

Giới thiệu Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận

Truyện Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận của tác giả Nam Cung Thanh Diên là truyện thuộc thể loại truyện xuyên không, dị giới, np. Tiên Huyền đại lục, thế giới người tu tiên.

Nơi này có tu luyện, linh thú biến hóa, có được linh thức, linh khí. Vân Nhượng Hi, truyền nhân thế gia huyền học thế kỷ 21, ngoài ý muốn trùng sinh dị thế, trở thành công chúa thế gia tu luyện - Vân Hi. Vì người muốn bảo vệ, bề ngễ thiên hạ ngạo thị thương sinh. Vì Vân Hi tên này vang vọng đại lục, nữ tử chân tình, nhất định hoàng đế cứu thiên!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Tiểu Quỷ Trên Thân

“Đứng trên đỉnh núi cao, vừa xem mọi núi nhỏ a!” tay Vân Nhượng Hi cầm mái che nắng, đứng ở đỉnh Thái Sơn, quan sát toàn bộ Tề Lỗ(*) đại địa, “Thái Sơn không

hỗ là vạn sơn chi vương, thật sự thực hùng vĩ a!”

(*) Tề Lỗ là một xã thuộc huyện Yên Lạc, tỉnh Vĩnh Phúc, Việt Nam

“Tiểu cô nương, người sắp có huyết quang tai ương (tai họa đổ máu) a!”

Vân Nhượng Hi nhìn trái phải, không có người khác a, chẳng lẽ đang nói ta? Ai dám ở trước cửa Quan Công đùa giỡn đại đao?

Xoay người nhìn lên, Vân Nhượng Hi đang chuẩn bị tức giận, nhất thời không lên cơn tức được, một lão nhân già râu tóc bạc trắng cười tủm tỉm nhìn nàng.

“Ta nói đại gia, thầy tướng số cũng không dùng lời nói nói chuyện giật gân như vậy đi? Hiện tại không lưu hành!” Vân Nhượng Hi một đầu hắc tuyến, ta nhưng là truyền nhân thế gia huyền học a, cư nhiên có thầy tướng số chạy tới bói toán cho ta!

Lão gia già râu bạc rất là thâm trầm loát loát (vuốt vuốt) chòm râu, rất có hương vị tiên phong đạo cốt, Vân Nhượng Hi oán thầm nói: “Còn giả chuyên nghiệp, đều biết nói gì đó! Thật có thể hồ lộng người.”

“Tiểu cô nương, căn cốt kì giai, chắc chắn có một phen kỳ duyên, hảo hảo nắm chắc a!”

Gi? Không thầy tướng số? Sửa thành đầy mạnh tiêu thụ “Như Lai thần chương”? Vân Nhượng Hi thật lo lắng lão gia sẽ từ đâu đó lấy ra một quyển võ công bí tịch.

“Đại gia, mọi người đều xem điện ảnh, ngài đừng chồm lòi kịch!” Vân Nhượng Hi buông tay, thúc ngựa chạy lấy người.

“Ha ha a.....” Phía sau truyền đến một trận tiếng cười, sau đó im bặt.

Như thế nào có người như vậy đâu? Vân Nhượng Hi cảm thấy không thích hợp, lập tức xoay người, lão gia già mới đây cư nhiên không thấy bóng người, nàng cảm giác sau đầu lạnh lẽo, “Ồi chào đại gia của ta! Thật là lão nhân thành tinh? Sao chạy nhanh như vậy? Nhoáng lên một cái nháy mắt sẽ không thấy người?”

Sẽ không thật sự là cái gì thành tinh đi ra dọa người đi? Vân Nhượng Hi sinh ở thế gia huyền học, đối rất nhiều này nọ tự nhiên so với người bình thường biết được nhiều, thế giới này có rất nhiều chuyện dùng khoa học giải thích không rõ ràng lắm, liền cần dùng huyền học! Bấm tay tính toán, ngày hôm nay thật sự không đúng, nơi đây không nên ở lâu!

Trên đường xuống núi, Vân Nhượng Hi tổng cảm thấy có người đi theo ở phía sau, nhưng là quay đầu xem thì không thấy ai, đổ một thân mồ hôi lạnh, hôm nay thật sự gặp được gì đó không sạch sẽ? Bởi vì nàng thích đi đường nhỏ, chung quanh cũng không có du khách, mặc kệ, lấy ra phù từ trong bao, “Ba!” Dáng lên trên người, hừ! Quân người là yêu quái quỷ quái gì, đừng nghĩ đến gần bốn tiểu thư!

Cũng không nhìn xem bốn tiểu thư là ai!

Tuy rằng nghĩ như vậy, Vân Nhượng Hi vẫn là tăng nhanh bộ pháp, sắc trời cũng tối dần.

“A!.....”

Vân Nhượng Hi dưới chân vừa trượt, chỉ kịp kinh hô một tiếng, chính là một trận thiên toàn địa chuyển. Hôm nay thật sự không phải ngày lành a, sao trước

lúc xuất môn nàng không tính một quẻ đầy hứa hẹn? Vẫn là bị lão nhân miệng quạ đen nói trúng rồi! Đây là trong đầu Vân Nhựt Hi một chút ý niệm cuối cùng, sau đó liền trước mắt nhất hắc, ngất rồi.

“Tiểu thư..... Tiểu thư.....”

Bên tai truyền đến tiếng gọi âm ỉ, tựa hồ có rất nhiều người.

Vân Nhựt Hi cố gắng mở mí mắt trầm trọng, mơ mơ hồ hồ, nhìn thấy rất nhiều người giơ cây đuốc, ở cách đó không xa đi lại, vừa đi, một bên la lên.

“Mọi người!” Trong lòng Vân Nhựt Hi thâm mắng, đội cứu hộ cũng quá không chuyên nghiệp đi? Không có đèn chiếu sáng công suất lớn cũng liền thôi, cứ giơ cây đuốc như vậy mà đi?! Ít nhất cũng mang hai cây đèn pin a! Đầu đau quá, hoàn hảo không bị nào chấn động a!

“Này! Ta ở trong này! Ta ở trong này!” Vân Nhựt Hi gian nan hô.

“Tiểu thư ở bên kia!”

“Tiểu thư tìm được rồi! Mau trở về bẩm báo gia chủ!”

“Tiểu thư! Chúng ta tới cứu ngươi!”

.....

Đám người kia bây giờ chuyển tám hồi??? hoan hô lên, trong lòng Vân Nhựt Hi nói, tuy rằng nhóm đồng chí đội cứu hộ thiết bị lạc hậu, nhưng là vẫn là rất nhiệt tình, làm hết phận sự, chờ ta trở về nhất định thưởng cho các ngươi, ân! Còn quyền chút tiền, ít nhất cũng phải trang bị cho mỗi người một cây đèn pin a!

Không đúng, bẩm báo gia chủ? Cái gì ngoạn ý?

Không đợi Vân Nhựt Hi suy nghĩ cẩn thận, đám người kia đã muốn đến trước mặt.

Một cái nam tử trung niên giơ cây đuốc, tiến đến trước mặt Vân Nhựt Hi, cười nịnh nọt, “Tiểu thư, ngài không có việc gì đi?”

“Nha! Ngươi đứng lại đây!”

Vân Nhựt Hi nương ánh sáng từ cây đuốc, cuối cùng thấy rõ ràng bộ dáng người tới, mẹ nó! Cự nhiên mặc cổ trang! Đã trẻ thế này hẳn không phải là chụp kịch truyền hình? Thì phải là gặp được cái gì đó không sạch sẽ!

Ông trời, ta vô dụng “Thông Thiên Nhân” A, như thế nào cũng có thể nhìn đến cái gì đó không sạch sẽ chứ? Không phải từng người thế gia huyền học đều không sợ quỷ! Kỳ thật bốn tiểu thư thực nhất gan! Cũng không thể cứ ép buộc như vậy a?

“Tiểu thư, ngươi làm sao vậy?” Người tới khó hiểu, từng bước tiến lên.

“Lớn mật!” Vân Nhựt Hi trắng lá gan rống lên một tiếng, một tiếng này thật có

lực chấn nhiếp, người tới lui vài bước, người phí sau hẳn cũng lui theo.

“Cự nhiên dám ở trước mặt bốn tiểu thư hiện hình, không muốn sống nữa? Còn không mau mau thối lui, cẩn thận bốn tiểu thư thu các ngươi!” Vân Nhựt Hi học bộ dáng các tiên bối, quát.

“Tiểu thư..... Ngươi làm sao vậy?” Người tới vẫn là thử thăm dò đi hai bước về trước.

Đi, chưa từ bỏ ý định! Còn dám khiêu khích bốn tiểu thư!

Đề ta xem các ngươi là cái quỷ quái gì!

“Vạn pháp phá chương, nhìn thẳng căn nguyên! Khai Thiên Nhân!” Hai tay Vân Nhựt Hi kết ấn, hai mắt nháy mắt hiện lên một đạo hồng quang, nàng mở ra Thiên Nhân, nhưng không dám mở to mắt. Đám quỷ mị này hẳn là biết, người có thể khai thiên mắt, đều là người có chút pháp lực, hy vọng bọn họ biết khó mà lui.

“Đi, tiểu thư đang làm cái gì?”

“Đó là tiên thuật gì? Không có nghe nói qua a!”

“Tiểu thư nhắm mắt lại làm cái gì?”

.....

Đám người kia đi lên, bây giờ chuyển tám hồi??? Còn nghị luận bên tai Vân Nhựt Hi.

Đàn quỷ đáng ghét! Trong lòng Vân Nhực Hi thầm mắng, đã vậy đừng trách bốn tiểu thư ?

Nâng lên dừng khí, Vân Nhực Hi mở to mắt, chỉ thấy bên người vây quanh một vòng này nọ, rậm rạp không biết có bao nhiêu, đều tha thiết nhìn nàng.

Thiên! Ta là đụng phải đại vận gì a? Rớt xuống vách núi, còn rơi vào hang quỷ?

Vân Nhực Hi vừa lật xem thường, quyết đoán lại ngắt xù, trước khi mất đi ý thức giống như nghe được có người kêu:“Tiểu thư khẳng định trúng tà !”

Bí thức, bốn tiểu thư cũng không phải là đang trúng tà sao?

Không biết qua bao lâu, trong mơ hồ, Vân Nhực Hi cảm giác miệng mình bị mở ra, sau đó một loại chất lỏng tan ra nồng đậm hương thơm tiến vào miệng, dần dần , từng trận sinh cơ khuếch tán đến tứ chi bách hải, mơ mơ màng màng đầu cũng thanh minh rất nhiều.

Bên tai có giọng nữ non nớt kinh hi hô:“Tiểu thư tỉnh!”

Kính nhờ! Đừng dọa ta! Chẳng lẽ còn ở? Tiểu thư ta thực nguyện ý tiếp tục bất tỉnh!

Được rồi, cho dù có này nọ ở, chỉ cần không học đầu lười, thất khiếu đổ máu, bốn tiểu thư liền đấu một trận với người! Cùng lắm thì sẽ đầu hàng!

Run run mí mắt từ từ mở ra, quả nhiên, bên giường có một người nằm úp sấp, Thái Thượng Lão Quân, Ngọc Hoàng đại đế, Quan Thế Âm Bồ Tát..... May mắn con quý kia vô dụng không đủ tiêu chuẩn đức hạnh đến hù dọa nàng, là cái tiểu cô nương thực thanh tú, bất quá vẫn là mặc cổ trang, sơ búi tóc. Bốn tiểu thư là người rất thiện tâm, sẽ siêu độ cho người .

Chống đỡ ngồi dậy, người kia cư nhiên còn chuẩn bị đến nâng nàng,“Không nên đụng ta!”

Vân Nhực Hi phản xạ có điều kiện rống to, nhất thời trong mắt tiểu cô nương thanh tú liền mờ mờ một tầng hơi nước, lộ vẻ ủy khuất.

Hừ, còn muốn lừa bịp ta? Xem ta như thế nào thu người! May mắn chỉ có một người, thu hồi cũng không khó khăn, xem bộ dáng tiểu nha đầu, cũng không giống oán niệm sâu nặng, một lần nữa làm người đi thôi!

Vân Nhực Hi bàn khỏi hai chân, bảo tướng trang nghiêm, hai tay rất nhanh kết ấn, miệng phạm xướng :“Lục đạo chúng sinh, đến nơi cần đến, đi ra ngoài, khám phá vạn pháp, bản nguyên Quy Nhất! Hiện hình!” Ngón trỏ điểm hướng tiểu nha đầu, không ngoài ý muốn, nàng hẳn là sẽ hiện hình, sau đó lại niệm chú phổ độ chúng sinh, nàng sẽ bị lực U Minh hấp dẫn đi, đi luân hồi đầu thai .

Ngón tay điểm cái trán tiểu nha đầu, ân? Còn tại?

Một lần lại đến một lần!

“Lục đạo chúng sinh, đến nơi cần đến, đi ra ngoài, khám phá vạn pháp, bản nguyên Quy Nhất! Hiện hình!”

Ân? Như thế nào còn tại?

Lại đến một lần.....

Thái thượng Lão Quân! Như thế nào còn tại?

Lại đến một lần.....

Vô lượng Tiên tôn! Tiểu nha đầu này như thế nào khó siêu độ như vậy?

Lại đến một lần.....

.....

Tiểu nha đầu trừng mắt to trong suốt, nhìn tiểu thư của nàng vừa tỉnh liền khoanh chân ngồi ở trên giường huyền thuyên nhớ kỹ cái gì, sau đó không ngừng lấy đầu ngón tay dốt nàng, chẳng lẽ tiểu thư thật sự bị ngã hồng đầu rồi?

Này như thế nào mới tốt?

“Oa! Tiểu thư, thật đáng thương!” Tiểu nha đầu quang quác một tiếng khóc lên.

Vân Nhực Hi khóc không ra nước mắt, tiểu thư ta thật sự thực đáng thương! Siêu độ người ta nửa ngày, người ta hão hão còn tại, chính mình mệt mỏi, còn bị người ta hung hăng khách sáo! Thực dọa người Vân gia chúng ta a! Nói cái gì truyền nhân thế gia huyền học a? Từ nhỏ đến lớn muốn thu một con quỷ, còn bị quỷ cho khách sáo! Vân Nhực Hi có xúc động muốn học máu.

Nhìn Vân Nhực Hi lại bắt đầu mắt tròn trắng, tiểu nha đầu nhất thời khẩn trương đứng lên, bỏ nhào vào trước mặt Vân Nhực Hi, ôm Vân Nhực Hi, hoảng sợ kêu,“Tiểu thư, ngài làm sao vậy? Chỗ nào không thoải mái sao? Tiểu Thảo lấy Ngưng Hương Dịch cho người uống!”

“Ngươi dám ôm ta?” Vân Nhược Hi tóc gáy dựng ngược, cả người nổi da gà, đây chính là tiêu chuẩn quý trên thân a!

“Ai tới cứu cứu ta? Ta bị quý trên thân !” Vân Nhược Hi khóc kêu đứng lên, quý này pháp lực rất cao thâm, làm sao bây giờ a?

Vân Nhược Hi giãy dụa đứng lên, trong lúc vô tình đụng phải tay tiểu nha đầu, di! Nóng? Không phải quý? Chẳng lẽ là yêu? Xong đòi ! Pháp lực yêu quái càng lợi hại hơn a! Khó trách ta thu không được tiểu nha đầu này!

Buông tha chống cự, Vân Nhược Hi cúi đầu, nhận thức tài đi!

“Các ngươi đưa ta đến nơi này, rốt cuộc muốn làm gì?” Vân Nhược Hi hoài nghi, nàng trượt chân ngã xuống sườn núi, hơn phân nửa cũng là mảy thứ này thi pháp .[nàng là tuyệt đối không chịu thừa nhận là nàng hoàng không nhìn đường, bị sợ hãi mới ngã xuống .]

“Tiểu thư, đây là nhà của ngươi a!” Hai mắt tiểu nha đầu lưng trông đăm lẹ nhìn Vân Nhược Hi.

Vân Nhược Hi không kiên nhẫn khoát tay, “Đừng dùng thủ thuật che mắt nữa, rốt cuộc có mục đích gì, ta sẽ tận lực phối hợp .” Hào hán không ăn thiệt trước mắt, Vân Nhược Hi cho tới bây giờ không phải là phần tử cường ngạnh.

“Tiểu thư.....” Tiểu nha đầu lau nước mắt một phen, “Ngài đừng dọa ta, ta là Tiểu Thảo a! Ngài không biết ta sao?”

Này diễn còn làm thực quá chừng! Vân Nhược Hi còn thật sự xem xét tiểu nha đầu, ánh mắt trong suốt, không giống yêu quái đại ác, vậy được rồi, để cho ta tới nhìn xem ngươi đến tốt cùng là cái gì biến ảo thành .

Lần này thi pháp, cũng không nên lại không nhảy, nếu không mặt Vân Nhược Hi ta thực không chỗ để.

Lại hai tay kết ấn, lần này đầu tay phức tạp nhiều. Đầu ngón tay cũng lưu chuyển nhiều điểm vàng sáng “Vạn pháp phá chướng, nhìn thẳng căn nguyên! Từ mâu cực quang khai Thiên Nhân!”

Vân Nhược Hi lại mở ra Thiên Nhân, hai ánh mắt lộ ra thực chất cột sáng, đây là cảnh giới cao nhất của Thông Thiên Nhân, cũng là huyền pháp Vân Nhược Hi tu luyện tốt nhất, cho dù ở gia tộc Vân thị, nàng cũng là số một , bởi vậy mới bị xác định là truyền nhân thế gia huyền học.

Bị cột sáng bao phủ, cho dù yêu vật có thâm thủ thuật che mắt cao tới đâu, cũng sẽ không chỗ nào che giấu, này nhưng không cùng phía trước cái huyền pháp Thiên Nhân ở một cấp bậc, Vân Nhược Hi lần này là hạ vốn gốc .

Cột sáng bao lại tiểu nha đầu tự xưng Tiểu Thảo, tiểu nha đầu cũng bị thực chất cột sáng này dọa, trừng to mắt, tiểu thư không phải không thể tu luyện tiên pháp sao? Đây là pháp thuật gì? Chẳng lẽ bị linh vật trú thân?!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Tỷ Xuyên Qua

Cột sáng màu tím bao phủ ở trên người Tiểu Thảo, Tiểu Thảo lạnh run, Vân Nhược Hi âm thầm đặc ý, tiểu yêu, còn không lộ nguyên hình?

Trong phòng sa lậu chậm rãi chảy xuống té sa.

Tiểu Thảo còn tại lạnh run.....

Té sa càng ngày càng ít.

Tiểu Thảo còn tại lạnh run.....

Càng ngày càng ít.

Tiểu Thảo còn tại lạnh run.....

Ta dựa vào! Vân Nhược Hi rốt cục kiên trì không được, huyền pháp này cũng là cần thật lớn tinh thần lực chống đỡ a!

“Ngươi đến tốt cùng là yêu gì a?” Hai mắt Vân Nhược Hi lờ mờ, lần đầu tiên đối bản thân không có tin tưởng , mẹ nó từ mâu cực quang, tỷ từ nay về sau không bao giờ tu luyện huyền pháp nữa!

“Tiểu thư, ta là Tiểu Thảo là tiểu nha hoàn của ngươi a! Ta không phải yêu, ta là người a!” Tiểu Thảo cẩn thận cọ lại đây, “Tiểu thư, ngài là ngã hồng đầu rồi, vẫn là bị linh vật phụ thân ? Không cần dọa Tiểu Thảo, ta đi tìm gia chủ, ngài không cần lo lắng, gia chủ sẽ thỉnh thượng tiên đến vì ngài chấn trị !”

Vân Nhực Hi trừng tiểu nha đầu, đặng đặng! Lại là gia chủ! Còn có thượng tiên? Cái gì đông đông? Tiểu nha đầu, người bị dọa đến là ta đây!

Nhìn bộ dáng Vân Nhực Hi ngây ra như phỗng, Tiểu Thảo nhảy dựng lên, liền chạy ra khỏi phòng, phải đi thỉnh gia chủ đến, tiểu thư đáng thương, đây là làm sao vậy?

“Tiểu Thảo, đứng lại!” Vân Nhực Hi giật mình một cái, nữ hài tử trước mắt này khả năng thật là người a! Ở dưới tư mâu cực quang, là không có yêu vật có thể không bị nàng nhìn ra nguyên hình, trừ phi, nàng vốn chính là người! Trời ạ, chẳng lẽ ta xuyên qua? Mọi người ngoạ xuyên qua, năm nay đến phiên ta, nhưng là tỷ không nghĩ xuyên qua, tỷ không có một ý nghĩ nhiễu loạn thời không, không muốn làm ra cái công tích vĩ đại gì, thứ hai là không nghĩ rời đi thế giới trước đây, nơi đó còn có xe của ta, phòng của ta, bạn trai của ta! Xe cùng phòng thì thôi, bạn trai còn không có ăn sạch sẽ đâu! Tỷ thương không dậy nổi a!

“Tiểu thư.....” Tiểu Thảo vui sướng nhìn Vân Nhực Hi, tuy rằng về mặt tiểu thư thoát nhìn khổ, nhưng là cuối cùng linh hoạt trở lại, “Người nhớ rõ Tiểu Thảo?”

“Ngạch..... Không phải, ta phỏng chừng là ngã hồng đầu rồi, cái gì cũng không nhớ rõ. Người lại đây, chúng ta tâm sự.” Mặc kệ thế nào, trước biết rõ ràng sao lại thế này đi, coi như ngã hồng đầu rồi.

Tiểu Thảo nhìn trên mặt tiểu thư tươi cười, thấy thế nào, như thế nào đều cảm thấy tràn ngập giả dối? Nga, tiểu thư tha thứ Tiểu Thảo ở trong lòng nói bậy, nhưng là thật sự thực giả dối. Tuyệt không giống tiểu thư trước đây.

“Ta hỏi, người đáp.”

“Àn.”

“Tên ta là gì?”

“Tiểu thư?..... Người ngay cả tên của người cũng không nhớ rõ?”

“Không cần lắm miệng, ta hỏi người đáp”

“Tiểu thư tên Vân Hi.”

“Nga, được rồi, tên này còn không phải thực thái quá, ta nhận. Thân phận của ta? Đây là chỗ nào?”

“Ngài là đại tiểu thư Vân gia, nữ nhi ruột thịt của gia chủ, phụ thân ngài tự nhiên là gia chủ Vân gia chúng ta. Nơi này là Vân gia a.”

Lại là Vân gia, chẳng lẽ ta xuyên vào người mỗ vị lão tổ tông nào đó? Bộ tộc Vân thị có truyền thừa từ xưa, vẫn chính là thế gia huyền học, xuất hiện loại chuyện huyền huyền thế này, cũng không phải là không có khả năng.

“Hiện tại là triều đại gì? Nhìn cách ăn mặc trên người người, hẳn không phải là trang phục tối lưu hành” Vân Nhực Hi thực trấn định đánh giá tiểu nha đầu, bình thường người xuyên qua đều là bởi vì có môi giới mà lâm vào thời không nào đó, nếu như vậy, ta còn là có cơ hội xuyên qua trở về.

Tiểu nha đầu tròn tròn mắt, “Cái triều đại gì?”

“Là ta hỏi người, không phải người hỏi ta!” Thân là người cổ đại, như thế nào

không có tính giác ngộ như vậy.

“Tiểu Thảo không biết.”

“Vậy người hẳn là biết quốc hiệu hiện tại là gì đi?” Vân Nhực Hi muốn chụp tiểu nha đầu này.

“Nga, quốc hiệu a, Đông Ly quốc chúng ta không có quốc hiệu a. Chỉ có đại quốc mới có quốc hiệu, Đông Ly quốc ở Đông Hoang chỉ có thể tính cái tiểu quốc, bất quá Vân gia chúng ta, ở Đông Ly có thể xem như đại gia tộc!”

Vân Nhực Hi thiếu chút nữa từ trên giường ngã xuống, cái gì Đông Ly quốc Tây Ly quốc, tỷ không phải đến ăn lệ! Lịch sử Trung Quốc, chỗ nào có Đông Ly quốc a! Chẳng lẽ thời không quái cái, tỷ xuyên qua đến một cái thế giới song song đi? Cái này muốn trở về khó khăn có chút lớn!

Bi phần a!

“Đông Hoang chúng ta có bao nhiêu quốc gia a?” Vân Nhực Hi mất hết can đảm, này rốt cuộc là địa phương nào?

“Không biết a, nghe nói rất nhiều rất nhiều.”

Vân Nhực Hi hoàn toàn thất vọng rồi, phỏng chừng cũng không thể từ trên người tiểu nha đầu này biết càng nhiều này nọ, được, trước giả mất trí nhớ, rồi chậm rãi tìm hiểu thêm đi, người ta xuyên qua, đều là làm như vậy.

“Tiểu Thảo, người nghe, tiểu thư ta thật sự ngã hư đầu óc, phỏng chừng cần thật lâu mới tài năng khôi phục trí nhớ, người cứ bảo đảm cho gia chủ phụ thân ta đi thôi, sau đó cho phụ thân tìm vài cái thần thích đến theo giúp ta, nói cho ta một chút chuyện trước kia của ta, giúp ta khôi phục trí nhớ, đã biết?” Tiểu nha đầu lên tiếng trả lời.

Vân Nhượng Hi có chút bất mãn, nếu phụ thân Vân Hi này là gia chủ, như thế nào chỉ có một cái nha đầu sai sử? Vẫn là cái nha đầu đơn thuần làm cho người ta giận sôi, phòng lớn trống rỗng, làm cho trong lòng người ta sợ hãi, nữ nhi gia chủ rơi xuống núi, phụ thân không đến xem nữ nhi cũng liền thôi, thần thích cũng không một người canh giữ ở bên người, chẳng lẽ Vân Hi này không được người yêu thích?

Nghĩ vậy Vân Nhượng Hi có chút lo lắng, tỷ rốt cuộc là hôn xuyên, vẫn là người xuyên? Vân Hi này sẽ không là người quái dị đi?

Vân Nhượng Hi vọt tới trước gương nở to hai mắt nhìn, nuốt một ngụm nước miếng, đối với người trong gương ngốc hồ hồ cười nói: “Tỷ thực vừa lòng!”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Thái Âm Phế Thể

Nữ tử trong gương là mỹ nữ tiêu chuẩn cổ đại, đầy đặn, tóc mây cao cao vẫn khởi, mặt mày thanh tú, mũi khéo léo, nhất là cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu, đỏ đẫm lên khẳng định tựa như một viên tiểu anh đào, con ngươi trong suốt như nước sông mát lưu chuyển, nhìn quanh sinh tư, thật sự là tiểu yêu tinh a!

Vân Nhượng Hi thực không có hình tượng ở trước gương xoay đến xoay đi, vỗ vỗ mông nhu nhu ngực, hung hăng tán thưởng: “Tiểu nha đầu này phát dục thực không sai a!”

Nha đầu xinh đẹp như vậy, như thế nào sẽ không có người yêu thích đâu? Vân Nhượng Hi cảm thấy rất kỳ quái, không khỏi bắt đầu miên man suy nghĩ.

Sẽ không phải là con nuôi đi? Hoặc là nữ nhi tư sinh? Hoặc là nương Vân Hi nhận sai phụ thân nàng?..... Gia chủ Vân thị giờ phút này cảm giác lỗ tai có chút nóng lên.....

Ai, thật sự trở về không được sao?

Sau khi Vân Nhượng Hi ngẩn ngui hưng phấn cùng phán đoán, vẫn là tràn ngập thật sâu mất mát.

“Thân thể này thủy chung không phải của ta, tuy rằng nha đầu kia so với ta xem tốt hơn.” Vân đại tiểu thư vô cùng tự tin rốt cục nói một câu lương tâm: “Xem ra ta là ngã xuống sườn núi sau liền out..... Vân Hi cũng là rơi xuống vách núi, giống nhau không hay ho, không đồng dạng vận mệnh như vậy a! Nàng đại khái luân hồi, ta còn muốn thay nàng tiếp tục sống.”

Nghĩ vậy, Vân Nhượng Hi vô cùng oán, giờ phút này mới thật thật thật cảm giác được, thế giới nàng từng sống thật sự đã đi xa.

Ngân hàng có thể hay không thu hồi phòng ở cùng xe của ta? Còn có bạn trai của ta, ai tới tiếp nhận? Trăm ngàn không cần là nữ tùy hứng keo kiệt, không thể ủy khuất tiểu dễ nhìn của ta. Hẳn biết ta chết, có thể thương tâm hay không a? Cái thế giới kia nếu còn có một người sẽ vì Vân Nhượng Hi ta rơi nước mắt, khả năng liền trông cậy vào hắn.

Nghĩ vậy, Vân đại tiểu thư luôn luôn lạc quan kiên cường cũng nhìn không được yên lặng lau nước mắt trên mặt, từ lúc bắt đầu hiểu chuyện, nàng không biết phụ mẫu của nàng là ai, ở cùng gia gia đến lớn, ở năm mười tuổi bị tiếp tiến gia tộc Vân thị, bắt đầu tu luyện huyền pháp, trời biết, nàng có bao nhiêu không thích cùng vài thứ kia giao tiếp, nhưng là vì làm cho gia gia không thất vọng, nàng thực cố gắng đi tu luyện.

Gia gia nói qua, tinh thần lực của nàng rất cường đại, cho dù tới hệ huyết mạch Vân thị cũng không có thiên phú như nàng, nàng liền tu luyện Huyền thuật khó nhất gia tộc “Tứ mâu cực quang”, rốt cục đạt được gia tộc Vân thị gia tán thành, bị gia tộc định là truyền nhân đứng đầu, nhưng là gia gia lại qua đời. Trên đời, nàng liền không còn có thân nhân.

Nhưng cho dù như vậy một thế giới làm cho nàng thực cô độc, đều không lưu tình chút nào từ bỏ nàng, đem nàng đưa đến thế giới xa lạ này, ta còn là ta sao?

“Tiểu thư..... Người..... Vừa khóc ?.....” Tiểu Thảo không biết khi nào thì đã trở lại, nhìn Vân Nhượng Hi ngồi ở trên giường, ôm hai chân, yên lặng rơi lệ, tiểu thư nhu nhượ lại trở về.

“Tiểu thư đừng khóc, cho dù bọn họ lại đến khi dễ người, Tiểu Thảo cũng sẽ che ở phía trước người, sẽ không cho người lại chịu ủy khuất !” Tiểu nha đầu ngồi xổm trước mặt Vân Nhượng Hi, còn thật sự lau nước mắt cho Vân Nhượng Hi, nói lời thề son sắt, thân hình nhỏ nhỏ giống như có vô hạn dũng khí.

“Ngạch.....” Kỳ thật Vân Nhượng Hi cũng là hai mươi lăm tuổi, đều nhanh mại nhập hàng ngũ thặng nữ, bị tiểu nha đầu chưa dứt sữa an ủi như vậy, thật là có chút ngượng ngùng.

“Tiểu Thảo.....” Nhìn tiểu cô nương đơn thuần này, Vân Nhược Hi thấy áy náy, thời điểm nàng ngất xỉu, khẳng định là nàng ở chiếu cổ nàng đi? Tỉnh còn đem người ta cho rằng kia gì đó, ép buộc đến ép buộc đi, nhưng tiểu cô nương còn một chút không ngại, trung tâm hộ chủ a!

“Tiểu thư, đừng lo lắng, gia chủ vẫn là thương người, chúng ta chỉ cần tránh những người đó, hẳn là không có việc gì.” Giờ phút này Tiểu Thảo rất giống cái đại nhân.

“Không phải, tiểu nha đầu, ta nói..... Thường xuyên có người khi dễ ta?” Vân Nhược Hi rốt cục có chút hiểu được, mở to hai mắt nhìn, “Ta nhưng là nữ nhi gia chủ a! Cho dù lão cha ta không thích ta, cũng không thể dễ cho người ta khi dễ ta đi? Chẳng lẽ ta không phải thân sinh của hắn?”

Tiểu Thảo hoảng sợ mở to hai mắt, chạy nhanh che miệng Vân Nhược Hi, “Tiểu thư người cũng không thể nói lung tung, người như thế nào không phải thân sinh gia chủ đâu?”

“Vậy rốt cuộc sao lại thế này, người mau nói cho ta biết.” Vân Nhược Hi đột nhiên cảm giác vô cùng oán giận, lập tức liền liên tưởng đến rất nhiều đoạn kịch truyền hình lúc tám giờ, xoát đứng lên, hai tay nắm chặt, đôi mắt đẹp trừng trừng, phi thường uy vũ rống giận, “Có phải hay không tiểu thiếp lão cha ta sinh con, sau đó tiểu thiếp mượn cơ hội thượng vị, mưu chiếm thước sào (*), xa lánh chen ép ta cùng nương ta? Đúng rồi nương ta đâu?”

(*)Chim mưu chiếm tổ chim khách

Tiểu Thảo kinh đến muốn rớt cằm, tiểu thư lại thay đổi..... Bất quá..... Tiểu thư uy vũ như vậy, Tiểu Thảo thích!

“Không phải..... Không phải như thế.....” Tiểu Thảo lắp bắp nói, “Cái kia..... Tiểu thiếp là cái gì? Tiểu thư?”

..... Hân đất đất.....

Vân Nhược Hi cười gượng một tiếng “Các người nam nhân đều thú một cái thê từ sao?”

“Cũng không phải..... Nghe nói có nữ Tiên tôn, còn có rất nhiều..... Tướng công.....” Tiểu Thảo lắp bắp nói, “Bất quá, mẫu thân tiểu thư ngài liền chỉ có một cái tướng công là gia chủ. Nhưng là, phu nhân rất nhiều năm trước đã rời nhà đi xa.”

“Cái gì?!” Lúc này đến phiên Vân Nhược Hi rốt cục, “Tại sao có thể như vậy?! Cũng không phải mẫu hệ thị tộc, vì cái gì có thể cho nữ gả vài cái tướng công?!”

Tiểu Thảo mở to mắt, thực vô tội nói, “Tiểu thư hỏi, Tiểu Thảo không biết, Tiểu Thảo cũng là nghe nói..”

Được rồi..... Vấn đề này về sau tỷ sẽ tìm hiểu! Chỉ cần nơi này không phải Nữ Nhi quốc là tốt rồi!

“Vậy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì sẽ có người dám ở trên đầu thái tử, không đúng, là có người xúc phạm quyền thế bản tiểu thư?” Vân Nhược Hi buồn bực, nàng là trực hệ, phụ thân cũng không tiểu thiếp, sao lại ra chuyện này?

“Bởi vì.....” Tiểu Thảo cẩn thận nhìn Vân Nhược Hi, giống như có tin tức rất kinh khủng, sợ nàng biết, “Bởi vì người là trời sinh ‘Thái Âm phế thể’, không thể tu luyện!”

“Thái Âm phế thể? Có ý tứ gì? Chỗ nào thiếu? Chỗ nào phế đi?” Vân Nhược Hi khẩn trương cao thấp sờ loạn, trong lòng kêu lên, đã nói tiện nghi không dễ có được, nhặt được thân thể xinh đẹp quả nhiên có vấn đề, Thái Âm phế thể đến tột cùng là cái gì này nọ?

“Không phải, không phải, người không có chỗ nào thiếu phế đi, là Luân Hải của người, cứng như bàn thạch, không thể kích hoạt, đời này vĩnh viễn cũng không thể tu luyện thành tiên, chỉ có thể ở cảnh giới Thuê Phàm đại viên mãn.” Tiểu Thảo chạy nhanh giải thích.

“Nga.....” Vân Nhược Hi lau một phen mồ hôi lạnh, như vậy a, có tu tiên được hay không, liên quan gì ta, dù sao sinh tại nhà giàu có tiền như vậy, hẳn là không sợ đói đi? Nghĩ vậy, Vân Nhược Hi lập tức bình thường trở lại.

“Tiểu thư, người không có việc gì đi?” Tiểu Thảo thật cẩn thận hỏi, vì cái gì tiểu thư giống như chẳng những không khó chịu, ngược lại là bộ dáng thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

“Không có việc gì, không phải là không thể tu luyện sao? Làm người bình thường cũng tốt a! Nơi này không phải địa vị nữ tử rất cao sao? Ta là thiên kim Vân gia, sau này có thể gả vài cái tướng công hay không a?” Vân Nhược Hi rốt cục vui vẻ, xem ra xuyên qua cũng không hoàn toàn là đến chỗ xấu a, phúc lợi đãi ngộ này, chắc chắn, ôi chào thật không sai! Bán sắc sắc nữ thêm thặng nữ đã trở lại.

“Tiểu thư!” Tiểu Thảo ở trong lòng khách sáo một chút tiểu thư, “Gả vài cái tướng công phải là nữ thượng tiên mới có thể, người bình thường sao được a?”

Vân Nhược Hi nổi giận, “Đây là cái phá quy củ gì a?!” Quả thực chính là bày xích kỳ thị a!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Người Nếu Phạm Ta, Trả Giá Gấp Mười Lần

Ở thời điểm Vân Nhựt Hi giận không thể phát, ngoài phòng truyền đến thanh âm một cái nữ tử, “Vân Hi muội muội, nghe nói ngươi ngã xuống vách núi, chúng ta huynh đệ tỷ muội đến thăm ngươi.”

“Các ngươi vào đi!” Vân Nhựt Hi khí rống rống ngồi xuống, rốt cục có người quan tâm nàng, nha đầu Tiểu Thảo biết được hữu hạn, có lẽ “bọn huynh đệ tỷ muội” này có thể giúp ta hiểu thêm một chút.

“Ngạch.....” Cái kia thanh âm rõ ràng có chút do dự, “Vân Hi muội muội không tính đi ra nghênh đón chúng ta sao?”

Ta đi cái gì a!

Vân Nhựt Hi vừa mới áp chế hỏa khí lập tức lại dâng lên, tỷ là đại tiểu thư! Tỷ là bệnh nhân! Là các ngươi đến thăm tỷ! Còn muốn tỷ đi nghênh đón các ngươi? Có đạo lý như vậy?

“Muốn xem liền tiến vào xem! Không xem thì rời khỏi đây! Còn muốn tỷ đi ra nghênh đón các ngươi, các ngươi nghĩ các ngươi là ai a?” Vân Nhựt Hi cơ hồ là rít gào.

Tiểu Thảo sợ ngây người, tiểu thư làm sao dám dùng thái độ như vậy nói chuyện với bọn huynh đệ tỷ muội của nàng?

“Tiểu thư.....”

Vân Nhựt Hi khoát tay, ý bảo Tiểu Thảo không cần nói.

Quả nhiên, không đợi lâu, đám nam nữ kia rốt cục đi vào, Vân Nhựt Hi ở bên ngoài thỉnh bưng một ly trà, vững vàng ngồi ở chủ vị, cũng không quan tâm đám người kia.

“Yêu, Vân Hi muội muội hôm nay đây là làm sao vậy? Cái giá thật lớn a!” Cầm đầu một vị nữ tử mặc quần áo màu hồng nhạt rốt cục nhận không được mở miệng, liễu hiệp tề mĩ, trong suốt eo nhỏ, rất có vài phần tư sắc.

“Không dám!” Vân Nhựt Hi buông ly trà, xem xét nữ tử, “Nếu bọn huynh đệ tỷ muội quan tâm thân thể Vân Hi, tự nhiên sẽ không để Vân Hi quá độ mệt nhọc, cho nên Vân Hi cũng sẽ không cật lực ra cửa đón các vị.”

Mày liễu nàng kia nhất thời dựng thẳng, “Ta có ý tốt đến thăm muội muội, muội muội như thế nào có thái độ này?”

“Vị tỷ tỷ này cần Vân Hi dùng cái thái độ gì đối đãi các vị? Vân Hi là nữ nhi gia chủ, thân phận cao quý, xuất môn tới đón các ngươi, chỉ sợ các ngươi phúc bạc, sẽ không chịu nổi! Vân Hi là vì các vị suy nghĩ!” Vân Nhựt Hi không chút nào yếu thế, trả lời lại một cách mỉa mai.

“Ngươi.....”

Nàng kia đang muốn phát tác, bên cạnh một nam tử áo xanh ngăn nàng.

“Vân Hi muội muội, mấy ngày không thấy, vô mồm nhưng thật ra sắc bén rất nhiều.” Nam tử tuy rằng tuổi trẻ, nhưng là trên mặt mày tổng ẩn một tia lo lắng, làm cho người ta nhìn trong lòng không thoải mái.

“Vị huynh trưởng này khen trật rồi, trước kia Vân Hi quá mức khiêm nhường, là lỗi Vân Hi, làm cho các vị cũng không quá rõ ràng thân phận địa vị của mình, Vân Hi về sau nhất định sửa!” Vân Hi liếc mắt một cái nhìn nam tử, hừ, ngươi cho ngươi là ai? Dám đến giáo huấn ta?

“Vân Hi muội muội..... Vân Hi muội muội.....”

Đúng lúc này, bên ngoài lại chạy vội tiến vào một nam tử, một thân áo choàng trắng thuần áo, bộ dáng mười tám mười chín tuổi, trên mặt còn có chút trẻ con phi, nhưng là cũng không ảnh hưởng vẻ anh tuấn của hắn, ngược lại làm cho người ta có cảm giác hòa ái, thân thiết.

Nam tử trực tiếp vượt qua mọi người, đi đến bên người Vân Nhựt Hi, thân thiết nhìn Vân Nhựt Hi, “Vân Hi muội muội, ta vừa mới từ Không Chu Sơn trở về, nghe người ta nói ngươi ngã xuống vách núi ở phía sau núi, có chuyện này hay không?”

Xem ra, người này là thật tâm quan tâm nàng, đám kia đến “vấn an” nàng, từ đầu tới đuôi cũng chưa hỏi qua thân thể của nàng.

“Ta không phải hảo hảo đứng ở đây sao?” Trong lòng Vân Nhựt Hi rốt cục có một tia ấm áp, Vân Hi a Vân Hi, cuối cùng vẫn là có người thiết tình đối với ngươi, còn tưởng rằng ngươi thực không được người yêu thích như vậy đâu.

“Không có việc gì là tốt rồi.” Nam tử nhìn Vân Nhựt Hi bình tĩnh nhìn hắn, có chút ngượng ngùng, sờ sờ đầu, xoay người sang chỗ khác, nhất thời thay đổi mặt.

“Các ngươi ở chỗ này làm cái gì? Các ngươi không phải là thừa dịp ta không ở nhà, lại muốn đến khi dễ Vân Hi muội muội? Ta nói cho các ngươi, chỉ cần có ta ở đây, cũng đừng nghĩ khi dễ Vân Hi muội muội ta, các ngươi nhanh chóng rời đi nơi đây!”

“Thiệt!”

Thiệt nhiều người phát ra thanh âm như vậy.

Có một thanh âm không phối hợp xông ra.

“Vân Tương, ngươi cho ngươi là ai a? Người đứng đầu trong thế hệ người trẻ tuổi Vân sao? Dựa vào cái gì giáo huấn mọi người như vậy? Hơn nữa, chúng ta là phụng mệnh gia chủ, cố ý đến thăm Vân Hi tỷ tỷ, ngươi dựa vào cái gì đuổi chúng ta đi?”

Nói chuyện là một tiểu cô nương bằng tuổi Tiểu Thảo, một nữ hài thanh tú, nói chuyện như vậy không tốt đâu? Thật sự là gần mực thì đen a! Vân Nhượng Hi ở trong lòng thở dài nói, cũng không tốt là, ngươi hôm nay muốn gặp chuyện không hay ho.

“Tiểu nha đầu kia!” Vân Nhượng Hi chỉ vào tiểu cô nương.

Nữ hài từ hướng phía sau nữ tử phần y bên cạnh nhích lại gần, nữ tử phần y cho nàng một ánh mắt, nàng thế này mới can đảm tiến lên phía trước từng bước.

“Nói chính là ngươi, tiểu nha đầu, lại đây, tỷ tỷ với ngươi nói chuyện.” Trên mặt Vân Nhượng Hi lộ vẻ tươi cười vô hại, tất cả mọi người thói quen bộ dáng Vân Hi trước kia vẻ mặt tội nghiệp, đột nhiên nhìn nàng cười, trong lòng đều sợ hãi.

Tiểu nha đầu đi đến bên người Vân Hi, sợ hãi hỏi, “Tỷ tỷ có việc gì?”

“Ngươi ở phòng nào?” Vân Nhượng Hi hỏi.

“Ta là cháu gái Cửu trưởng lão” Tiểu nha đầu đáp.

Cửu trưởng lão? Còn cháu gái?

Xem ra thật sự ai đều dám ở trước mặt Vân đại tiểu thư ta hướng cái mũi lên mặt a! Ý vào còn nhỏ, Vân đại tiểu thư ta sẽ không so đo với ngươi sao? Sai lầm rồi!

“Có phải là bà con xa thân thích Vân gia ta?”

Tiểu nha đầu có chút đỏ mặt, nhưng như cũ gật gật đầu.

Mặt Vân Nhượng Hi nhất thời thay đổi.

“Tiểu nha đầu, ngươi lại nghĩ ngươi là ai a? Dám ở trước mặt ta trách cứ Vân Tương ca ca, không lớn không nhỏ, một chút quy củ đều không có, tỷ tỷ hôm nay sẽ dạy cho ngươi quy củ Vân gia!” Dứt lời dương tay “Ba!” một bạt tai rắn chắc thật đáp ở trên mặt tiểu nha đầu kia.

Tiểu nha đầu bị đánh nhất thời mòng, bụm mặt nhìn Vân Nhượng Hi, vẻ mặt bất khả tư nghị, quên khóc.

“Còn không lui ra! Sáng mai hãy thu thập, nên trở về chỗ nào thì trở về chỗ đó đi! Vân gia không chào đón ngươi!” Vân Nhượng Hi không có một chút mềm lòng, nâng thẳng sống lưng, quét nhìn mọi người.

“Tỷ tỷ muốn đuổi ta đi?” Tiểu nha đầu rốt cục ý thức được sự tình nghiêm trọng, bắt đầu khóc lên.

“Chẳng những muốn đuổi ngươi đi, ta còn muốn phụ thân đại nhân đến hỏi Cửu trưởng lão là dạy văn bồi như thế nào, dạy dỗ ngươi thành cái không biết cấp bậc lễ nghĩa như vậy, không hiểu tôn ti!”

Vân Nhượng Hi cường thế như vậy làm cho tất cả mọi người kinh sợ, này vẫn là cái người cả ngày nước mắt rửa mặt, hối hận phế thể sao?

Ở thế gia tu luyện gia tộc Vân thị, bởi vì bản thân là trời sinh “Thái Âm phế thể”, Vân Hi cơ hồ bị mọi người Vân gia từ trên xuống dưới khinh thị, ngay cả gia chủ Vân gia cũng không nể hà, thỉnh rất nhiều thượng tiên đến kích hoạt Luân Hải cho nàng, qua hơn mười tuổi, căn bản không có hiệu quả gì, hần rốt cục cũng buông tha, tính tình Vân Hi nhu nhược tự ti hơn nữa lại không thể tu luyện, làm cho nàng ở Vân gia nhận hết xem thường, gia chủ Vân thị tuy rằng biết một ít, nhưng dù sao Vân Hi không thể tu luyện là sự thật, người không thể tu luyện, chính là trời buộc của gia tộc, hơn nữa mấy năm nay, vì Vân Hi, gia tộc cũng tiêu phí rất nhiều linh dược, hần cũng không thể lúc nào cũng khắc khắc đều bảo toàn nữ nhi.

Nhưng Vân Hi hôm nay, làm cho người ta rất là giật mình, cư nhiên sẽ mắng chửi người, càng sẽ đánh người!

“Các vị huynh đệ tỷ muội, từ hôm nay trở đi, Vân Hi ta, không còn là Vân Hi như trước đây, người nếu phạm ta, ta sẽ hoàn lại gấp mười lần!” Ánh mắt lãnh liệt đảo qua trên mặt mỗi người, giả khốc ta còn không biết sao? “Các ngươi nhớ kỹ, ta là tiểu công chúa gia tộc Vân thị! Không tha bất luận kẻ nào mạo phạm!”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Tiên Tôn Có Mấy Cái Tướng Công

Mọi người trong phòng khách trải qua ngắn ngủi thất thần, hai mắt nhìn nhau, thần sắc trên mặt mỗi người khác nhau, nhưng là trước mắt không có người nghĩ đến dò xét Vân Nhược Hi, đều tự phân nộ ly khai.

Những người này có rất nhiều người, cũng không phải đệ tử trực hệ gia tộc Vân thị, là dựa vào cùng gia tộc Vân thị có một ít liên hệ thiên ti vạn lữ tài năng đến trong Vân gia để tu luyện tiên thuật, bọn họ cũng không sợ đắc tội Vân đại tiểu thư, một cái phế thể trời sinh, sau này nhất định là phạm nhân, bọn họ đều là đệ tử căn cốt tốt lắm, mới có thể được ở lại Vân gia học tập tiên thuật, tương lai là có cơ hội thuế phạm thành công, trở thành tiên nhân. Nhưng là ở lúc bọn họ chưa thành tiên, vẫn như cũ chính là đệ tử bình thường ở Vân gia, sẽ không được Vân gia trọng dụng cùng thừa nhận, lúc này nếu là đại tiểu thư đi chỗ gia chủ cáo trạng, nui dựa của bọn họ, sẽ không bởi vì những người vẫn chưa thành tiên như bọn họ mà đi đắc tội gia chủ Vân thị, người dưới tiên nhân, giống như con kiến.

Hơn nữa, nếu là Vân Hi trước kia, tự nhiên sẽ không đi cáo trạng, bị khi dễ, cũng liền âm thầm lau nước mắt, còn hiện tại? Một cái tát kia còn dư âm ở bên tai mỗi người quanh quẩn, nàng sẽ làm như thế nào, thật đúng là làm cho người ta có chút không chắc!

Đợi cho mọi người rời đi, Vân Tương mới còn thật sự đánh giá Vân Nhược Hi.

Vân Nhược Hi nhìn bóng dáng đám người kia, thở dài, đáng thương tiểu nha đầu Vân Hi, mấy năm nay người liền yên lặng chịu đựng như vậy sao? Được rồi, nếu ông trời cho ta thay người sống sót, từ nay về sau, không có người lại có thể khinh thị cái tên “Vân Hi” này! Ta sẽ thay người sống thật tốt, ta không còn là kiếp trước Vân Nhược Hi, thế gian không còn có Vân Nhược Hi, ta chính là -- Vân Hi!

“Vân Hi muội muội, người có chút không giống với trước đây.” Vân Tương oai đầu nhìn nữ hài từ hán quen biết mười mấy năm trước mắt này, nàng luôn sợ hãi tránh ở phía sau hán, bị ủy khuất, luôn lau khô nước mắt, sau đó đối hán lộ ra mỉm cười ngọt ngào, chưa bao giờ sẽ nói ai không tốt, vô luận đối ai, đều là một mặt thoái nhượng, mà nàng hôm nay, cư nhiên đối người động thủ!

“Ha ha,” Vân Hi nở nụ cười, “Người luôn sẽ thay đổi, Vân Tương ca ca, người thích Vân Hi hiện tại sao?”

Vân Tương gật gật đầu, “Ta không nghĩ người luôn bị người khi dễ, không nói người là thiên kim đại tiểu thư Vân gia, cho dù cả đời đều là cái phạm nhân, cũng

là muội muội Vân Tương thương yêu nhất”

“Tương công tử, người ngồi xuống uống trà a!” Tiểu Thảo bung tới một ly trà, vừa mới tiểu thư phát uy, làm Tiểu Thảo vui hỉ rồi, làm nha đầu tiểu thư nhiều năm như vậy, hôm nay cũng hãnh diện một hồi. Sau đó Tiểu Thảo hướng Vân Hi nói, “Tiểu thư, Tương công tử là người một nhà, trước kia thường xuyên đến chỗ chúng ta, thực chiêu cổ chúng ta!”

Vân Hi nhăn tình sáng lên, nha đầu Tiểu Thảo kia, đơn thuần là đơn thuần, nhưng cũng không bỗ đả, nha đầu hảo thông minh! Biết nàng có việc muốn hỏi, lại không biết nên tín nhiệm ai, đây là ở nói cho nàng, Vân Tương có thể tín nhiệm.

Đợi cho Vân Tương ngồi xuống, Vân Hi thế này mới nghiêm mặt nói, “Vân Tương ca ca, kỳ thật lần này tiểu muội ngã xuống vách núi, cũng không phải thật sự chuyện gì đều không có.”

“Ngà?” Vân Tương khản trương đứng lên, “Muội muội làm sao vậy?”

“Ta ngã xuống vách núi, mất trí nhớ! Chuyện trước kia tất cả đều nghĩ không ra, biết nói một chút này nọ, đều là nha đầu Tiểu Thảo nói cho ta biết.” Vân Hi còn thật sự nói, “Vân Tương ca ca, người hán là biết cảm thụ giờ phút này của ta, người là người ta có thể tín nhiệm, đúng không?”

Vân Tương về mặt khiếp sợ, “Vân Hi muội muội, người nói người mất trí nhớ?”

Vân Hi gật gật đầu, “Cho nên ta nghĩ Tương ca ca có thể nói cho ta biết hết thấy mọi chuyện”

Vân Tương nhìn nữ tử trước mắt, mắt sáng như đuốc, thần sắc thông dong, thật sự cùng trước kia giống như hai người, không giống như là nói giỡn, “Người muốn biết cái gì?”

“Nói nói tu luyện, nói nói hết thấy chuyện ở đại địa này, ta đều muốn biết.”

“Thế giới chúng ta được xưng là Tiên Huyền đại lục, nó rất cuộc có bao nhiêu đại, ta không biết, có lẽ rất nhiều Tiên tôn biết. Phía đông được xưng là ‘Đông Hoang’, phía nam kêu ‘Nam Di’, phía bắc kêu ‘Bắc Vực’, phía tây kêu ‘Tây Giới’, mà trung bộ, được xưng là ‘Trung Nguyên’. Cụ thể chúng nó có bao nhiêu đại, ta cũng không rõ ràng, chỉ biết là, Đông Hoang chúng ta to lớn, cho dù là Thượng Tiên đáp mây bay, ngày đêm không ngừng, cũng muốn phi hành suốt nửa năm mới đi được một vòng. Mỗi khối địa vực có rất nhiều quốc gia, gia tộc Vân thị chúng ta ở Đông Ly, ở trong Vực Đông Hoang, chỉ có thể tính là một quốc gia rất nhỏ”

Đại lục thật lớn a, Vân Hi ở trong lòng sợ hãi than, nàng tuy rằng không biết Thượng Tiên trong miệng Vân Tương đáp mây bay phi hành tốc độ đến tột cùng là bao nhiêu, nhưng là ở địa cầu, mù mịt, cũng hơn mười giờ, có thể đi được nửa địa cầu đi? Thượng tiên phải phi suốt nửa năm..... Này còn là Đông Hoang mà thôi, Tiên Huyền đại lục này đến tột cùng lớn bao nhiêu a? Đó là một cái nhiều tình cầu cộng lại a!

Vân Tương tiếp tục giảng, “Trên Tiên Huyền đại lục mỗi người đều có thể tu luyện, nhưng là có thể tu thành tiên, vạn người không một, người bình thường liền dừng lại ở cảnh giới Thuế Phàm”

“Thế nào mới có thể xưng là ‘Tiên’?” Vân Hi rất ngạc nhiên, mỗi người đều tu tiên, liền giống thần minh mỗi người cổ đại Trung Quốc đều thờ phụng, bắt quá, thần tiên được người tin phụng cùng người có hi vọng tu luyện tiên giống nhau sao?

“Đột phá cảnh giới Thuế Phàm đại viên mãn, kích hoạt Luân Hải của tu sĩ là có thể xưng là Tiên. Giai đoạn Tiên này, gọi là ‘Tiên’, hướng lên trên, còn có ‘Thượng Tiên’, ‘Thiên Tiên’, ‘Tiên Tôn’, về phần trên Tiên Tôn, ta cũng không biết là cảnh giới gì. Ở Đông Ly chúng ta, Thượng Tiên đã là đại nhân vật, về phần nhân vật như Thiên Tiên, Tiên Tôn, chỉ có trong truyền thuyết thánh địa hoặc là truyền thừa từ xưa mới có.” Trong mắt Vân Tương tràn ngập tinh quang, hẳn là đệ tử Vân gia, phỏng chừng cũng là xem tu luyện như nhiệm vụ của mình, đối cường giả trong truyền thuyết thực sùng bái.

“Phụ thân ta là cảnh giới gì? Các trưởng lão trong gia tộc lại là cảnh giới gì?” Vân Hi còn đối tiểu nha đầu vừa nhắc tới Cửu trưởng lão rất chút canh cánh trong lòng, nếu lão kia so với phụ thân lợi hại hơn, liền không xong.

“Gia chủ là người tu luyện đứng đầu trong năm trăm năm gần đây của gia tộc Vân thị!” Nhắc tới gia chủ, trong mắt Vân Tương tràn ngập tự hào, làm cho Vân Hi âm thầm oán thầm, cũng không phải phụ thân người, người kích động cái gì? “Hắn đã muốn tu luyện đến Thượng Tiên Tam Trọng Thiên! Cho dù ở Đông Ly chúng ta, cũng là thuộc hàng cao thủ!”

Vốn nhìn đến thần sắc Vân Tương kích động, Vân Hi đoán lão cha nàng, ít nhất cũng phải là cấp một Thiên Tiên? Ai biết là cái Thượng Tiên mà thôi, nhất thời có chút thất vọng.

Vân Hi không cho là đúng tự nhiên rơi vào trong mắt Vân Tương, Vân Tương cảm giận bất bình nói, “Vân Hi muội muội, người phải hiểu được, các trưởng lão Vân gia bắt quá đều mới đến cảnh giới Tiên mà thôi, Vân gia gần năm trăm năm mới ra ba vị Thượng Tiên! Đông Hoang có rất nhiều thế gia tu luyện giống như chúng ta vậy, trong nhà có một hai cái Tiên cũng là đủ thể diện! Càng đừng nói là Thượng Tiên! Thượng Tiên ở hoàng thất, cũng là được tôn sùng như thần, lấy lễ tướng đãi!”

“Cái kia cái gì Cửu trưởng lão, cũng là Tiên?” Vân Hi yên tâm.

“Cửu trưởng lão cũng là đồng lứa tu luyện kỳ tài của Vân gia, hiện tại là cảnh giới Tiên đại viên mãn, tùy thời có khả năng đột phá đến cảnh giới Thượng Tiên, cho nên hẳn ở trong gia tộc cũng có địa vị siêu nhiên” Vân Tương nói.

Khó trách a, ngay cả một cái cháu gái của hắn đều có thể ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ.

“Tiên liền khó tu như vậy sao?” Vân Hi nhíu mày, trong lòng nói, “Ti lệ đào thải cũng quá cao đi?”

“Nếu Tiên dễ tu như vậy, chẳng phải là đầy trời đều là thần tiên?” Vân Tương nở nụ cười, “Mượn Vân gia chúng ta, có tâm pháp tu luyện chuyên môn, còn có rất nhiều linh dược, tuyển tất cả đệ tử trực hệ chi thứ có căn cốt tốt rong gia tộc, chú trọng bồi dưỡng, mỗi một đợt mới bắt quá nhiều nhất có thể có năm ngón tay số đệ tử có thể thành công Thuế Phàm, tu luyện thành Tiên, mà này đó đệ tử chính là người thủ hộ Vân gia, sẽ trở thành trưởng lão.”

“Nguyên lai như vậy a.....” Vân Hi có chút đăm chiêu gật gật đầu, “Xem ra Tiên cũng không dễ dàng làm nga, Vân Tương ca ca, ta còn có một vấn đề cuối cùng!”

“Người nói!” Vân Tương thực sáng khoái nói.

“Có phải nữ Tiên tôn có thể gả vài cái tướng công hay không?” Vân Hi khẩn cấp đưa ra vấn đề nàng tối muốn biết, hoàn toàn không biết giờ phút này biểu tình trên mặt nàng -- tương đương đáng khinh.....

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Đòi Một Cái Công Đạo

Vân Hi mang theo đáng khinh cười hỏi ra vấn đề nàng tối quan tâm, Vân Tương trực tiếp một cái lắc đầu, môi run run, trên mặt hiện lên biểu tình quái dị, có chút giống sinh khí, có chút giống thẹn thùng, còn có điểm khác ..... Tóm lại, mặt đỏ.

“Người là nghe ai nói?” Mặt Vân Tương đỏ lên còn rất khả ái.

Vân Hi phi thường không có nghĩa khí đem đầu mâu thẳng chỉ Tiểu Thảo, Tiểu

Thảo thấy thế, liền xua tay, “Ta cũng là nghe bà từ nhà Vân tổng quản nói.”

“Người nha đầu này!” Vân Tương trừng mắt nhìn Tiểu Thảo liếc mắt một cái, “Chuyên các Thượng Tiên, một cái phạm nhân nhỏ nhỏ như ngươi, cũng dám vọng ngôn!” Tiểu Thảo quyết miệng, “Bà từ nhà Vân tổng quản cũng là nói như thế này thôi, lúc nàng nạp hải cùng vài cái bà từ nói, Huyền Vũ nữ Tiên Tôn, có ba nam nhân.....”

Ai nha! Đủ kính bạo a! Tiên thế giới này xác thực cùng Tiên thế giới nàng không giống nhau a, người ở thế giới ta, cũng không dám tùy ý bát quái chuyện thần tiên như vậy.

Mặt Vân Tương một trận đỏ một trận trắng, “Vân Hi muội muội, đừng nghe tiểu nha đầu nói bậy.”

“Vậy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a?” Vân Hi đối vấn đề này là tương đương chấp nhất.

“Ngạch..... Vân Hi muội muội, thọ nguyên Tiên nhân cùng phạm nhân thọ là không giống nhau như vậy. Phạm nhân cho dù có linh dược, nhiều nhất cũng là một trăm năm thọ nguyên, mà Thuê Phạm trở thành Tiên, vậy ít nhất có thể sống hai ba trăm tuổi, còn Thượng Tiên? Có thể có năm trăm tuổi thọ nguyên, Thiên Tiên cùng Tiên Tôn, thọ nguyên lại càng dài, nghe nói có Tiên tôn, có thể sống hơn hai ngàn tuổi! Hơn nữa có thể bảo trì dung nhan không lão!” Vân Tương thực cổ găng giải thích.

Vân Hi tuy rằng sợ hãi than, Tiên Tôn người như vậy, xác thực không xem như người, rất nghịch thiên, có thể sống hơn hai ngàn tuổi a! Nhưng là, nàng vẫn là chấp nhất trừng mắt Vân Tương, “Nói trọng điểm!”

“Trọng điểm chính là, nếu phối ngẫu Tiên nhân là phạm nhân trong, sẽ không thể cùng sống đến già.”

Đúng vậy, có ai nguyện ý nhìn người yêu một ngày già đi, mà mình vẫn là bộ dáng tuổi trẻ? Một trăm năm đối với cường giả như Tiên Tôn mà nói, bất quá là trong nháy mắt, nhưng là đối người thường mà nói, chính là cả đời, kia không phải là tro mắt nhìn người yêu một ngày già cả, cho đến từ vong?

“Cho nên, tu sĩ, bình thường tìm khắp tìm tu sĩ có cảnh giới không sai biệt lắm kết làm phối ngẫu.” Vân Tương tiếp tục nói.

Này cũng nói qua, oa, kia đã có thể thật là thần tiên quyền lực.

“Nhưng là, tu luyện thành Tiên đại không dễ, trong đó nữ tử lại vô cùng hiếm có.....”

Rốt cục nói đến trọng điểm! Vân Hi lập tức hiểu được, tỉ lệ nam nữ tỉ lệ chênh lệch nghiêm trọng a! Này ý nghĩa bao nhiêu nam thần tiên muốn đánh quang còn a! Đặc biệt đến cảnh giới Tiên Tôn nghe rộn cả người, chiếu Vân Tương nói như vậy, chỉ sợ thế giới này nhân vật như Tiên Tôn cũng không có bao nhiêu cái, đối tới đối lui đều là vài cái lão bất tử.

Tiểu đầu Vân Hi bắt đầu vô hạn tà ác ảo tưởng, vài cái nam Tiên Tôn, liền nhìn chăm chăm một cái nữ Tiên Tôn, không có biện pháp phân phối a, chỉ có thể..... Một ba năm hán, hai bốn sáu hán, còn dư ngày cuối tuần.....

“Ha ha ha!” Vân Hi nở nụ cười, “Ai nha, này cũng không thể trách các Tiên Tôn a, cho dù nữ Tiên Tôn có mấy cái lam nhan tri kỷ, trong lòng mọi người cũng biết rõ ràng, chỉ có thể mở một con mắt, nhắm một con mắt!”

Vân Tương đỏ mặt, ngượng ngùng cười, “Kém..... Không sai biệt lắm chính là như vậy.”

Đột nhiên, Vân Hi ngưng cười, “Ta liền kỳ quái, bộ dáng Vân Hi ta coi như là khuynh quốc khuynh thành, vì cái gì không có người theo đuổi đâu? Cảm tình tên kia mắt cao hơn đỉnh đầu, đều cho mình là thần tiên, không muốn tìm phạm nhân làm nương tử! Buồn cười a!”

Nhìn thấy lãnh ý trong mắt Vân Hi, Vân Tương khuyên giải an ủi nói: “Cũng không trách bọn họ, bọn họ từ nhỏ đã bị báo cho biết, nếu là thành Tiên, đó là nhân trung chi kiệt, chịu người quý bái. Bởi vậy tự nhiên có chút ngạo khí, không xem phạm nhân để vào mắt cũng là bình thường, nếu thân thể Vân Hi muội muội nếu không có việc gì, có thể tu luyện, ai còn dám xem thường người nữa phần?”

Ngưng lại một chút, Vân Tương lại tiếp tục nói, “Nhưng là muội muội, Vân Tương cũng không nghĩ như vậy, có thể cùng người yêu cùng qua trăm năm, còn hơn ngàn năm cô tịch, nếu muốn Vân Tương đến tuyền, Vân Tương nguyện làm một phạm nhân, làm bạn muội muội.”

Vân Hi giật mình nhìn Vân Tương, tiểu tử này có chút ý tứ a! Tuy rằng trên mặt sắc đỏ chưa lui, nhưng là ánh mắt kiên định, thoạt nhìn bộ dáng còn thật sự.

Vân Hi đứng lên, vỗ vỗ bả vai Vân Tương, “Tiểu tử, có tiền đồ!” Vân Tương nhất thời then thùng, liền cúi đầu, “Ta còn có việc, đi trước .....” Dứt lời giống như trốn mà ly khai tiểu viện Vân Hi.

“Ha ha, còn biết then thùng, thật sự là cái tiểu đệ đệ đáng yêu” Vân Hi xoa thắt lưng, cười rất là bu hân.

“Tiểu thư, người so với Tương công tử còn nhỏ hơn một tuổi” Tiểu Thảo ở một bên xen mồm.

Vân Hi vỗ vỗ tay, “Thảo nhi, ta muốn đi gặp phụ thân đại nhân của ta.”

Trong thư phòng sơn trang Vân thị.

“Bái kiến phụ thân đại nhân.” Vân Hi cúi đầu bái Tiểu Thảo dạy, thỉnh an phụ thân. Bộ dáng phụ thân đại nhân không sai, đây là ấn tượng đầu tiên của Vân Hi, dù sao có thể sinh ra nữ nhi xinh đẹp như vậy, gien cũng không đến chỗ nào phá hư đi.

Bất quá nói đến gien, Vân Hi lại bắt đầu rối rắm, lúc ngài chế tạo Vân Hi làm sao xảy ra chuyện? Ngài kỳ tài ngút trời, lại làm ra cái đồ bỏ phế thể?

Bộ dáng Vân Thiên Dương, khoảng ba mươi, miễn cưỡng xem như người trung niên, ở thế giới Vân Hi, cái tuổi này là tiêu chuẩn kim cương cấp bậc vương lão ngũ a!

“Hi Nhi, nghe Tiểu Thảo nói ngươi ngã xuống vách núi bị thương đến đầu, quên một số việc?” Vân Thiên Dương vài bước đi thông thả đến bên người Vân Hi, quần áo màu trắng không gió mà bay, hảo một thân tiên phong đạo cốt, có vẻ xuất trần thoát tục, không hổ là tu sĩ cảnh giới Thượng Tiên, hai mắt thần quang sáng ngời, nhìn Vân Hi, làm cho trong lòng Vân Hi bồn chồn, người ta là Tiên a! Nên đừng nhìn ra ta là linh hồn chiếm thân đi?

“Đúng vậy, phụ thân, tuy rằng thân thể Hi Nhi không có bệnh gì, nhưng là Hi Nhi xác thực quên một số việc, tựa như làm một giấc mộng, đột nhiên tỉnh mộng, nhưng là lại không biết đến tột cùng cảnh trong mơ có chút cái gì.” Vân Hi cúi đầu, thật sự không dám cùng Vân Thiên Dương đối diện, ánh mắt của hắn, giống một thanh lợi kiếm, có thể đâm thẳng tâm hải của người khác, may mắn tinh thần lực Vân Hi phi thường cường đại, cường thủ linh đài, thế này mới không đến mức nháy mắt liền tâm thần tán loạn.

Vân Hi mặc dù xuyên qua, tinh thần lực cũng như trước cường hãn, cho nên mới có thể ở trong thân thể Vân Hi người không có tu luyện qua huyền pháp gì mà thi triển ra “Tứ mâu cực quang”.

Qua thật lâu sau, mới nghe được Vân Thiên Dương thở dài, thân nhiên nói, “Thân thể không việc gì là tốt rồi.”

“Phụ thân, ta nghĩ tu luyện tiên pháp.” Vân Hi cúi đầu nói.

Vân Thiên Dương lộ ra một tia kinh ngạc, “Chẳng lẽ ngươi không biết ngươi là Thái Âm phế thể, căn bản là không thể kích hoạt Luân Hải sao? Trước kia trong gia tộc nhiều linh dược dùng ở trên người ngươi như vậy, một chút phản ứng cũng không có, ta cũng thỉnh vài vị Thượng Tiên, hợp lực cho ngươi chuyển vận thần lực, nhưng là cũng như muối bỏ biển.....”

“Phụ thân,” Vân Hi động tĩnh kêu một tiếng, mang theo khẩn thiết, Vân Thiên Dương cũng hơi hơi động dung, “Chẳng lẽ từ xưa đến nay, liền thật sự chưa từng có người là Thái Âm phế thể tu luyện thành Tiên sao?”

Vân Thiên Dương nhíu lại mi, “Thái Âm phế thể, tuy rằng ngàn năm khó gặp, nhưng là không phải chưa từng có người tu thành qua, trong truyền thuyết thánh địa có người tu thành, nhưng cũng không biết dùng cái bí pháp gì..... Vân gia cũng không thể so với thánh địa!”

Vân Hi ngẩng đầu, trong ánh mắt tràn ngập kiên trì, “Phụ thân, chỉ cần có một tia hy vọng, Vân Hi sẽ không sẽ từ bỏ, Vân Hi không muốn làm một phạm nhân, cho dù không vì phụ thân, cũng muốn vì Vân Hi đã nhiều năm ủy khuất đòi một cái công đạo!”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tốc Giận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Lai Giả Bất Thiện

“Hi Nhi..... Ngươi thật sự quyết định?” Vân Thiên Dương có chút do dự, nhưng nhìn Vân Hi mặt mày gian anh khí, không như ngày xưa có một tia nhu nhược, thế này mới cực kỳ giống Dao Hi tiên tử -- cũng chính là mẫu thân Vân Hi năm đó, Vân Thiên Dương nhiều năm chưa từng nhắc lên tâm hải gọn sóng, rốt cục nổi lên từng trận gọn sóng.

“Đúng vậy, phụ thân, ngài nhất định có biện pháp, phải không?” Vân Hi bình tĩnh nhìn phụ thân trước mắt, kiếp trước không có cảm thụ qua tình thương của cha, giờ phút này nhìn đến trong mắt Vân Thiên Dương không có chút nào là giả bộ quan ái (quan tâm + yêu thương), trong lòng của nàng cũng chảy qua một dòng nước ấm.

Kỳ thật nàng làm sao không biết Vân Thiên Dương khổ sở, thân là gia chủ Vân thị, một thế hệ cường giả, có một nữ nhi không thể tu luyện, anh hùng huyệt hơi a! Phụ thân, ông trời đưa ta tới làm nữ nhi của ngươi, ta muốn cho ngươi vì ta mà kiêu ngạo.

“Hi Nhi, gia tộc Vân thị an phận ở tiểu quốc như Đông Ly, là không có biện pháp so sánh cùng Thánh Địa và truyền thừa từ xưa, cho nên, ngươi nếu thật sự muốn phá vỡ Luân Hải, chỉ sợ phải rời khỏi Vân gia, tìm được một ít kỳ ngộ mới có hy vọng, nhưng là vì phụ thật sự lo lắng a.....” Dứt lời, Vân Thiên Dương thở dài.

Hốc mắt Vân Hi nóng lên, chân thật cảm nhận được tình cảm của Vân Thiên Dương dành cho nàng, “Phụ thân, ngài không thể bảo hộ ta cả đời, ta cũng không thể vẫn tránh ở dưới cánh chim của ngài, cho dù ta là một phạm nhân bình thường đứng ở Vân gia, nhưng tóm lại ta vẫn là đại tiểu thư Vân gia, cũng không thể an ổn đến già”

“Hi Nhi, đây là ý gì?” Vân Thiên Dương cả kinh, giọng lên lông mi.

“Phụ thân, chẳng lẽ ngài không kỳ quái sao? Hi Nhi coi như là tu sĩ cảnh giới Thuế Phàm hậu kỳ, chỉ là không thể phá vỡ Luân Hải mà thôi, nhưng vô luận là thân thể linh mẫn vẫn là tốc độ, đều xa xa mạnh hơn người bình thường, như thế nào sẽ vô cớ ngã xuống vách núi phía sau núi Vân gia đâu?” Sáng sớm Vân Hi liền phát hiện, khối này thân thể này của nàng, tuy rằng nhìn qua tiềm ẩn, nhưng là bởi vì từ nhỏ đã được linh dược điều trị qua, hơn nữa cũng tu luyện qua, thân thể tổ chất là vô cùng tốt.

“Ngươi là nói.....” Trong mắt Vân Thiên Dương lập tức hiện lên một tia sát khí, nhưng là nháy mắt bị ẩn dấu, ngay cả như vậy, Vân Hi ở một bên cũng thiếu chút bị một tia sát khí này bức ép tới thiếu chút nữa ngã xuống, cảm giác thần thức một mảnh hỗn loạn, cơ hồ cũng bị xé rách.

Tu sĩ cảnh giới Thượng Tiên quả nhiên bất phàm, Vân Hi hiện tại mới bắt đầu tin tưởng lời nói Vân Trương, tu tiên rất không dễ, nhưng là sau khi tu thành, cũng phàm nhân thật là khác nhau một trời một vực, này cũng càng thêm kiên định quyết tâm tu tiên của Vân Hi.

“Hi Nhi, không có việc gì đi?” Vân Thiên Dương nhìn sắc mặt Vân Hi trắng bệch, lưng lay sắp đổ, chạy nhanh đỡ lấy Vân Hi, một chút thần lực đưa vào thân thể Vân Hi, thần thức hỗn loạn, thế này mới thanh minh lại, “Vừa mới là vì phụ không cẩn thận.”

“Không có việc gì, phụ thân, Vân Hi về sau sẽ hảo hảo bảo hộ bản thân, không để phụ thân lo lắng.” Vân Hi cố gắng vững vàng hơi thở của nàng, phát hiện trong thân thể có một cổ hơi thở cũng tự hành vận chuyển, làm uy áp vừa rồi, giảm bớt từng chút, có thể là thân thể Vân Hi trước kia tu luyện tâm pháp đi.

“Àn.” Vân Thiên Dương gật gật đầu, “Chuyện này, vì phụ biết xử lý, ngươi không

cần lo lắng, về phần chuyện tu luyện, chờ ngươi dưỡng tốt thân thể, vì phụ lại tìm cách cho ngươi.”

“Tạ phụ thân.” Vân Hi tái bái.

Nhìn Vân Hi thẳng lưng rời đi, Vân Thiên Dương trầm trầm, “Nuông tử, năm đó lúc ngươi rời đi, nói Hi Nhi chúng ta sẽ có một kiếp, nhưng là sau kiếp trùng sinh, Hi Nhi chúng ta tựa như thần thú niết bàn, thoát thai hoán cốt bỗng nhiên nổi tiếng, thật là như vậy sao?”

Còn lại mấy ngày, Vân Hi hưởng thụ thanh nhàn khó có được, cả ngày cùng Tiểu Thảo ở trong sơn trang Vân thị chuyển động, Châu gái Cửu trường lão bị trục xuất rời đi, hẳn cũng không có nháo ra động tĩnh gì, vì thế một thế hệ trẻ tuổi trong sơn trang Vân thị, đối Vân đại tiểu thư là kính nhi viễn chi, không cùng nàng anh phong, bất quá ngẫm cũng không tiếc cho đại tiểu thư là “Y thế hiệp người”.

“Hừ, không phải là cây vào phụ thân của nàng sao? Chờ chúng ta Thuế Phàm thành Tiên, xem phàm nhân nhỏ nhỏ như nàng, còn dám ở trước mặt chúng ta điều vô dương oai!” Đây là trong lòng một thế hệ trẻ tuổi Vân gia cộng đồng ý tưởng.

Ba ngày sau, Tiểu Thảo nói cho Vân Hi, gia chủ Vân gia cùng mười vị đại trưởng lão ở “Thúc Bảo Các” Vân gia triệu tập tất cả một thế hệ trẻ tuổi tu luyện giả, nói là có chuyện trọng yếu.

“Thúc Bảo Các? Nghe tên như là phóng bảo bối a!” Hai mắt Vân Hi tỏa ánh sáng.

“Cũng không phải sao?” Tiểu Thảo nói, “Nghe nói vật trong Thúc Bảo Các Vân gia chúng ta, hoàng thất Đông Ly mất đều thềm đâu!”

Một cái gia tộc có thể được hoàng thất mất thềm, có thể thấy được vẫn là rất có nội tình, Đông Ly mặc dù không phải đại quốc, nhưng dù sao cũng là một quốc gia! Hoàng thất nắm trong tay toàn bộ quốc gia, cất chứa không hơn một cái gia tộc như Vân gia, xem ra nội tình Vân gia vẫn là thực đáng sợ.

“Triệu tập chúng ta đi Thúc Bảo Các làm cái gì?” Vân Hi khó hiểu, “Nơi trọng yếu như vậy, chẳng lẽ cho chúng ta đi thăm?”

Nha đầu Tiểu Thảo trời sinh thích nghe bát quái, chuyện trong sơn trang Vân thị, cảm giác vốn không có chuyện nàng không biết.

“Này còn không đơn giản, tiểu thư Vân Liễu, công tử Vân Kinh, công tử Vân Vận, còn có công tử Vân Trương, bọn họ đều đến cảnh giới Thuế Phàm đại viên mãn, cũng nên chọn lựa một kiện linh khí giúp đột phá, lần này mở Thúc Bảo Các, chỉ sợ cũng là vì bọn họ chọn linh khí.” Tiểu Thảo thực chắc chắn nói.

Vân Hi gật gật đầu, khen, “Có đạo lý! Bất quá, Tiểu Thảo, cái gì là linh khí a? Đó là bảo bối gì?”

Ôt Tiểu Thảo ứa ra hắc tuyến, đã quên đầu óc tiểu thư nàng ngã hồng rồi, căn bản không biết linh khí là cái gì, nàng phải giải thích như thế nào đây?

“Tiểu thư, ngươi đi nhìn sẽ biết.” Tiểu Thảo trực tiếp để nàng tự đi xem, tiểu thư đối vấn đề thực chấp nhất, tiểu nha đầu mấy ngày nay bị nàng hỏi sợ.

“Nhìn xem liền nhìn xem, ha ha, kiếp trước trên trang web ta yêu nhất chính là đào bảo!” Vân Hi xoa tay, “Thúc Bảo Các! Ta đến đây!”

Đợi đến lúc Vân Hi đuổi tới Thúc Bảo Các, bên trong đã muốn rậm rạp đứng đầy người, Vân Hi chen đi vào, tất cả mọi người thực giật mình, không nghĩ tới tiểu thư phế tài này cũng đến đây.

Nhìn thấy nghi hoặc trong mắt các trưởng lão, Vân Thiên Dương thần nhiên nói, “Là ta gọi Hi Nhi tới, cũng coi như có thêm kiến thức.”

Trong mắt mọi người đều thoáng hiện vài: “Xích quả quả làm việc thiên tu!”

Vân Hi thực khiêu khích quét mọi người liếc mắt một cái, tỷ chính là đi cửa sau, thế nào ?

“Hi Nhi, tới gặp qua Đại trưởng lão.” Vân Thiên Dương không thể không làm dáng.

“Hi Nhi gặp qua các vị trưởng lão.” Vân Hi có lệ xá một cái.

Một nam tử trung niên bốn mươi tuổi thân huyền y, vuốt vuốt chòm râu, nói, “Lão già như chúng ta này làm sao dám nhận lễ của đại tiểu thư?”

Vân Hi xem xét nam tử tinh tráng này, một đầu tóc đen, sắc mặt âm trầm, mắt lộ tinh quang, cả người tản ra một cỗ hơi thở kinh sợ lòng người, cư nhiên tự xưng lão già này, xem ra tuổi không nhỏ a! Tiên nhân sống lâu xa xa phạm nhân, người này nhìn qua bất quá hơn bốn mươi tuổi, cũng là bối phận gia gia, ít nhất cũng có sáu bảy mươi tuổi đi?

Lớn tuổi như vậy, cũng không biết tu tâm! Trong lòng Vân Hi một trận cười lạnh, “Lai già bất thiện a!”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Túc Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Ta Muốn Nghịch Thiên

Vân Thiên Dương có chút không hồn giận, nhưng không thể nói trách cứ, chính là đối Vân Hi nói, “Hi Nhi, vị này là Cửu trưởng lão.”

Nguyên lai là lão ta a!

“Hi Nhi gặp qua Cửu trưởng lão.” Vân Hi lễ nghĩa thực chu đáo, Cửu trưởng lão hừ lạnh một tiếng, không tỏ vẻ gì. Địa vị Tiên nhân siêu nhiên, làm cho hần thói quen đối phạm nhân khinh thường, cho dù là đại tiểu thư cũng giống nhau. Huống hồ, vị đại tiểu thư này còn không cho hần mặt mũi, đuổi đi một đứa cháu gái hần thực thích, tuy rằng hần tự biết đuổi lý không có tìm gia chủ lý luận, nhưng trong lòng cũng thực không hồn giận.

“Nghe nói tiểu thư sau khi ngã xuống vách núi, không nhớ rõ một số việc trước kia, xem ra quả thế a! Ha ha, ngay cả vài cái lão già chúng ta cũng không nhận ra.” Một lão già tóc hoa râm cười nói, một thân tiên phong đạo cốt, mặt mày thực hiền hoà, cười tùm tùm nhìn Vân Hi, “Nhưng là, thần thức tiểu thư cũng cường đại lên rất nhiều, có lẽ nhân họa đắc phúc cũng nói không chừng a!”

Nha, ánh mắt lão đầu thực độc a!

“Vị này là Nhị trưởng lão.” Vân Thiên Dương đã sớm phát hiện thần thức Vân Hi cường đại lên rất nhiều, nhưng cho dù là hần, cũng nhìn không ra duyên cớ. Không nghĩ tới vị Nhị trưởng lão này cũng liếc mắt một cái liền nhìn ra Vân Hi biến hóa, quả nhiên bất phạm.

Mọi người nghe lời này, đều kinh hãi nhìn Vân Hi, thần thức cường đại là điều kiện tu luyện hàng đầu, linh ngộ tiên thuật, linh khí nắm trong tay, triệu hồi linh sủng, cùng không lý khai thần thức cường đại! Chỉ có có được cường hãn thần thức, tài năng ở trên đường tu luyện có điều đột phá. Thần thức tiểu thư phế tài cư nhiên biến cường đại rồi?

“Hừ, thần thức cường thịnh trở lại đại thi như thế nào? Thái Âm phế thể, nhất định không thể tu luyện. Có thần thức cường đại, kết quả vẫn là phạm nhân. Đáng tiếc tâm huyết của gia tộc nhiều năm qua như vậy” Lại là Cửu trưởng lão!

Sắc mặt Vân Thiên Dương trở nên rất khó xem, mấy năm nay hao phí rất nhiều linh dược gia tộc ở trên người Vân Hi, trong gia tộc có một ít trưởng lão phê bình kín đáo, Vân Thiên Dương tự biết đuổi lý, đối các trưởng lão gia tộc đều lễ nhượng có thêm, không nghĩ tới, Cửu trưởng lão cư nhiên sẽ ở trước công chúng nói lời châm chọc, này chẳng phải là công nhiên khiêu khích sao?

“Ai nói Thái Âm phế thể sẽ không thể tu luyện?” Vân Hi không cho phép bất luận kẻ nào mạo phạm thân nhân nàng, đặc biệt bởi vì nàng duyên cớ. Kiếp trước không có hưởng thụ qua tình thương của cha, một kiếp này, có một phụ thân, là ông trời đối nàng ban ân, nàng như thế nào có thể cho phép phụ thân bởi vì nàng mà hổ thẹn?

Vân Hi ngang nhiên không sợ nhìn chăm chăm Cửu trưởng lão, “Vân Hi nhất định sẽ đánh vỡ loại nguyên rủa này, ta có thể tu tập tiên pháp, Cửu trưởng lão hãy mở mắt mong chờ!”

“Có một số việc là mệnh đã định, không phải chỉ biết nói là được!” Cửu trưởng lão khinh miệt đối Vân Hi nói, “Cho dù đại tiểu thư thiên tư thông minh, cũng không thể cùng Thiên Đẩu!”

“Ha ha, khá lắm số mệnh đã định” Vân Hi dựng thẳng lên tay phải, chỉ kháp hoa lan, nhìn Cửu trưởng lão, “Như vậy khiến cho Vân Hi tính cho Cửu trưởng lão một quẻ thì như thế nào?”

Mọi người có chút nghi hoặc, không biết Vân Hi muốn làm cái gì.

Xem bói? Chẳng lẽ tiểu thư nói là trong tiên thuật lời tiên đoán thuật? Kia không phải ít nhất là tu sĩ đã ngoài cảnh giới Thiên Tiên mới có thể thi triển tiên

thuật sao?

Nghe đồn chỉ có tu sĩ đến cảnh giới Thiên Tiên, tài năng sơ khuy nói vận, dùng huyền diệu tiên thuật tính ra nhỏ tí tẹo cát hung trong tương lai, do đó có thể xu cát tị hung. Nhưng là muốn thi triển đại lời tiên đoán thuật, chân thật nhìn đến chuyện tương lai, kia nhưng là Tiên Tôn tồn tại trong truyền thuyết mới có thể thi triển tiên thuật.

Tiểu thư phê tài cũng sẽ có lời tiên đoán thuật sao? Làm sao có khả năng!

Cửu trưởng lão đầu tiên là cả kinh, tiếp theo là một trận cười nhạo, “Xem ra tiểu thư một lần ngã, thật là ngã hồng đầu rồi, bắt đầu nói mê sáng.”

Vân Hi không để ý tới, một tiếng cười lạnh, bắt đầu rất nhanh bấm đốt ngón tay.

Ma quỷ lão nhân, một bộ tướng đoán mệnh, mệnh có thể tốt đến chỗ nào? Làm cho bốn tiểu thư tính tính ngày ngời không hay ho ở đâu!

Mọi người thấy Vân Hi nghiêm trang bấm đốt ngón tay, rốt cục nhìn không được nhỏ giọng nghị luận, tất cả đều là thần sắc hoài nghi. Vân Thiên Dương cũng không có ngăn cản Vân Hi, hẳn cảm giác nữ nhi của hắn không giống với trước kia, ngay cả hắn cũng nhìn không thấu, hẳn cũng thực chờ mong, rốt cuộc Vân Hi muốn làm cái gì.

Huyền học thế gia huyền hoàng thuật, Vân Hi ta tuy rằng gần học được da lông, nhưng là căn cứ tướng mạo một người, đại khái tính một chút vận mệnh người này, vẫn là có thể làm được.

Sau một lát, Vân Hi nở nụ cười, “Cửu trưởng lão, nhân trung có hoành văn, ấn đường phát ám, hai hàng lông mày hạ điều, đoán mệnh chi tướng. Hơn nữa căn cứ Hi Nhi suy tính, chỉ sợ Cửu trưởng lão ít ngày nữa sẽ có huyết quang tai ương, nhẹ thì chết, nặng thì gây họa đến con cháu a!”

Mọi người nhất thời hút khí, này tuyệt đối là minh mục tương đàm nguyên rủa a!

So với mắng chửi người còn ác hơn! Ai sẽ tin tưởng Vân Hi đại tiểu thư thực sẽ biết tính thuật?

“Ngươi!.....” Cửu trưởng lão chỉ vào Vân Hi, tức giận đến râu phát run, nếu không phải ngại thân phận Vân Hi, sẽ lập tức phát tác.

“Cửu trưởng lão vạn vạn phải bảo trọng a!” Vân Hi cố ý thực tức hận thờ dài, “Nghĩ đến Cửu trưởng lão đang lúc tráng niên, lại là trụ cột gia tộc Vân thị gia tộc, cư nhiên vận mệnh như thế không đông đảo, xem ra là thiên ý trêu ngươi a! Trúng mục tiêu là chuyện nhất định, ai, Cửu trưởng lão, Hi Nhi thật sự là muốn oán hận ông trời, đối ta Vân gia bạc tình như thế! Thiên đồ anh tài a!”

Nhất tề đổ mồ hôi, mọi người thực sợ Vân đại tiểu thư nói thêm gì nữa, sẽ biến thành Cửu trưởng lão truy diệu từ.

“Đại tiểu thư, ngươi không khỏi hơi quá đáng! Như thế nào có thể nguyên rủa Cửu trưởng lão như thế?” Trong đám người một người tuổi còn trẻ phi thường khó chịu ra tiếng, Vân Hi mất lạnh phiêu người nọ liếc mắt một cái, ánh mắt tựa như một phen chủ thủ, người kia lập tức đem cổ rút trở về.

Cửu trưởng lão rốt cục hoãn quá một hơi, phát tay áo một cái, “Đại tiểu thư nhất định là nói bậy? Lão phu đã bảy mươi, há có thể là tướng đoán mệnh? Việc thần dị suy tính vận mệnh bức này, lại là một tiểu bối như ngươi có thể thi triển thần thông? Nguyên rủa lão phu như vậy, chính là nguyên rủa Vân gia!”

Thần sắc Vân Hi chợt tắt, nhìn Cửu trưởng lão, “Hi Nhi vừa mới thật là nói bậy, mạo phạm Cửu trưởng lão, mong rằng Cửu trưởng lão đại nhân bỏ qua cho tiểu nhân, tha thứ Hi Nhi. Nhưng là Hi Nhi muốn hỏi, nếu việc thần dị suy tính vận mệnh bức này, không phải tiểu bối như ta có thể thi triển thần thông, Cửu trưởng lão lại dựa vào cái gì vọng đoán vận mệnh Hi Nhi? Chẳng lẽ Cửu trưởng lão nghĩ đến ngài đã muốn là Tiên Tôn sao?”

Vân Hi lớn tiếng chất vấn, không thể nghi ngờ là cái miệng rộng, hung hăng chụp ở trên mặt Cửu trưởng lão, nếu ta không có khả năng suy tính ra vận mệnh của ngươi, ngươi lại có thể nào vọng đoán vận mệnh của ta? Ai dám nói bản thân có thể đoán được tương lai? Kia không thể nghi ngờ là đang khiêu khích Tiên Tôn!

Khóe miệng Vân Thiên Dương giật giật, xem ra là cố gắng nhịn cười. Trong đám người Vân Tương lặng lẽ cho Vân Hi dựng lên ngón cái.

Trong các vị trưởng lão cũng có người âm thầm gật đầu, bình thường sớm không quen nhìn Cửu trưởng lão ương ngạnh, hôm nay ở trước công chúng, cư nhiên bị tiểu nha đầu phê tài hung hăng giáo huấn, bọn họ đều có chút vui sướng khi người gặp họa.

Cửu trưởng lão ghen hờn nhìn trần trời, tức giận đến nói không ra lời.

“Huống chi.....” Vân Hi tiến lên từng bước, nhìn chung quanh mọi người, thân hình nho nhỏ, cư nhiên nháy mắt tán mát ra một tia lạnh thấu xương khí thế vương giả, “Cho dù là thiên ý thì như thế, Vân Hi cũng muốn nghịch thiên mà đi!”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phê Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Linh Khí Trạch Chủ

“Hào!” Vân Thiên Dương quát nhẹ, “Khá lắm nghịch thiên mà đi! Không hổ là nữ nhi Vân gia ta!”

Vân Thiên Dương hộ độc loại tình cảm. Lời nói vừa rồi của Vân Hi, làm cho Vân Thiên Dương có chút nhiệt huyết sôi trào, đây là nữ nhi Vân Thiên Dương ta!

Nàng không phải phế tài! Cho dù thiên ý như thế, Vân Thiên Dương ta cũng muốn cùng thiên bác nhất bác!

Vân Thiên Dương là người đứng đầu Vân gia, ở gia tộc Vân thị vẫn là có lực uy hiếp, hẳn ủng hộ nữ nhi, các vị trưởng lão không thể không biết đạo lý đối nhân xử thế? Lập tức phụ họa theo đuôi, khen ngợi Vân Hi còn trẻ chí cao, nhất định có thể đánh vỡ nguyên rùa.

Cửu trưởng lão tuy rằng tức giận đến thổi râu, cũng không dám lỗ mãng, hung hăng trừng mắt nhìn Vân Hi liếc mắt một cái, nói sang chuyện khác, “Gia chủ, vẫn là mở Thúc Bảo Các ra đi, các văn bối còn chờ chọn lựa linh khí.”

Mọi người trẻ tuổi đứng trước Thúc Bảo Các đường, vừa nghe lời này liền hai mắt lóe sáng, nóng lòng muốn thử, nhìn chăm chăm đại môn Thúc Bảo Các, còn kém không chảy nước miếng.

“Ân.” Vân Thiên Dương gật gật đầu, “Các vị trưởng lão, thỉnh lấy ra ấn tín.”

Mười vị trưởng lão phân biệt từ trong lòng lấy ra một khối Ngọc Quyết không tròn vẹn, đưa cho Vân Thiên Dương.

Vân Thiên Dương hai tay nhất hoa, hồng quang thoáng hiện, Ngọc Quyết mười vị trưởng lão liền phiêu phù ở không trung, chậm rãi tụ lại, hợp thành một khối viên vòng ngọc bích rất lớn. Sau đó Vân Thiên Dương từ trên người bản thân lấy ra một khối Ngọc Quyết cuối cùng, đó là một cái điều khắc cổ tự, Vân Hi nhận ra được, hẳn là cái chữ “Vân”.

“Vân” Chậm rãi trôi nổi dựng lên, được khảm đến trung tâm ngọc bích, khối khâu ngọc bích kỳ tích cư nhiên ở dưới một mảnh vàng sáng, hợp thành một khối ngọc đầy đủ.

Người trẻ tuổi ở đây phong chừng là lần đầu nhìn đến kỳ dị cảnh tượng như vậy, đều cả kinh há to miệng, Vân Hi ở trong lòng mặc niệm, đây là đang đùa ma thuật sao? Ôi chao lão cha của ta, thù thật này của ngài đúng là tuyệt, nhất định có thể thượng xuân vân!

Huyền phù ngọc bích ở không trung chậm rãi di động, chậm rãi biến mất ở trong đại môn Thúc Bảo Các, sau đó cửa Thúc Bảo Các một trận kim quang bạo phóng, người ở đây dưới dạng ánh sáng cường độ cao, không khỏi nheo mắt lại, ngăn ngại quang hoa qua đi, chỉ nghe “Loảng xoảng!” Một tiếng, phong ấn trên cửa giải khai, cửa Thúc Bảo Các rốt cục tự động mở ra.

Trong lòng Vân Hi một trận sợ hãi than, khó trách gia tộc coi trọng như vậy, Vân gia cư nhiên không có phái người thù hộ, nguyên lai toàn bộ Thúc Bảo Các bị phong ấn, phong ấn cường hãn như vậy, phong chừng tu sĩ bình thường cũng không thể mở ra, hơn nữa mở ra phong ấn cần ấn tín là từ gia chủ cùng mười vị trưởng lão cộng đồng đồng lòng quyết, thật là vạn vô nhất thất a!

Vân Thiên Dương nhìn nhìn mười người ở đây là hy vọng tương lai của gia tộc, thực vui mừng, trong bọn họ lớn nhất cũng bất quá hai mươi tuổi, ít nhất mới mười bốn mười lăm tuổi, đều đã muốn tu luyện đến Thuế Phàm hậu kỳ, nếu có thể có một nửa người Thuế Phàm thành công, như vậy, Vân gia ở Đông Ly quốc, như cũ là thế lực lớn số một số hai, có thể căn bản không thêm để ý thế tục hoàng quyền, ngạo nghễ sừng sững ở Đông Ly quốc.

“Vân Liễu, Vân Tương, Vân Vận, Vân Khinh, bốn người các ngươi đã muốn đạt tới cảnh giới Thuế Phàm đại viên mãn, có thể đi vào Thiên Bảo Các chọn lựa linh khí, những người còn lại, đến Địa Bảo Các chọn lựa linh khí. Nếu là tương lai các ngươi không thể Thuế Phàm thành công, như vậy linh khí các ngươi chọn lựa hôm nay, liền sẽ quay về Thúc Bảo Các, các ngươi hiểu chưa?” Đại trưởng lão tuyên bố trước mặt mọi người.

Mọi người không khỏi đều có chút thất vọng, nguyên lai linh khí cũng không phải thuộc về mình, tương lai Thuế Phàm không thành công, vẫn là sẽ đem linh khí trả lại cho gia tộc. Vân Hi thật ra thực lý giải, nếu từng người có tư chất có thể tuyển đi một kiện linh khí, như vậy trăm ngàn năm trôi qua, Vân gia cho dù có nhiều linh khí, cũng sẽ bị vét sạch.

“Các ngươi không cần thất vọng, cho dù là trưởng lão Vân gia như chúng ta, ở Vân gia lựa chọn linh khí sử dụng, sau trăm tuổi cũng phải trả lại Vân gia, hơn nữa cho dù là chúng ta tế luyện ra linh khí, cũng muốn lựa chọn kính hiến cho gia tộc, làm truyền thừa, lưu cho con cháu, thế này mới có thể bảo vệ gia tộc Vân thị vĩnh viễn phồn vinh hưng thịnh.” Vân Thiên Dương cảm nhận được cảm xúc mọi người thất vọng, tiến tới giải thích, “Cho nên, các ngươi hôm nay ở Thúc Bảo Các chẳng những có thể chọn lựa đến linh khí gia tộc Vân thị thu thập được, còn có thể chọn lựa đến linh khí do tiền bối tiền nhân lưu lại, đây mới là con cháu gia tộc Vân thị chúng ta rất may mắn!”

Vừa nghe nói như vậy, mười người trẻ tuổi lại hưng phấn lên, Vân thị gia tộc ra không ít người tài ba dị sĩ, bọn họ từ nhỏ chính là nghe chuyện xưa truyền kỳ của các tiền bối mà lớn lên, nếu có thể có vinh hạnh chọn lựa được linh khí của một vị tiền bối tế luyện ra linh khí, đó là cỡ nào đại vinh hạnh a!

“Đáng tiếc a, tiểu thư phế tài như ta, chỉ có thể ở Địa Bảo Các chọn lựa linh khí.” Vân Hi có chút hâm mộ nhìn bốn người Vân Liễu, thực tiêu sái tiến Địa Bảo các, cảm giận bất bình, “Ta này nữ nhi gia chủ, cũng không có chút ưu đãi a!”

“Gia chủ, cho tiểu thư Vân Hi cũng đi vào Thiên Bảo Các chọn lựa linh khí đi.” Nhị trưởng lão ở một bên đề nghị, Vân Hi lập tức dừng lại cước bộ, nhị trưởng lão thật

đáng yêu, ngài thay ta nói lời muốn nói, cảm ơn ngài!

Vân Thiên Dương cau mày thực do dự, đây là quy củ Vân gia, hẳn cho dù là gia chủ cũng không thể làm mọi người có cơ gây sự, Thiên Bảo Các chỉ có thể là đệ tử ưu tú nhất tiến vào .

“Phụ thân, ta nếu là trong vòng một tháng không thể tiến vào cảnh giới Thuế Phàm đại viên mãn, liền tự động trả lại linh khí.” Vân Hi khẩn cầu nói. Ngốc tử đều hiểu được, đồ trong Thiên Bảo Các, khẳng định so với Địa Bảo Các tốt nhiều lắm.

“Nếu như vậy, không bằng cho tiểu thư đi Thiên Bảo Các chọn lựa linh khí đi!” Cửu trưởng lão đột nhiên ở bên cạnh góp lời, không có hảo ý cười cười, hẳn ăn định tiểu thư phế tài này, tuyệt đối không có khả năng ở trong vòng một tháng tấn chức một cảnh giới.

Nhìn thấy Cửu trưởng lão đều nói như vậy , vài vị trưởng lão còn lại cũng không ngăn trở, đều đồng ý.

“Hi Nhi, ngươi cần phải nghĩ thật kỹ, đệ tử Vân gia chỉ có một lần cơ hội ở Thúc Bảo Các chọn lựa linh khí, cho dù ngươi trả linh khí về Thiên Bảo Các, cũng không thể lại đi Địa Bảo Các chọn lựa một lần nữa.” Vân Thiên Dương thực trịnh trọng đối Vân Hi nói.

“Phụ thân, tin tưởng Vân Hi.” Vân Hi cũng không biết phân tự tin này là từ đâu đến, kiên định nhìn Vân Thiên Dương. Phải biết rằng, nàng hiện tại căn bản là không biết phương pháp tu tiên ở Tiên Huyền đại đến tột cùng là như thế nào, liền dám đánh cam đoan nói có thể ở trong vòng một tháng tấn chức một cảnh giới, thật sự là không biết không sợ a!

Vân Thiên Dương rốt cục vẫn là gật gật đầu, Vân Hi lập tức đi theo phía sau bọn Vân Tương, đi vào Thiên Bảo Các. Vài vị trưởng lão chưa cùng đi vào, chính là canh giữ ở cửa, nhìn bóng dáng Vân Hi biểu tình không đồng nhất, Cửu trưởng lão khoe miệng quai nổi lên một tia cười lạnh.

Một bước tiến vào Thiên Bảo Các, Vân Hi đồ hút một ngụm khí lạnh, cùng bốn người phía trước giống nhau, đều ngây dại.

Nguyên lai đây là linh khí trong truyền thuyết a?

Toàn bộ Thiên Bảo Các là cái không gian bịt kín, hẳn là bị phong ấn , sau khi năm người tiến vào Thiên Bảo Các, không gian tự động đóng cửa , bốn phía là một mảnh hư vô, không biết lớn bao nhiêu, năm người ở trong phiên không gian này, như con kiến nhỏ bé. Trên không nhiều điểm sao, như mộng như ảo, giống một mảnh tinh vực, lại giống như là đi vào tinh cầu mộng ảo.

Vân Hi chú ý tới , vật huyền phù ở không trung, đều bao vây lấy vàng sáng oánh oánh, có đao, có kiếm, có chùy, có đinh..... Nhiều vô số, nhiều đếm không xuể, có lẳng lặng nằm im giữa không trung, có như lưu tinh ở “Tinh vực” xẹt qua, có vàng sáng chói mắt, có phát ra ánh sáng nhu hòa, xem ra mỗi một cái linh khí, đều rất cá tính a!

“Chúng nó..... Vì cái gì bay tới bay lui?” Vân Hi có chút mộng , chỉ vào vật thể ở trước mắt mang theo lưu quang xẹt qua, nom nớp lo sợ hỏi Vân Tương.

“Chúng nó chính là linh khí a, có linh tính, tự nhiên có thể bay.” Vân Tương cũng là lần đầu tiên nhìn thấy linh khí, nhưng là nhiều như vậy, cũng có chút choáng váng.

“Chúng nó bay tới bay lui , còn có ở cao như vậy, chúng ta như thế nào lấy đến a?” Vân Hi sần , ta không phải siêu nhân, ta sẽ không bay a!

Lúc này, có một hạt châu nghịch ngợm hạt, bay qua đến vây quanh mấy người nhiều vòng, cái đuôi vàng sáng một vòng một vòng , rất dễ nhìn, còn tại trên vai Vân Liễu nhảy lên vài cái, Vân Liễu thân thủ cầm hạt châu, mấy người đều rất ngạc nhiên, đi qua xem.

“Đây là hạt châu gì?”

“Ai biết a? Bất quá chỉ cần là vật trong Thiên Bảo Các, đều là thứ tốt, Vân Liễu, ngươi muốn hay không lấy máu nhận chủ?”

Vân Liễu do dự một chút, hạt châu trong tay liền bay ra ngoài, dung nhập đến trong phiên sáng lạn “Tinh hải”.

“Linh khí là sẽ tự chọn lựa chủ nhân .” Vân Tương đối Vân Hi ở một bên sững sờ nói, “Không chỉ có chủ nhân chọn lựa linh khí.”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tốc Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Thượng Cổ Thông Linh Ngọc Như Ý

Nhìn bảo bối đầy trời, Vân Hi hoàn toàn hết chỗ nói rồi, khó trách kêu linh khí a, người người đều thành tinh ! Còn có thể tự chọn lựa chủ nhân! Phế tài như ta, có thể có linh khí chọn trúng hay không a?

“Chúng ta phân công nhau chọn lựa đi.” Vân Khinh nói, hẳn chính là nam tử áo xanh ngày đó đứng ở bên người Vân Liễu, sớm nhất đột phá cảnh giới

Thuế Phàm

đại viên mãn, có thể nói là người đứng đầu thế hệ tuổi trẻ Vân gia.

Mọi người không có ý kiến, mỗi người đều muốn chọn lựa ra linh khí tốt nhất, liền không chút do dự tiêu sái vào phiến lưu quang tràn đầy màu tinh vân.

“Vân Hi muội muội, linh khí chỉ có thể do bản thân chọn lựa, ta không giúp được ngươi, nếu nó không tiếp thu ngươi, là không có cách nào lấy máu nhận chủ.”

Vân Tương thực xin lỗi đối Vân Hi nói.

“Ta biết, Vân Tương ca ca, ha ha, ngươi đừng lo lắng, nói không chừng sẽ có linh khí cực phẩm lựa chọn ta đâu?” Vân Hi cười an ủi Vân Tương, lại nước lấy ba người còn lại xem thường.

Thí dụ như hạt châu vừa rồi, nhất định không phải phẩm vật, ngay cả Vân Liễu cũng không biện pháp thu phục, đại tiểu thư phé tài cư nhiên đồng dạng muốn thu phục linh khí cực phẩm, quả thực là người si nói mộng!

Sau khi mọi người đi vào “Tinh hải”, linh khí tựa như có người dẫn dắt, chậm rãi dựa vào gần, có đứng ở bên người bọn họ, có nghỉ chân trong chốc lát, liền lại bay vào tinh hải.

Bên người ba người Vân Liễu, Vân Khinh, Vân Vận đều dừng lại rất nhiều linh khí, ba người đều phân biệt cảm linh khí bên người, nhất kiện nhất kiện cẩn thận cảm ứng linh tính bên trong linh khí, chỉ có thần thức bọn họ có thể cảm ứng được linh tính bên trong linh khí, mới có thể giúp bọn họ tu luyện. Hơn nữa, mỗi người đều chỉ có một lần cơ hội chọn lựa linh khí, không phải từng người tu tiên đều có thể tế luyện ra linh khí bản thân, tế luyện linh khí cần nhờ cơ duyên. Cho nên, linh khí này thực khả năng làm bạn với bọn họ cả đời.

Bên người Vân Tương cũng dừng lại vài món linh khí, nhưng kỳ quái là, một ít linh khí vừa đến bên người Vân Hi, liền như người thấy quỷ, kịch liệt run run một chút, liền “Suru!” không thấy bóng dáng, dần dần, căn bản là không có một kiện linh khí tới gần Vân Hi.

Vân Hi đầu đầy hắc tuyến, thiếu chút nữa muốn bạo thô khẩu, nha, các ngươi một đám chạy cái gì? Tỷ cũng sẽ không ăn các ngươi!

“Ha ha, đại tiểu thư quả nhiên cùng ta không đồng nhất a! Cư nhiên không có một kiện linh khí cảm thấy nó có thể cho đại tiểu thư sử dụng, ta thực không thể sánh bằng!” Vân Vận nhìn linh khí đều trốn tránh Vân Hi, có tâm trào phúng nàng một chút, linh khí đều có linh tính, ở hần xem ra, nhất định là linh khí đều đã nhận ra đại tiểu thư phé tài này thể chất căn bản không thích hợp tu luyện, cho nên không chịu cho nàng trọng dụng.

Vân Liễu cũng kiêu ngạo nhìn thoáng qua Vân Hi, cười nhạo một tiếng, nàng đã muốn tuyển định một cây quạt, đó là một ngũ phiến Kim Vũ làm thành Bảo Phiến, tràn đầy màu lưu quang, trên phiến Kim Vũ từng trận thân lực, nhìn qua rất là bất phàm.

Ai biết Vân đại tiểu thư căn bản không có giác ngộ bị châm chọc, mà là thực còn thật sự gật gật đầu, nghiêm trang nói, “Vân Khinh, ngươi quả nhiên có kiến thức! Đây đó linh khí bình thường coi như tự mình hiểu lấy, biết không xứng với bốn tiểu thư, đương nhiên không dám tiến đến tự tiện cử, ha ha ha!”

Mọi người hóa đá, chưa thấy qua người da mặt dày như vậy! Ngay cả mặt Vân Tương đều đỏ, vội vàng cúi đầu, hiểu được linh khí của mình.

“Tiểu nha đầu đồng dạng! Bất quá -- Bản Tôn thích!”

Trong lòng Vân Hi đột nhiên toát ra một câu như vậy.

“Là ai đang nói chuyện?” Vân Hi cả kinh, nhìn phía bốn người còn lại, Vân Liễu đối nàng phiến cái xem thường “Căn bản không có người nói chuyện, đại tiểu thư, ngài sẽ không xuất hiện mê sáng đi?”

Xác thực không phải thanh âm bốn người bọn họ, hơn nữa, thanh âm này hình như là từ đáy lòng của Vân Hi nàng toát ra đến, không phải từ lỗ tai truyền đi vào.

Vân Hi tóc gáy đứng thẳng ngược, phóng nhãn nhìn chung quanh, sao lại thế này? Đến tột cùng là ai?

“Không cần tìm, Bản Tôn chỉ dùng thần thức truyền âm đối với ngươi, bọn họ nghe không được.”

“Ngươi là ai?” Vân Hi cẩn thận “Thùng thùng đông” kịch liệt nhảy lên, ở trong lòng hỏi.

“Đi về phía trước, đi về phía trước, ngươi có thể nhìn thấy Bản Tôn.”

Vân Hi theo lời, cẩn thận từng bước một tham tiến tinh hải, đồng dạng, linh khí chung quanh đều tránh né nàng.

Ba người Vân Liễu gặp Vân Hi còn không hết hy vọng, cư nhiên đi sâu vào trong tinh hải, cũng không tiết bữu môi.

“Vân Hi muội muội, ngươi phải cẩn thận.” Chỉ có Vân Tương hảo ý nhắc nhở Vân Hi.

Một mình Vân Hi đi rất xa, ở trong lòng hỏi, “Ngươi là ai? Ngươi rốt cuộc ở đâu? Ngươi là không phải linh khí a? Còn không hiện thân, bốn tiểu thư đi trở về.”

“Đi về bên trái lại đi năm bước, ngươi có thể nhìn thấy Bản Tôn.”

Sau năm bước, Vân Hi nhìn trên không mấy điểm “Tinh quang”, ở trong lòng

hỏi: “Người nào là ngươi?”

“Ngạch, ngươi nhìn xuống dưới .....” Vẫn là cái thanh âm kia.

Vân Hi thói quen ngửa đầu xem “Tinh quang”, nhất thời kinh ngạc, nhìn xuống .....

“Ngươi là phá hòm?”

Vân Hi vô cùng mất mát nhìn một cái phá hòm không biết nhan sắc ở bên chân.

“Bản Tôn như thế nào sẽ là phá hòm?” Cái thanh âm kia rõ ràng có điểm tức giận, “Ngươi mở hòm ra nhìn xem!”

Vân Hi ngồi xuống, cẩn thận xem xét phá hòm, mặt trên cư nhiên đồng đầy tro bụi, nguyên lai tại trong một cái không gian phong ấn như vậy, cũng có tro bụi a?

Cũng không biết phá hòm này thả ở chỗ này đã bao lâu.

Được rồi, mặc kệ nhiều như vậy, mở ra nhìn kỹ hẳn nói.

Vân Hi dùng hai căn ngón tay, nắm bắt nắp hòm, nhẹ nhàng xóc lên, “Ngạch, đây là cái gì?”

Nương “Tinh quang”, Vân Hi nhìn thấy, đó là một đồ vật làm từ ngọc.

“Nhìn thấy Bản Tôn đi?” Cái thanh âm kia có chút đắc ý.

Vân Hi cầm đồ bên trong hòm lên, dài chừng một thước, khoảng ba tấc, một đầu

điều khắc một đóa hoa sen.

“Ngọc Như Ý?”

“Ngươi còn có chút kiến thức!” Vẫn là cái thanh âm làm người ta rất được sát.

Ta phi, Ngọc Như Ý ai chưa thấy qua a?

Vân Hi nhìn Ngọc Như Ý trong tay, không có một tia thần huy lưu động, cũng cảm thụ không đến chút linh tính, thường thường phàm phàm, thấy thế nào, đều giống một cái bài trí bình thường, bất quá mặt trên có điều khắc đồ án, phong cách có vẻ thực cổ xưa, hẳn là một khối cổ ngọc.

“Chính là ngươi đang nói chuyện với ta?” Vân Hi lẩn qua lộn lại nhìn Ngọc Như Ý trong tay, “Ngươi cũng là linh khí? Ngươi vì cái gì sẽ không bay a?”

“Hừ! Ngươi dám nói Bản Tôn là linh khí?” Vẫn là cái thanh âm thiếu đòn kia “Đó là đối Bản Tôn mạo phạm, đã biết chưa? Tiểu nha đầu!”

“Ngạch, được rồi..... Vậy ngươi là cái gì này nọ?” Vân Hi hoàn toàn không có tính tình, nếu không phải linh khí chung quanh cũng không chịu tiếp cận năng, năng khẳng định đã muốn đem vật trong tay hung hăng văng ra.

“Bản Tôn không phải này nọ!” Thanh âm kia đã muốn giận không thể át.

“Ngươi thực khiêm tốn a, biết mình không phải này nọ.” Vân Hi cười trộm nói, tiểu dạng nhị, xem ta không hổ chết ngươi.

“Oa oa oa! Tiểu nha đầu, ngươi cũng không nên chọc giận Bản Tôn!” Ý thức được mình bị hố, thanh âm kia nổi trận lôi đình.

“Ba!” Vân Hi như tức khí, đưa Ngọc Như Ý một lần nữa hồi hòm.

“Đừng cùng bốn tiểu thư đùa giỡn tính tình, bốn tiểu thư không hầu hạ đại gia.”

Vân Hi không chút do dự xoay người bước đi.

“Đợi đã..... Tiểu nha đầu..... Sẽ không có thể đối lão nhân gia khách khí một chút sao?” Thanh âm kia rõ ràng nhuyển đi xuống.

Hừ hừ, khoe miệng Vân Hi quai khỏi một tia tươi cười thực hiện được âm mưu.

“Muốn ta mang ngươi đi ra ngoài, phải không?” Hướng dẫn từng bước.

“Ân. Bản Tôn tạm thời không thể hiện thân, ta bị phong ấn.” Thực thành thật.

“Vậy ngươi đến tột cùng có phải linh khí hay không?” Tiếp tục hướng dẫn.

“Không phải” Thực dụ ngoạn.

“Ngươi sẽ không phải là ác linh đi?” Hoài nghi.

“Bản Tôn như thế nào sẽ là ác linh?” Nổi giận.

“Ta đây nên xưng hô ngươi như thế nào?” Tò mò.

“Bản Tôn Ngọc Như Ý. Thế nhân đều xưng ta Như Ý Thần vương!” Thực kiêu ngạo.

“Ta phi, Xuy Nguru Đại Vương!” Khinh bỉ.

“Ngươi.....” Giận mà không dám nói gì.

Trải qua một phen thần thương khẩu chiến, Vân Hi rút cục mang theo Ngọc Như Ý xuất hiện trước mặt mấy người còn lại.

Mấy người Vân Liễu kỳ quái nhìn trong tay Vân Hi mang theo Ngọc Như Ý, thực nhìn không ra có chỗ nào đặc biệt, so với linh khí trong tay bọn họ lưu quang tràn đầy màu, thật sự thua chị kém em, Vân Vận nhìn không được cười mỉa vài tiếng: “Đại tiểu thư, ngươi đây là chọn lựa bảo bối gì a? Giống như Ngọc Như Ý trong phòng ta bãi phóng đâu!”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Vân Hi có chút không nhịn được, vừa mới còn nói một phen hùng hồn, hiện tại trong tay bụi phác phác ngoạn ý này, xác thực có chút lấy không ra tay. Nhưng Vân Hi vẫn là trước tiên thẳng thắn thất lưng, không thể bị bọn người kia xem thường! Linh cơ vừa động, đưa Ngọc Như Ý giờ cao lên, thực kiêu ngạo tuyên bố nói: “Các ngươi xem cho rõ! Đây chính là thượng cổ thông linh Ngọc Như Ý!”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Linh Khí Của Tiểu Thư Phế Tài

Quả nhiên, sau khi Vân Hi rống ra cái tên đầy phong cách “Thượng cổ thông linh Ngọc Như Ý”, mấy người Vân Vận đều bị hù, kinh nghi bất định đánh giá Ngọc Như Ý trong tay nàng.

“Thượng cổ thông linh Ngọc Như Ý? Vân Hi muội muội, nó..... Có ích lợi gì?” Vân Tương là người thành thật, xem xét Ngọc Như Ý trong tay Vân Hi, sờ sờ đầu, khó hiểu hỏi.

Vân Hi nhìn trong tay Vân Liễu là một Kim Quạt Long, thực tình xảo, linh khí lưu chuyển. Vân Kinh cầm một cây Cự Đại Dao, đến trên người cư nhiên thấy được hỏa diễm bay lên hỏa. Vân Vận cầm một cái Kim Cuồng Xử, Vân Tương cũng tuyển một Hạt Châu cùng loại dạ minh châu Hạt, tản ra quang mang sáng quắc.

Không cần phải nói, Vân Liễu, Vân Kinh cùng Vân Vận lựa chọn đều là vũ khí, linh khí uy lực lớn như vậy, là tu sĩ lựa chọn tốt nhất, Hạt Châu của Vân Tương tuy rằng không biết là làm cái gì, nhưng hẳn là cũng có chỗ kỳ dị, mà trong tay Vân Hi cái Ngọc Như Ý diện mạo xấu xí này, rốt cuộc có thể làm cái gì?

Chính Vân Hi đều sầu, rốt cuộc Ngọc Như Ý có phải linh khí hay không, đều còn không biết đâu! Đừng bị nó cấp lừa dối đi?

“Ân.....” Vân Hi nắm Ngọc Như Ý ở trong tay lay động một chút, “Này..... Ta chuẩn bị dùng nó đến..... Xao hạch đào!”

Mọi người lại bị câu nói bur hân này của đại tiểu thư đánh một phát, nhất thời hóa đá, đại tiểu thư a, ngài dễ dàng lập quân lệnh trạng tiến vào, vì tìm cái xao hạch đào ngoạn ý?

“Ta xem Tiểu Thảo mấy ngày nay lấy tay niết hạch đào cho ta, rất khó khăn, cho nên..... Khụ khụ..... Cho nên.....” Vân Hi còn muốn cố gắng giải thích hai câu cho mục đích bản thân, nhất lữ thần niệm truyền đến “Nha đầu, ngươi dám dùng nó xao hạch đào thử xem! Ngươi thử xem! Ngươi thử xem!.....”

Vân Hi trừng hai mắt, đối với Ngọc Như Ý hét lớn một tiếng, “Không có tỷ không dám làm chuyện này!”

Bốn người Vân Liễu nhất tề đổ mồ hôi, xong rồi, đại tiểu thư lại bắt đầu nói mê sảng, vẫn là chạy nhanh đi ra ngoài đi.

Ra Thiên Bảo Các, phong ấn không gian lại khép kín, trong thần thức Vân Hi lại truyền đến nhất lữ thần niệm, “Một vạn năm, ha ha, Bản Tôn rút cục chờ được ngày này.”

Trong lòng Vân Hi cả kinh, này nha bị phong ấn một vạn năm? Thật đúng là đồ cổ , kêu nó thượng cổ thông linh Ngọc Như Ý, đồ còn thật thích hợp.

Một thể hệ tuổi trẻ Vân gia lại tề tụ trước Thúc Bảo Các, đều tự chọn lựa tốt lắm linh khí của bản thân, khi Vân Hi ma ma chít chít cuối cùng một cái đi đến, ánh mắt mọi người đều rơi xuống Ngọc Như Ý trong tay nàng.

“Đại tiểu thư chọn lựa linh khí hảo đặc biệt a.....”

“Đó không phải là một cái Ngọc Như Ý sao?”

“Như thế nào không cảm giác mặt trên linh khí lưu chuyển đâu?”

“Cũng không có quang hoa thoát hiện, không biết là cái linh khí gì.”

.....

Mọi người bắt đầu nhỏ giọng nghị luận.

Người thể hệ trước Vân gia cũng đều đưa thần thức đến cảm ứng Ngọc Như Ý, cũng không có chút phản ứng.

Các trưởng lão hai mặt nhìn nhau, trong “Thiên Bảo Các” như thế nào sẽ có vật như vậy?

Vân Thiên Dương nhăn mày, Vân Hi chọn lựa là linh khí sao? Không có linh lực dao động, thần thức tiếp xúc cũng cảm giác không ra có chỗ gì đặc biệt. Nhưng Ngọc Như Ý này dù sao cũng là từ trong “Thiên Bảo Các” chọn lựa ra , hẳn là không phải vật phẩm a!

Vân Hi ngượng ngùng cười cười, “Rất cao ta lấy không được, này..... Này để ở trên mặt đất, cho nên..... Cho nên ta liền lấy đi ra .”

“Phốc xuy!” Rốt cục có người cười lên, tiểu thư phé tài, quả nhiên là tiểu thư phé tài a! Chẳng những phé tài, còn thực cực phẩm!

Vân Thiên Dương cũng thiếu chút một cái lão đảo, Hi Nhi, người đây là đang làm cái gì.....

Trên mặt Cửu trưởng lão một lần nữa quai thức dậy thần sắc vui vẻ, Vân Liễu cùng Vân Khinh đều là thể hệ của hần, xem ra đều tuyển đến linh khí tốt lắm, xem trên mặt quang hoa lưu chuyển cùng tán mát ra nồng đậm linh khí, ít nhất cũng là thuộc loại thượng phẩm linh khí! Càng khó có thể đáng quý là, kia đều là linh khí loại công kích a! Nếu bọn họ tương lai Thuế Phàm thành công, không thể nghi ngờ sẽ có được chiến lực rất mạnh, như vậy, ở Vân gia sẽ có địa vị rất cao!

Nhìn mọi người thần sắc thất vọng, Vân Hi thực miễn cưỡng gờ gờ lên trong tay Ngọc Như Ý, “Kỳ thật, nó cũng không phải không đúng tí nào .....”

Mọi người chính chờ mong Vân đại tiểu thư nói chỗ bất phẩm của Ngọc Như Ý, một

thanh âm chậm biếm đoạt lấy câu chuyện, “Đại tiểu thư vừa mới nói, chuẩn bị dùng Ngọc Như Ý giúp đỡ Tiểu Thảo sao hạch đào!” Là Vân Vận.

Người ở đây, rốt cục nhìn không được cười vang, ngay cả Nhị trưởng lão đều cười điểm điểm cái trán Vân Hi, “Người đứa nhỏ này! Trong ngày thường chưa thấy qua người bướng bỉnh như vậy a!”

Trên mặt Vân Thiên Dương một trận xanh một trận đỏ, thôi, thôi, việc đã đến nước này, chỉ có thể như vậy .

“Các người đều lấy máu nhận chủ đi! Nhìn xem có thể thu linh khí vào trong cơ thể hay không.” Vân Thiên Dương chuyển hướng đề tài.

Tu sĩ cảnh giới Thuế Phàm muốn thu linh khí vào trong cơ thể, trừ phi linh khí này là cực phẩm linh khí, bằng không, cho dù là lấy máu nhận chủ, cũng là không được , Vân Thiên Dương chính là muốn nhìn một chút, có đệ tử tìm được cực phẩm linh khí hay không. Tuy rằng khả năng này rất nhỏ, nhưng cũng không bài trừ có tình huống như vậy, dù sao tìm linh khí, dựa vào là là tiên duyên! Nếu có chút tiên duyên, tu sĩ cảnh giới Thuế Phàm cũng có thể cùng cực phẩm linh khí sinh ra cảm ứng.

Mọi người theo lời, đều lấy máu nhận chủ, vài người ở trong Bảo Các sưu tầm linh khí, nếu không cố ý, cũng chưa có thể thu linh khí vào trong cơ thể, cái này phải chờ tới bọn họ Thuế Phàm thành công mới được .

Tất cả mọi người đem hy vọng ký thác ở trên người mấy người Vân Liễu.

Vân Vận đầu tiên đem giọt máu của hần nhỏ lên Kim Cương Xử, Kim Cương Xử quang hoa chột lóe, vết máu trên mặt liền nháy mắt tiêu thất, Kim Cương Xử kịch liệt đầu động vài cái, vẫn như cũ ở trong tay Vân Vận, chính là quang hoa càng mạnh.

Mọi người có hơi chút thất vọng, xem ra Kim Cương Xử cũng không phải cực phẩm linh khí, bất quá xem linh khí nó phát ra, hẳn là thượng phẩm linh khí, cũng không sai.

Tiếp theo là Vân Khinh, sau khi hần nhỏ máu lên đại đao dài hơn một trượng, đại đao cũng kịch liệt đầu động, quang hoa chột lóe, đại đao tự nhiên nhỏ đi , biến thành một thước dài, giống như chùy thủ.

Mọi người kinh hi, có thể tự do biến ảo hình thể, kia tuyệt đối là nhất phẩm linh khí a!

“Vân Khinh, thử xem dụng thần niệm đến khổng chế linh khí của ngươi!” Vân

Thiên Dương lên tiếng.

Vân Khinh nhắm mắt ngưng thần, đưa đao dài hơn một thước, từ trong tay hất bay lên, ở trong phòng xoay tròn, trong chớp lát thành lớn, trong chớp lát biến càng nhỏ, thậm chí có thời điểm, biến thành bọ đáng ám khí dài một tấc.

Mọi người chắc chắn khen ngợi, thật sự là thứ tốt a! Cho dù không phải cực phẩm

linh khí, không thể thu vào trong cơ thể, cũng là một kiện cực thượng phẩm linh khí, hơn nữa uy lực lớn! “Tiểu đao” bay ra đường đi, trực tiếp đánh bay núi giả trong viện! Mọi người lại là một trận sợ hãi than, ánh mắt nhìn về phía Vân Khinh đều bắt đầu nóng rực.

“Ta dựa vào! Này ngoạn ý cùng cây gậy Tôn Hầu Tử đều có liều mạng! Nha vận khí thật đúng là không sai!” Vân Hi ở trong lòng nghiêng răng nghiêng lợi, ánh mắt đều đỏ, ghen tị hâm mộ thêm hận!

Vân Khinh đắc ý đảo dạt thu đại đao đã biến thành tiểu đao một tấc vào trong lòng, cổ ý vô tình nhìn Vân Hi liếc mắt một cái, trong mắt lộ vẻ khinh thường.

Vân Hi cắn răng, Vân Khinh, nhanh như vậy ngươi liền thiếu kiên nhẫn? Hừ, tỷ sớm hay muộn sẽ thu thập ngươi! Đừng tưởng rằng ngươi đã muốn là Tiên!

“Đến ta.” Vân Liễu đối với đao của Vân Khinh, trong mắt cũng không có sắc hâm mộ, nhỏ một giọt máu lên Kim Quạt Long của nàng, Kim Quạt Long quang hoa chợt lóe, “Xoát” hư không tiêu thất!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Túc Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Lấy Máu Nhận Chủ

Mọi người còn không có phản ứng lại, đều còn nhìn chăm chăm tay Vân Liễu trống rỗng. Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ Vân Liễu tìm được là..... Cực phẩm linh khí?!

“Vân Liễu..... Mau! Mau!” Vân Thiên Dương đều bắt đầu kích động, bao nhiêu năm đều không có đệ tử Vân gia ở Thiên Bảo Các tìm được cực phẩm linh khí!

Hôm nay nói không chừng Vân gia còn có cực phẩm linh khí xuất thế!

“Mau vào Luân Hải! Nhìn xem Kim Quạt Long có phải ở trong Luân Hải hay không!” Cửu trưởng lão cũng thúc giục nói, khi hấn ý thức được, Vân Liễu khả năng tìm được cực phẩm linh khí, cả người nhất thời không tự giác tán dật ra khí thế áp nhân.

Vân Liễu hai tay kết ấn, nhắm chặt hai mắt, cái trán ần ần có vàng sáng màu đỏ thoáng hiện. Sau một lát, Vân Liễu kinh hi mở mắt ra, đối với Cửu trưởng lão nói: “Ồ! Kim Quạt Long ngay tại trên không Luân Hải của ta huyền phù!”

“Thử xem xem có thể lấy ra hay không!” Vài cái trưởng lão còn lại ở một bên nói.

Vân Liễu lại kết ấn, vàng sáng màu đỏ trên trán thoáng hiện vài lần, nhưng là cũng không có phản ứng, chỉ có vài lần hồng quang thoáng hiện, sắc mặt Vân Liễu thoáng chốc trở nên trắng bệch, cái trán toát ra tinh mịn mồ hôi. Khi nàng lại mở to mắt, ánh mắt cư nhiên có chút tan rã. Nàng thất vọng đối mọi người lắc đầu nói, “Không được, ta lấy ra không được.”

Vân Thiên Dương nói, “Xem ra, thần thức Vân Liễu còn chưa đủ cường đại, cho nên không thể lấy linh khí ra, bất quá cũng không sao, Vân gia rốt cực có cực phẩm linh khí xuất thế, ngươi có thể cùng cực phẩm linh khí phù hợp, như vậy thời kỳ Thuế Phàm liền sắp tới!”

Nghe được Vân Thiên Dương nói lời khẳng định như vậy, trên mặt Vân Liễu nhất thời lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, đúng vậy, trong cơ thể có cực phẩm linh khí, còn sâu không thể Thuế Phàm thành công sao?

Cực phẩm linh khí trời sinh có thể hấp thu linh khí thiên địa linh khí ôn dưỡng thân mình, Vân Liễu có cực phẩm linh khí ở trong cơ thể, như vậy linh khí hút lấy linh khí thiên địa, cũng đồng dạng rèn luyện thân thể Vân Liễu, này giống như ăn linh dược vậy, rất nhanh có thể Thuế Phàm thành công!

“Chúc mừng Vân Liễu tỷ tỷ!”

“Vân Liễu tỷ tỷ, ngươi về sau chính là Tiên Tử, ngươi cũng không nên quên chúng

ta a!”

“Về sau nên gọi ngươi là Vân Liễu Tiên Từ !”

.....

Mọi người đã muốn bắt đầu nịnh bợ??? chúc mừng Vân Liễu tương lai thành Tiên Từ, Vân Liễu mặt cười đỏ bừng, che dấu không được sắc mặt vui mừng nhộn nhạo, vô luận ai nghe tin tức tốt như thế, cũng vô pháp bình tĩnh a! Dưới Tiên nhân như con kiến, từ nay về sau, nàng liền tu nhập Tiên đạo , mỗi người quý bái, không bao giờ là người phạm!

Vân Hi mang theo Ngọc Như Ý bụi phách phách của nàng, bị đám người đẩy đến một bên, Vân Liễu như chúng tinh cùng nguyệt bị mọi người vây quanh ở bên trong, rốt cuộc không có người đi chú ý tiểu thư phé tài Vân gia.

“Vân Tương, ngươi cũng lấy máu nhận chủ đi.” Đại trưởng lão hướng về phía Vân Tương nói, Vân Tương là chất trai của hân.

Vân Tương xuất ra Hạt Châu cầm trong tay, quang hoa sáng quắc hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Vân Tương nhò máu lên Hạt Châu, Hạt Châu chậm rãi bay lên không, vòng quanh Vân Tương chậm rãi xoay tròn. Lúc này, Vân Thiên Dương cùng vài vị trưởng lão đột nhiên cảm ứng được , linh khí thiên địa điên cuồng hướng bên này bắt đầu khởi động, toàn bộ cũng chura vào Hạt Châu của Vân Tương, cây cỏ bốn phía vốn sinh cơ tươi tốt, cư nhiên ở nháy mắt héo rũ ! Mà linh khí chung quanh Hạt Châu thậm chí nồng đậm đến trình độ mất thường có thể nhìn thấy! Vân Tương tựa như bị bao phủ ở bên trong một tầng sương!

“Đây là.....” Vài vị trưởng lão kinh nghi chỉ vào Hạt Châu trên đỉnh đầu Vân Tương, không thể tin được, “Chẳng lẽ là.....”

“Phải!” Vân Thiên Dương khẳng định nói, “Đây là “Tụ Linh Châu” trong truyền thuyết!”

“Cái gì? Đó là tụ Linh Châu?” Có người thất thanh kêu lên.

“Trời ạ! Vân Tương cư nhiên tìm được tụ Linh Châu! Đây chính là thiên đại cơ duyên a!”

Tụ Linh Châu, danh như ý nghĩa, có thể nuốt trôi linh khí thiên địa vì mình sở dụng, không chỉ có giống linh khí bình thường hấp thu linh khí chính là nhẹ từng giọt từng giọt, hơn nữa cần tu sĩ tự thân đến luyện hóa. Tụ Linh Châu hấp thu linh khí, có thể nháy mắt hấp thu một mảnh không gian linh khí thiên địa, hơn nữa luyện hóa trở thành linh lực tu sĩ sở cần! Cái này thật đáng sợ, có thể tùy thời bổ sung linh lực, vô cùng vô tận linh lực a! Vô luận là chiến đấu vẫn là tu luyện, cũng không lo lãng linh lực khô kiệt! Tụ Linh Châu đã muốn không thể tính là linh khí đơn giản , đối tu sĩ mà nói, chính là bảo bối nghịch thiên a!

“Vân Tương tiểu tử này vận khí thật sự là quá tốt!” Ngay cả Đại trưởng lão đều có chút đỏ mắt .

Hạt Châu trên đỉnh đầu Vân Tương hấp thu đủ linh khí, sau đó mới nhập vào trong cơ thể Vân Tương. Cái trán Vân Tương nhất thời hồng quang thoáng hiện, toàn thân đều bắt đầu tản mát ra khí thế kinh người, linh khí trong cơ thể hân thậm chí bắt đầu theo lỗ chân lông tràn ra, toàn bộ thân thể bảo quang lưu chuyển, tựa như thần nhân.

“Không tốt! Vân Tương hấp thu Tụ Linh Châu, chỉ sợ muốn đột phá!” Vân Thiên Dương cái thứ nhất phản ứng lại đây, “Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, mau đưa

Tương Nhi đi mật thất bế quan, trợ hân Thuế Phàm!”

Tất cả mọi người kinh hãi, Vân gia vừa muốn sinh ra một vị Tiên nhân ! Vài vị trưởng lão ba chân bốn cẳng mang Vân Tương vào mật thất, rất nhiều người đều canh giữ ở cửa mật thất, muốn chứng kiến một vị Tiên nhân sinh ra. Trên mặt đám người Vân Liễu âm tình bất định theo đi.

Rốt cuộc không có người đến quản vị tiểu thư phé tài cùng “Linh khí” của nàng.

Vân Hi mang theo Ngọc Như Ý, ủ rũ về tới trong phòng của mình, đem Ngọc Như

Ý tùy tay hướng trên bàn ném, bản thân nằm úp sấp trong ổ chăn.

“Ai.....” Vân Hi hít một ngụm, “Ngay cả Vân Tương cũng muốn thành Tiên a!”

“Nha đầu, tức giận cái gì? Trừ bỏ ngoài Tụ Linh Châu của tiểu tử kia, còn lại vài món linh khí ở Bán Tôn xem ra, quả thực không đáng giá nhắc tới!” Thanh âm thực ôn hòa ở trong lòng Vân Hi vang lên, như là đang an ủi nàng, lại là lũ thần niệm kia.

“Hừ!” Trong lòng Vân Hi uể oải, không nghĩ quan tâm thanh âm kia, một quyển chăn, trùm qua đầu, lăn đến bên trong giường.

“Này, nha đầu, ngươi tính để Bán Tôn nằm ở chỗ này mặc kệ ?”

“Chẳng lẽ còn muốn ta đem ngươi đi cung phụng, mỗi ngày ba nén hương a?” Vân Hi phát hỏa, “Thực chưa thấy qua tên huyền nào như ngươi! Không thấy bốn tiểu thư tâm tình không tốt a?”

“Ha ha, nha đầu, nguoi cũng lấy máu nhận chủ đi! Nếu không sẽ không có thể nhìn đến hình dáng Bản Tôn!”

“Nguoi một cái ma quỷ, có cái gì đẹp mắt ? Tỳ sợ quỷ!” Vân Hi tức giận dùng sức đặng chặn, “A a a! Vì cái gì ta là Thái Âm phế thể a? Còn muốn bị cái nha đầu Vân Liễu kia xem thường! Ngay cả linh khí cũng không nguyên ý nhận ta làm chủ! Rất khi dễ người!”

“Ai, nha đầu, rất nhiều chuyện, không thể nhìn mặt ngoài, nguoi còn không biết nguoi nhặt được bảo đi?” Thanh âm kia còn không ý buông tha.

Vân Hi nhảy xuống giường, “Hảo, vậy cho ta xem nguoi là cái bảo gì!”

Một giọt máu nhập vào Ngọc Như Ý, Ngọc Như Ý nháy mắt bộc phát ra quang mang mãnh liệt, Vân Hi cơ hồ không mở mắt ra được, vội vàng lấy tay che ánh mắt, “Làm cái gì a? Lộng động tính lớn như vậy?”

“Hi hi! Nha đầu, có thể mở mắt.”

Di, thanh âm không có lại từ trong đáy lòng truyền đến, mà là từ..... Bên tai truyền đến !

Vân Hi nhanh chóng mở mắt ra, sau đó phản xạ có điều kiện quát to một tiếng: “Ai nha! Má ơi!”

Cái trán mồ hôi nghiệt nhất thời toát ra nẩy đường hắc tuyến, “Xung hô này giống như không thích hợp ta!”

“Nguoi!..... Nguoi!..... Đến tốt cùng là người hay quỷ?” Vân Hi dùng sức che ngực nàng, thực sợ hãi không cẩn thận lá gan liền nhảy ra ngoài.

Mồ hôi nghiệt loát loát một lọn tóc bên tai, một cái động thân, y bào rộng thùng thình đi theo phi vũ giống hoa bay trong gió, sau đó tà nằm ngang ở trên giường Vân Hi, nhảy cặp mắt hoa đào dụ dỗ, khoe miệng mỉm cười, một bàn tay nắm bắt hoa lan, đặt cằm, thực ôn nhu đến đây một câu: “Bản Tôn là Thần!”

Trong đầu Vân Hi trống rỗng, chỉ có bốn chữ to hoa lệ lệ trôi qua: “Tuyệt thế tiểu thú!”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tuyệt Thế Tiểu “Thú”

Vân Hi khóc không ra nước mắt, ta đây là thả ra một cái yêu nghiệt gì a? Yên ba lưu chuyển như mộ tuyết khinh hàn, tựa tiểu phi tiểu, hàm kiều mang mị; Chu thân vi kiều như trong mộng yên hoa, giống như sân phi sân, phong tình ngàn vạn; Mi gian một chút chu sa, thiên kiều bá mị; Tóc đen phân tán ngọc kiên, mị hoặc chúng sinh..... Nếu là lộ nửa thân vai trần, dùng tư thái mảnh mai yếu nhược hô một câu: “Các vị đại gia a.....” Kia tuyệt đối là nam nữ thông sát, cực phẩm tiểu thú a!

Vân Hi lau một phen máu mũi, lần đầu tiên vì sinh ra là nữ tử mà cảm thấy hổ thẹn, mặt yêu nghiệt này, tuyệt đối có thể dùng từ khuynh quốc khuynh thành để hình dung! Họa thủy a họa thủy!

“Thế nào? Bị phong thái tuyệt thế của Bản Tôn mê hoặc đi?” Người trên giường thực kiều ngạo cười to một trận, cho dù cười không hình tượng như vậy, cũng tuyệt đối có thể điên đảo mọi người!

Đây là linh khí của ta? Vân Hi muốn khóc.

“Di, tiểu nha đầu, nguoi không hài lòng a? Nếu không Bản Tôn lại đổi cái tư thế?” Yêu nghiệt kia đứng dậy chuẩn bị lại tạo dáng, Vân Hi vừa mới ngừng máu mũi lại muốn phun dưng.

“Đình!” Vân Hi đầu hàng, “Đại gia, ngài chính là linh khí của ta? Xin hỏi ta muốn ngài tới làm cái gì? Có thể giúp ta Thuế Phàm sao?”

Yêu nghiệt nhẹ nhàng nhún mị, Vân Hi lại là một trận cuộn cuộn, kính nhờ nguoi, không cần biểu tình gì đều cực phẩm như vậy được chứ?

“Ân..... Giúp nguoi Thuế Phàm sao? Chỉ sợ không được.” Yêu nghiệt thực không cho là đúng nói.

Trước mắt Vân Hi biến thành màu đen, xong rồi, làm sao bây giờ? Thật sự cũng bị Vân Liễu nói đúng sao? Nhớ tới ánh mắt khinh thường của Vân Liễu, Vân Hi lông tơ đều dựng đứng lên.

“Việc nhỏ như vậy..... Còn muốn Bản Tôn xuất mã sao?” Yêu nghiệt hừ nhẹ một tiếng, phi thường bất mãn.

Quả nhiên là vị đại gia!

Vân Hi vô lực xem xét yêu nghiệt, “Có phải từng cái linh khí đều có cá tính như vậy hay không a? Ta là lấy máu nhận chủ a! Chủ nhân của ngươi a! Chẳng lẽ ngươi không nên giúp chủ nhân của ngươi thực hiện nguyện vọng sao?”

Mỗ yêu nghiệt vừa lật xem thường, “Ai nói ngươi là chủ nhân của ta? Máu của ngươi chỉ là còi bỏ phong ấn của ta mà thôi, Bản Tôn như thế nào có khả năng nhận ngươi là chủ? Thật sự là chê cười!”

“Cái gì?” Xem ra thật là bị tên này lừa dối, diễn hình qua sông đoạn cầu a!

“Ngươi gạt ta ?” Vân Hi oán hận nhìn chăm chăm “Mỹ nhân” trước mắt, bốn tiểu thư khi nào ném qua mặt như vậy?

Mỗ yêu nghiệt nhún nhún vai, một bộ dáng ngươi không làm khó dễ được ta, “Cũng không phải lừa ngươi, nhưng ta xác thực không phải linh khí a! Hơn nữa, là ngươi làm Bản Tôn tỉnh lại, ngươi tự nhiên phải đối Bản Tôn phụ trách, cho nên mạng Bản Tôn đi ra cũng là phải.”

“Hào! Hào!” Vân Hi cầm Ngọc Như Ý trong tay, cắn ngân nha, “Bốn tiểu thư liên đới với ngươi phụ trách!” Dứt lời nhặt lên hạch đào trên bàn, “Ba!” Dùng Ngọc Như Ý xao toái xác, khiêu khích nhìn thoáng qua yêu nghiệt, vẻ mặt yêu nghiệt khiếp sợ, thật không nghĩ tới Vân Hi cư nhiên thật sự lấy Ngọc Như Ý xao hạch đào.

“Này! Nha đầu!”

Trả lời hần lại là một tiếng “Ba!”

“Nha đầu, đủ a! Thần khí của Bản Tôn cũng không phải là thực cho ngươi xao

hạch đào !”

“Ba!”

“Nha đầu, ngươi còn dám xao một cái thử xem!”

“Ba!”

“Nha đầu!”

“Xao hạch đào quả thực là đại tài tiểu dụng, bốn tiểu thư cảm thấy nó tuyệt đối còn có giá trị lợi dụng!” Vân Hi giờ Ngọc Như Ý, “Đúng rồi, có thể buộc bóm ngựa, dùng để xoát cái bô cũng không tệ lắm!”

“Tiểu nha đầu!” Mỗ yêu nghiệt nghiêng răng nghiêng lợi đứng ở trước mặt Vân Hi, khuôn mặt tuấn tú trắng bệch, nếu là có người ở đây, khẳng định sẽ trách cứ Vân Hi “Lạt thủ tôi hoa” (*). “Ngươi dám lấy Thần khí của Bản Tôn đi xoát cái bô?!”

Ngươi..... Ngươi!”

(*) Dùng tay hái hoa

Vân Hi một chút cũng không mềm lòng, “Này ngoạn ý là Thần khí? Ngươi tiếp tục lừa dối! Thử xem xem bốn tiểu thư có dám lấy nó đi xoát cái bô hay không! Ngồi xuống đó cho tỳ đi!”

Mỗ yêu nghiệt không dám nói lời nào, thành thành thật thật ngồi xổm ở bên cạnh cái bàn, vẻ mặt ủy khuất, vẻ mặt oán, thiếu chút nữa làm cho Vân Hi động lòng trắc ẩn, nhưng là nghĩ đến hình dáng kiều ngạo vừa rồi của hần, Vân Hi lại bức bản thân quyết tâm ngoan lên.

“Hừ, ngươi ngay cả thân thể của bản thân đều không có, nói trắng ra là, chính là một cái linh, còn dám ở trước mặt bốn tiểu thư kiều ngạo?” Vân Hi nhếch lên chân bắt chéo, từ trên cao nhìn xuống yêu nghiệt.

Yêu nghiệt kinh dị ngẩng đầu, nhìn Vân Hi, “Tiểu nha đầu, ngươi như thế nào biết?”

Trong lòng Vân Hi nói, tỳ có Từ Mâu Cực Quang, sớm nhìn ra ngươi là cái hư không, căn bản không làm gì được bốn tiểu thư, nếu không có thể so với ngươi còn kiều ngạo hơn?

“Đừng hỏi ta là làm sao mà biết được, nói cho bốn tiểu thư biết rõ ràng thân thể của ngươi, bằng không.....” Vân Hi uy hiếp lắc lắc Ngọc Như Ý.

Mỗ yêu nghiệt chui đầu, thì thầm trong miệng: “Hồ lạc đồng bằng bị chó khinh.....”

“Ngươi nói cái gì?!”

“Là Phượng Hoàng không lông không bằng gà.....” Yêu nghiệt muốn khóc, khăn trương hề hề nhìn chăm chăm Ngọc Như Ý trong tay Vân Hi.

“Ngươi là bị phong ấn trong Ngọc Như Ý này?”

“Có thể nói như vậy đi.”

“Thân phận kiếp trước của ngươi? Còn có, là ai phong ấn ngươi ở bên trong?”

“Bản Tôn nói qua, Bản Tôn là Như Ý Thần Vương! Ai có thể phong ấn Bản Tôn? Là Bản Tôn tự phong ấn bản thân vào trong Ngọc Như Ý” Yêu nghiệt kiêu ngạo nói.

“Nga? Ngươi làm như vậy là có âm mưu gì?”

Yêu nghiệt trừng mắt nhìn Vân Hi liếc mắt một cái, “Bản Tôn bắt quá là bị gian nhân hãm hại, thiếu chút nữa thần hồn câu diệt, đành phải lưu lại một phần thần niệm phong ấn trong Thần khí của Bản Tôn, chờ đợi cơ hội sống lại. Lúc trước Bản Tôn tính đến, một vạn năm sau sẽ có một vị Linh Tê thánh thể người hữu duyên đến đánh thức Bản Tôn, không nghĩ tới là nha đầu ngươi!” Yêu nghiệt lại dùng ánh mắt u oán nhìn thoáng qua Vân Hi, đem cô duyên dáng rút trở về.

“Đợi đã! Ngươi nói cái gì? Linh Tê thánh thể?” Vân Hi tối để ý chính là thân thể không thể tu luyện này, “Rõ ràng không phải Thái Âm phế thể sao? Như thể nào ở người miệng biến thành Linh Tê thánh thể?”

Yêu nghiệt quái dị nhìn Vân Hi, “Bản tôn là bị hơi thở Linh Tê thánh thể trên người ngươi làm tỉnh lại, cũng chỉ có máu của ngươi mới cởi bỏ phong ấn của Bản Tôn, cái gì là Thái Âm phế thể? Bản tôn không có nghe nói qua.”

“Ngươi xác định?” Vân Hi kích động, không phải đâu? Phế đi lâu như vậy, nói cho bốn tiểu thư một tin tức kính bạo như vậy? Linh Tê thánh thể? Vừa nghe tên này cũng thấy rất phong cách a! “Cái gì Linh Tê thánh thể?”

Nhắc tới Linh Tê thánh thể, ánh mắt yêu nghiệt nhìn về phía Vân Hi trở nên có chút cực nóng, “Linh Tê thánh thể, cùng giai vô địch, ngươi ngay cả này cũng không biết? Mãi mãi tới nay, Linh Tê thánh thể tu luyện đạt tới đại thành, không người có thể cùng chi anh phong! Cho dù là thánh nhân cũng muốn tránh đi mũi nhọn!”

“Ta dựa vào!” Vân Hi thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên, “Không phải nói ta là phế thể không thể tu luyện sao? Nếu là Linh Tê thánh thể, không phải là bốn tiểu thư, có cơ hội tu luyện?”

Yêu nghiệt mẫn cảm ghen tị bổ sung nói, “Từ xưa đến nay là thể chất tu luyện tốt nhất! Còn muốn Bản Tôn nói như thế nào? Nếu là có cực phẩm Thần khí, chẳng những cùng giai vô địch, thậm chí có thể nghịch thiên phạt thần!”

Yêu nghiệt a yêu nghiệt, ngươi cuối cùng mang đến cho bốn tiểu thư một cái tin tức tốt! Nhưng là vì cái gì thượng cổ Linh Tê thánh thể, hiện tại được xưng là Thái Âm phế thể? Hiện tại lòng Vân Hi tràn đầy kích động đã muốn không đi lo lắng vấn đề này, đề sát vào yêu nghiệt, muốn vỗ vỗ mặt hắn.

Ngạch..... Yêu nghiệt không có trốn tránh, nhưng là, Vân Hi cái gì cũng không đụng đến, không có như trong dự đoán nuyễn ngọc ôn hương.

“Rõ ràng biết Bản Tôn hiện tại chính là trạng thái linh, còn muốn đụng vào Bản Tôn?” Yêu nghiệt rõ ràng đối hành vi phi lễ của Vân Hi rất là khó chịu, “Nếu không phải Bản Tôn hiện tại ở trạng thái, tiểu nha đầu ngươi còn có thể khi dễ đến trên đầu Bản Tôn?”

“Ngươi không phải còn có cơ hội sống lại sao?” Vân Hi ngưng ngưng lùi tay về, nàng đã nhận ra trong ánh mắt yêu nghiệt chảy qua một tia thương cảm, có thể tự phong ấn thần thức bản thân, lại là suốt một vạn năm, yêu nghiệt hẳn là cái cường giả đi? Nhưng cường giả như vậy, hiện tại bị một nha đầu phạm nhân phi lễ, hẳn là chịu khổ sở đi?

“Trừ phi tìm được Thần dược Bất tử!” Ánh mắt yêu nghiệt có chút âm đạm.

“Thần dược Bất tử? Trên đời này còn có Thần dược bất tử?”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Thiên Kiếp Thuế Phàm

“Thần dược Bất tử?” Bên miệng yêu nghiệt gọi lên một tia cười, ánh mắt sáng quắc nhìn Vân Hi, nhìn đến trong lòng Vân Hi thẳng sợ hãi.

“Đương nhiên là có, bằng không Bản Tôn như thế nào sẽ phong ấn bản thân vạn năm, ba ba chờ ngươi đến giúp Bản Tôn tỉnh lại?” Yêu nghiệt tà tà cười.

“Này, cùng lắm thì bốn tiểu thư giúp ngươi tìm Thần dược Bất tử, ngươi giúp bốn tiểu thư tu luyện Thuế Phàm” Vân Hi chịu không nổi yêu nghiệt nhìn chăm chăm nàng như vậy, giống như ruồi bọ nhìn chăm chăm thịt thối, ngạch, sai! Không thể so sánh như vậy, dù sao, hai mắt phiếm lục quang! “Ngươi còn dám nhìn bốn tiểu thư chảy nước miếng, bốn tiểu thư mượn ngươi đi xoát cái bò!”

Thần sắc mờ yêu nghiệt lập tức chột tắt, dài thân đứng lên, như trích tiên, không nhiễm phàm trần, bảo tướng trang nghiêm, tay áo không gió tự bay, hơn người, so với chính nhân quân tử còn chính nhân quân tử hơn, cùng bộ dáng đáng kính vừa rồi như hai người khác nhau.

Lúc này, đột nhiên nghe được từ bên ngoài truyền đến tiếng động lôi đình, đình tai nhức óc, “Hào hào ngày nắng, như thế nào sẽ có sét đánh?” Vân Hi kinh ngạc chạy đến bên cạnh cửa sổ, nhìn ra bên ngoài.

“Hắn là tiểu tử kia Thuế Phàm muốn thành công, đang trải qua Thiên kiếp!” Yêu nghiệt cũng phiêu đến bên người Vân Hi nhìn ra bên ngoài, bình phẩm từ đầu đến chân, “Động tĩnh không nhỏ, xem ra tiểu tử này về sau trưởng thành, thực lực hẳn là không sai.”

Mây đen đông nghìn nghịt nháy mắt liền che kín phiến thiên không này, cúi đầu dừng ở phương hướng mật thất Vân Tương Thuế Phàm.

“Cách cách!” Tia chớp thứ nhất bổ xuống, rơi vào trong mật thất.

Vân Hi thẳng tắp lưỡi, tia chớp thô như vậy đánh xuống, không đem người phách chín sao?

“Thật đáng sợ a!”

“Này tính cái gì? Bất quá Thiên kiếp Thuế Phàm mà thôi, nhớ ngày đó, thời điểm Bản Tôn tiến vào cảnh giới Thần Vương, Thiên kiếp kia, giằng co suốt bảy bảy bốn mươi chín ngày, địa vực Bản Tôn độ kiếp, đều hóa thành bột mịn, hết thảy cũng không khôi phục tồn tại lại được.” Mỗ yêu nghiệt nhớ lại năm tháng vắng tích cao chót vót, cảm khái rất nhiều, đang chuẩn bị phát huy một chút, Vân Hi bất mãn nói: “Đến cuối cùng, còn không phải bị người oánh ngay cả bã cũng không còn? Còn xám xịt tránh ở trong khối phá ngọc”

“Nha đầu, ngươi biết cái gì? Khi đó có ba Thần Vương, bốn Tiên Tôn vây công ta, còn vận dụng cấm khí phong ấn thần khí của Bản Tôn, cho dù là bản lĩnh Bản Tôn thông thiên, cũng muốn nuốt hận! Bản Tôn có thể lưu một tia thần thức, đợi đông sơn tái khởi, đã tính khó được!” Ánh mắt yêu nghiệt đều đỏ.

“Ba! Ba! Ba!” Lại là vài tia chớp liên tục đánh xuống, Vân Hi cũng đi theo đánh rùng mình, trời ạ! Đây là thân thể con người có thể thừa nhận sao?

“Không cần lo lắng, bất quá bảy bảy bốn mươi chín lôi đình chi nộ mà thôi, tiểu tử kia có trong tay bảo bối Tụ Linh Châu nghịch thiên như vậy, nhất định có thể độ kiếp thành công! Huống chi bên người hắn còn có vài người vì hắn hộ pháp, không bao lâu, có thể Thuế Phàm.” Yêu nghiệt nói nhẹ nhàng bâng quơ, Vân Hi lại nhìn đến hết hồn, răng nanh đánh nhau, nói đều nói không rõ ràng lắm, “Ta..... Ta tương lai..... Nếu là Thuế Phàm..... Cũng muốn trải qua Thiên kiếp?”

“Đó là tự nhiên!” Yêu nghiệt trả lời thực khẳng định.

“Cái kia..... Có thể dùng..... Cột thu lôi sao?” Lại là một tia chớp, “Đây là tai nạn chết người a!”

“Cột thu lôi?” Yêu nghiệt nhú nhú mày, “Đó là pháp bảo gì? Có thể tránh Thiên

kiếp sao? Theo ta được biết, còn không có bảo bối có thể tránh Thiên kiếp đi? Tu Tiên vốn chính là chuyện nghịch thiên, cho nên một khi Thuế Phàm, tất nhiên sẽ đưa tới Thiên kiếp, cũng là ông trời đối tu giả khảo nghiệm, chỉ có kháng Thiên kiếp, thành công Thuế Phàm, tránh né là vô dụng! Hơn nữa Thiên kiếp càng lợi hại, tu giả sau khi vượt qua Thiên kiếp được đến chỗ tốt lại càng nhiều, vì cái gì muốn tránh né đâu?”

“Đối với người sét đánh là tốt a!” Vân Hi ôm song chường, một bên nhìn tia chớp ầm vang tiếng sấm đánh xuống, một bên không ngừng run run, “Ta mấy lượng thịt này, chỉ sợ bị phách một chút, liền biến thành bụi a!”

“Ha ha! Yên tâm, ngươi là Linh Tê thánh thể, sẽ không chém ngươi thành bụi! Ngược lại, thiên kiếp lễ rửa tội, đối Linh Tê thánh thể có rất nhiều ưu việt a!” Yêu nghiệt không biết từ chỗ nào biến ra một cây quạt, còn quạt a quạt, ung dung nhìn thiêm điện đánh xuống.

“Phanh!” Một tiếng nổ, một tia điện quang cuối cùng, cư nhiên phách bay đình mật thất, Vân Hi cách xa như vậy, cũng nghe được bên kia truyền đến tiếng kêu khóc. Phòng chừng đánh trúng người.

“Xem! Ta nói không có việc gì đúng không?” Yêu nghiệt chỉ vào đoàn cuộn cuộn khói đặc kia, đắc ý nói với Vân Hi.

Hắc tuyến loạn rơi, này còn gọi không có việc gì?

Ngay sau đó bên kia lại truyền đến tiếng hoan hô, Vân Tương hẳn là không có việc gì đi? Thuế Phàm thành công? Vân gia lại nhiều một vị Tiên nhân, ại! Miệng Vân Hi sâu kín toát ra một câu: “Từ nay về sau Tiên phàm phân cách, Vân Tương có thể khinh thường ta là tiểu thư phế tài hay không? Người nhưng là băng hữu duy nhất trong thế giới này của ta a!”

“Đi, ngươi không phải còn có ta sao?” Yêu nghiệt đem đầu thẩu lại đây, khoe miệng gọi lên một tia cười quynh rũ, thực cốt mất hồn a!

“Cũng là,” Vân Hi lắc lắc Ngọc Như Ý, “Ngươi hiện tại tạm thời cũng chỉ có thể đi theo ta, bất quá một tháng sau, ta nếu là không thể đạt tới cảnh giới Thuế Phàm đại viên mãn, còn phải đưa ngươi trả trở về, ngươi vẫn là như trước lại tự phong ấn bản thân đi!”

“Hắc hắc! Linh Tê thánh thể muốn đạt tới cảnh giới Thuế Phàm đại viên mãn còn không dễ dàng? Chê cười, còn muốn Bản Tôn phong ấn bản thân? Đó là không có khả năng! Bản Tôn còn muốn tìm được Thần dược Bất tử trọng lâm thế gian đâu!” Yêu nghiệt chẳng hề để ý phe phẩy cây quạt.

“Ta không tính tu luyện ! Mạng nhỏ quan trọng hơn a!” Vân Hi phần nộ tiêu sái trở lại bên giường, nằm ngửa ở trên giường, trộm ngắm yêu nghiệt liếc mắt một cái, “Ta còn là làm tiểu thư phé tài của ta đi, ít nhất còn có thể thanh thân ổn định sống vài thập niên, nếu đi tu tiên, đào mắt phải bị sét đánh chết.”

“Cái gì?! Ngươi là Linh Tê thánh thể! Như thế nào có thể không tu luyện? Đó là phí phạm thiên vật a! Sẽ bị trời phạt !” Yêu nghiệt khản trương, gất gao đi theo phía sau Vân Hi, quen thuộc nằm bên người Vân Hi, Vân Hi vốn định một cước đá hất đi xuống, bất đắc dĩ, người ta vốn xem như là linh, đá như thế nào?

“Vậy ngươi có biện pháp nào cho ta không bị sét đánh sao?” Vân Hi vừa nhấc lông mi, này nha hửn là có biện pháp! Người ta là bị bỏ bảy bảy bốn mươi chín ngày đều vui về đâu!

“Yên tâm đi! Bản Tôn đều có biện pháp, chỉ cần ngươi mau mau tu luyện đến cảnh giới Thần Vương, cho dù là cảnh giới Tiên Tôn cũng tốt a! Đến lúc đó ta.....” Yêu nghiệt lại không tự giác lộ ra ánh mắt tham lam, nhưng là lập tức đình chỉ câu chuyện.

“Không đúng! Ngươi có việc gạt ta!” Vân Hi tổng cảm thấy yêu nghiệt không đơn giản, có ý đồ.

“Yên tâm tốt lắm, cho dù ngươi không phải chủ nhân của ta, nhưng là thần khí của ta đã nhận ngươi làm chủ, ta như thế nào sẽ đối với ngươi bất lợi đâu? Chỉ là có chút chuyện hiện tại không thể nói cho ngươi, đến lúc đó ta sẽ nói cho ngươi biết!” Yêu nghiệt khó được còn thật sự đối Vân Hi nói, “Ngọc Như Ý này là ta năm đó khi ở cảnh giới Thần Vương, trong Luân Hải tế luyện ra cực phẩm thần khí, bên trong có thần nguyên bản mạng của ta, hiện tại tuy rằng bị ta phong ấn, nhưng là tương lai chờ ngươi trưởng thành đến cảnh giới tương ứng, phong ấn sẽ được mở ra tầng tầng, ngươi sẽ biết uy lực của nó!”

“Ngươi không gạt ta? Đây thật như ngươi nói là cực phẩm thần khí?” Vân Hi không tin chớp lên bắt tay vào nghiên cứu khối Ngọc Như Ý phong cách cổ xưa này.

Yêu nghiệt liếm môi ý cười, nhìn Vân Hi, “Nghĩ đến năm đó Bản Tôn ở trạng thái cao nhất, cầm Ngọc Như Ý trong tay, tung hoành Tiên Huyền đại lục, dưới Thánh nhân, không người có thể tranh phong! Nâng tay một cái, Tiên Tôn cũng muốn thần hồn câu diệt! ‘Vô địch Thiên Tôn -- Như Ý Thần Vương’ cũng là dùng vô số mệnh Tiên nhân đổi lấy !”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Luân Hải Kỳ Quái

Nguyên lai này thật đúng là một cái ngu nhân a! Trong ánh mắt tự tin cùng khí thế bề ngễ thiên hạ, không có giả bộ, đó là một loại cường giả ngạo thị chúng sinh đặc hữu sức quyền rũ.

Nhìn bộ dáng Vân Hi tròn mắt há hốc mồm, yêu nghiệt sóng mắt vừa chuyển, một tia dịu dàng tươi cười hiện lên ở trên mặt, lại biến thành bộ dáng tuyệt thế tiểu thụ, hoa đào mắt nhắm mắt, “Bản Tôn năm đó là mê đào vô số thánh khiết Tiên tử a! Hồng nhan tri kỷ trải rộng thiên hạ, tiểu nha đầu, ngươi không phải cũng bắt đầu mê luyện Bản Tôn ?”

“Ta mê luyện ngươi cái đầu!” Vân Hi cố nén suy nghĩ xúc động khắp nở hoa khuôn mặt tuần tú kia, “Ý của ngươi là, thần khí kia cũng bị chính ngươi phong ấn, đối với ta mà nói, lúc đó chẳng phải là một kiện phé vật sao? Ta muốn có tác dụng gì?”

“Ngạch, lấy trạng thái hiện tại của ngươi mà nói, nó đối với ngươi xác thực không có tác dụng gì, nhưng là ngươi sau khi Thuế Phàm, đến cảnh giới Tiên cảnh, tầng phong ấn thứ nhất của nó giải khai, có thể phát huy ra uy lực thượng phẩm linh khí, lại hướng lên trên, tầng tầng phong ấn sẽ chậm rãi cởi bỏ, thời điểm ngươi đạt tới cảnh giới Tiên Tôn, có thể hoàn toàn cởi bỏ phong ấn, nó đối với ngươi mà nói, chính là một cực phẩm thần khí! Hơn nữa ngươi còn có được Linh Tê thánh thể, chính là gặp được Thần Vương, ngươi cũng có thể chống lại!” Yêu nghiệt vì Vân Hi miêu tả một chút tương lai tốt đẹp, nhưng Vân Hi một chút hứng thú cũng không có, ở trong đầu nàng, trước mắt Thuế Phàm là chuyện quan trọng nhất.

“Nói cách khác, nó với ta mà nói, vẫn là vô dụng, đúng không?” Vân Hi phi thường rồi rầm nhìn Ngọc Như Ý, xem đến yêu nghiệt kinh hãi đảm chiến.

“Không phải, không phải!” Yêu nghiệt chạy nhanh nói, “Cũng là có tác dụng! Tỷ như..... Thời điểm ngươi Thuế Phàm tiến vào cảnh giới Tiên, nó có thể cảm ứng được khí tức của ngươi, có thể giúp ngươi chống cự Thiên kiếp Thuế Phàm.....

Bất quá ta đề nghị ngươi dùng lời điện Thiên kiếp đến rèn luyện Linh Tê thánh thể của ngươi, không cần hoàn toàn dùng Ngọc Như Ý đi kháng Thiên kiếp..... Như vậy có vẻ tốt hơn!”

“Ha ha! Sớm nói a, có thể đối kháng lời điện Thiên kiếp? Ha ha, quả nhiên là cái bảo bối!” Vân Hi thế này mới thật cẩn thận thu hồi Ngọc Như Ý, “Ngạch, ngoạn ý này có thể giống đào của Vân Kinh nhỏ đi một chút hay không?”

Yêu nghiệt yên lặng rơi lệ, đường đường thần khí bị đại tiểu thư ngài đại tài tiểu dụng đến đối phó Thiên kiếp cảnh giới Thuế Phàm!

Hồng quang chợt lóe, dài hơn một thước, tam tắc Ngọc Như Ý biến thành một cây trâm ngọc, đồng dạng là điêu khắc một đồ án đoá hoa sen phong cách cổ xưa, nhìn qua đoan trang hào phóng.

“Không sai! Ta hiện tại tin tưởng nó là thần khí!” Vân Hi vui tươi hơn hờ cái trâm ngọc đến trên tóc mây, đối với trương khuôn mặt tuấn tú của yêu nghiệt gần trong gang tấc hỏi, “Đẹp mặt sao?”

Ánh mắt yêu nghiệt rõ ràng có ngấn ngùi thất thần, dừng một chút, mới ôn nhu nở nụ cười, “Đẹp mặt.”

Nhìn yêu nghiệt biểu hiện mất tự nhiên, Vân Hi thể này mới phát hiện tư thế hai người có chút ái muội, yêu nghiệt chóng khuyển tay nâng đầu, một đầu tóc đen tán loạn ở trên giường, thân hình mềm mại không xương, ý ở bên người Vân Hi. Tuy rằng yêu nghiệt là linh, nhưng hần..... Dù sao cũng là nam a! Không thể không nhìn hần tồn tại như vậy a!

Đang lúc xấu hổ, nha đầu Tiểu Thảo hấp tấp vọt tiến vào, Vân Hi như bắn lên ngồi dậy, không thể cho nha đầu Tiểu Thảo nhìn thấy nàng cùng một đại nam nhân nằm cùng nơi, nếu không ngày hôm sau tất cả mọi người trong gia tộc Vân thị đều sẽ biết !

“Tiểu thư! Vân Trương công tử Thuế Phàm thành công ! Hần thành Tiên !” Tiểu Thảo giống như đánh máu gà, vọt tới trước mặt Vân Hi, “Thế này thật tốt, các công tử tiểu thư khác không còn dám ở sau lưng khi dễ chúng ta ! Vân Trương công tử nhất định sẽ che chở chúng ta !”

Vân Hi che đầu, giận dữ nói, “Tiểu nha đầu, ngươi có thể có chút tiền đồ hay không? Không cần nghĩ người khác che chở chúng ta, chúng ta chính mình cường đại rồi, sẽ không sợ ai ! Biết không?”

“Nhưng là, tiểu thư, ngài.....” Tiểu Thảo sợ hãi nhìn Vân Hi, “Ta nghe nói không có linh khí nhận ngài làm chủ đầu, ngài còn kiếm một khối phá ngọc.....”

Mồ yêu nghiệt xem thường vừa lật, thẳng tắp ngã xuống..... Vân Hi xem xét yêu nghiệt bên người, nha đầu Tiểu Thảo giống như trực tiếp không nhìn yêu nghiệt này a!

“Tiểu Thảo..... Ngươi không nhìn thấy hần?” Vân Hi hướng bên cạnh chỉ chỉ.

Tiểu Thảo mắt to ở chung quanh tìm tòi, “Tiểu thư ngài nói ai? Nơi này không phải liền ngài một người sao? Ngươi nói hần là ai vậy a?”

“Ngạch.....”

“Tiểu thư, ngài sẽ không lại trúng tà đi?” Tiểu Thảo có vết xe đổ, nhìn không được co rúm lại lui ra phía sau vài bước.

Vân Hi bất đắc dĩ nhìn yêu nghiệt bên cạnh, xem ra chỉ có nàng có thể nhìn thấy hần, ai, tiểu thư ta thật là lại trúng tà !

Ngày kế, Vân Hi cảm thấy phải bắt đầu tu luyện , đều đến thế giới này lâu như vậy , còn không hiểu được thế giới này tu luyện là chuyện gì xảy ra đâu!

“Này! Yêu nghiệt, ngươi đi ra, ta có việc hỏi ngươi!” Vân Hi đối với trâm ngọc gào thét.

Hồng quang chợt lóe, lại là động tác xuất trường tiêu chuẩn xuất trường, một cái toàn thân, tay áo như hoa, yêu nghiệt áo trắng phiêu phiêu đứng ở trước mặt Vân Hi.

“Không chuẩn kêu Bản Tôn như vậy!” Yêu nghiệt nghiêm túc nói, “Kêu như vậy ảnh hưởng hình tượng Bản Tôn!”

“Kia gọi ngươi là gì?”

“Cung xưng Bản Tôn Như Ý Thần Vương!”

“Như Ý a, ngươi xem, ta còn không biết tu luyện như thế nào đâu, ngươi có thể dạy ta sao?”

“Cung xưng Bản Tôn Như Ý Thần Vương!”

“Như Ý a, cách thời gian ước định đã không còn xa , chúng ta cố lên !”

“Cung xưng Bản Tôn Như Ý Thần Vương!”

“Như Ý a! Tiểu Thảo nói bàn chải Vương thẩm xoát cái bờ hông rồi.....”

“..... Đến trên giường đến!”

“Ngươi muốn làm gì?!”

“Bản Tôn cái dạng này còn có thể làm cái gì a? Đương nhiên là dạy ngươi tu luyện!” Mồ yêu nghiệt rốt cục nhìn không được giận dữ hét.

Rốt cục, ở dưới sự chỉ đạo của Như Ý, Vân Hi khoanh chân ngồi xong, nhắm mắt ngưng thần, bắt đầu vận chuyển hơi thở trong thân thể, xem ra chủ

nhân cũ của khối thân thể này vẫn là thực chăm chỉ , Vân Hi dễ dàng có thể dẫn đường máu huyết trong cơ thể dọc theo kinh mạch vận chuyển, cái đó và năng đòi trước tu luyện huyền pháp khác thường khác biệt công hiệu.

“Hiện tại vào Luân Hải, nhìn xem có biến hóa không.....” Thanh âm yêu nghiệt truyền đến, không thể không nói, hẳn làm lão sư vẫn là thực xứng chức .

“Ngạch..... Như Ý, Luân Hải ở đâu?” Vân Hi nghe nhiều nhất chính là “Luân Hải” hai chữ này, chính là Luân Hải chết tiệt này, làm cho nàng rơi xuống cái tên phé thể, mà nàng bây giờ còn không biết đến tốt cùng Luân Hải ở đâu đâu!

“Dưới rốn.....” Yêu nghiệt rõ ràng bị đá kích, thanh âm rất nhỏ.

“Dưới rốn..... Nơi đó không phải bàng quang sao? Cảm tình người ở đây kêu Luân Hải? Ai, bắt quá cũng kém không xa, đều là nơi nhiều nước!” Vân Hi nghĩ như vậy . Yêu nghiệt ở một bên cảm ứng được ý nghĩ trong lòng Vân Hi, thiếu chút nữa

phun huyết.

Chậm rãi , Vân Hi cảm giác được thần thức của nàng rời đi thân thể, như là có một cái khác lại dung vào khối thân thể này, lúc này thần thức của nàng có thể rõ ràng nhìn thấy một điều kinh mạch tàn mất ra ánh sáng ngọc quang mang, đó là thiên địa linh khí ngưng tụ ở trong kinh mạch, theo kinh mạch vận chuyển, dần dần dung hợp cùng một chỗ, giống một dòng suối, chảy nhỏ giọt lưu động.

Theo dòng suối này, Vân Hi cảm giác nàng giống một giọt nước bình thường rong chơi ở trong dòng suối kinh mạch, theo nó lưu động, cuối cùng tất cả dòng suối kinh mạch đều chảy đến một chỗ, hẳn là chính là Luân hải trong miệng yêu nghiệt đi?

Nhưng này tính cái gì “Hải” đâu? Ngay cả cái tiểu ao nước cũng không tính, Luân Hải nơi này chỉ có vài giọt thiên địa linh khí đáng thương ngưng tụ thành “nước”! Trong kinh mạch vận chuyển vài chu kỳ dòng suối thiên địa linh khí dung tiến đến đây vài giọt nước, căn bản không có chút phản ứng, giọt nước mưa căn bản còn lớn mạnh hơn một chút!

Đây là có chuyện gì? Lại vận chuyển vài cái chu kỳ, Vân Hi mở mắt, yêu nghiệt đang cau mày nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Tự Linh Châu

“Ngươi cũng phát hiện ?” Vân Hi hỏi yêu nghiệt.

“Ân!” Sắc mặt yêu nghiệt có chút nghiêm túc, gật gật đầu, “Trong Luân Hải tụ tập linh lực quá ít, căn bản không có biện pháp kích hoạt Luân Hải!”

“Vì cái gì sẽ như vậy? Thật là cơ thể của ta có vấn đề sao?” Vân Hi kinh hãi, vừa mới xuất hiện một chút hy vọng, chẳng lẽ liền muốn bị mạt sát?

Yêu nghiệt lắc đầu, “Không phải thân thể ngươi có vấn đề, Linh Tê thánh thể sở dĩ được xưng là thánh thể, là vì nó tu luyện, cần thiên địa linh khí hơn xa thể chất bình thường! Có thể nói là gấp mấy lần thể chất bình thường, bởi vậy chiến lực của nó mới làm được cùng giai vô địch! Luân Hải của ngươi ngưng kết vài giọt linh khí tinh hoa, nếu là đặt ở thể chất bình thường, đủ để đột phá đại viên mãn, cho dù là Thuế Phàm cũng dư dả ! Nhưng là đối Linh Tê thánh thể mà nói, còn xa xa không đủ!”

“Mạnh như vậy?!” Vân Hi vừa nghe lời này, rất khiếp sợ, nguyên lai linh được của Vân gia những năm gần đây cũng không có uống phí, bắt quá là đối cái gọi là Linh Tê thánh thể mà nói, còn chưa đủ mà thôi!

“Ân!” Yêu nghiệt khẳng định gật gật đầu, “Bản Tôn từng nghiên cứu qua Linh Tê thánh thể, xác thực phi phàm, ngay cả Bản Tôn đều hâm mộ không thôi!”

“Nhưng là hiện tại..... Ta căn bản không có biện pháp kích hoạt Luân Hải a!” Vân Hi sốt ruột , Linh Tê thánh thể lại bất phàm như thế nào, cũng không thể giải tình trạng khẩn cấp hiện nay của nàng.

“Không nên a.....” Yêu nghiệt ở trong phòng bước thong thả, trời chập mây, trên tuyết mỹ dung nhan bày ra ra một tia sầu lo.

Đột nhiên, hắn dừng lại cước bộ, hai tay kết ấn, nhắm mắt ngưng thần, cẩn thận cảm ứng cái gì, Vân Hi không dám quấy rầy, ngừng thở, chờ mong nhìn yêu nghiệt.

“Ngà..... Nguyên lai là như vậy!” Yêu nghiệt mở mắt ra, như lấy được đáp án.

“Là chuyện gì xảy ra?”

“Xem ra từ vạn năm trước tới nay, thiên địa phát sinh biến đổi lớn, ta vừa mới cảm ứng được thiên địa linh khí, xa xa không bằng lúc Linh Tê thánh thể

cường thịnh nồng đậm như vậy, người có thể từ thiên địa hấp thu đến linh khí rất loãng, căn bản không đủ để luyện hóa thành linh khí tinh hoa có thể kích hoạt Luân Hải! Cho nên, linh khí tinh hoa trong Luân Hải của người mới thiếu đến đáng thương! Có thể ngưng kết ra vài giọt, đã tính không dễ!” Yêu nghiệt tổng kết nói.

“Khó trách, Linh Tê thánh thể biến thành Thái Âm phế thể, dựa theo phương pháp tu luyện bình thường, Linh Tê thánh thể căn bản không có khả năng bước trên đường tu luyện!” Vân Hi thể này mới hiểu được, vì cái gì Linh Tê thánh thể quý giá trong miệng yêu nghiệt sẽ biến thành phế tài trong mắt thể nhân.

“Như Ý, làm sao bây giờ? Chẳng lẽ ta sẽ không thể tu luyện sao?” Vân Hi sốt ruột.

Yêu nghiệt gọi lên một tia mị hoặc tươi cười, “Như thế nào sẽ không thể tu luyện? Dễ làm thật sự! Ha ha, người đã quên Tụ Linh Châu của tiểu tử kia?”

“Người là nói?.....”

“Mượn Tụ Linh Châu đến dùng một chút! Chỉ cần có Tụ Linh Châu, còn sợ thiếu thiên địa linh khí sao?” Yêu nghiệt nói thật đơn giản như từ trong đất trồng rau của mình nhổ lên một cây rau.

“Nhưng đó là linh khí của Vân Tương! Là bảo bối giúp hắn thành Tiên! Ta như thế nào không biết xấu hổ đi mượn? Hơn nữa, ta như thế nào biết hắn có chịu cho ta mượn hay không a?” Vân Hi vỗ vổ ót, thờ dài.

“Dùng mỹ nhân kế a!” Yêu nghiệt phong tao vô cùng néo xoay eo nhỏ của hắn, vô cùng mê người.

Vân Hi vây quanh yêu nghiệt vòng vo hai vòng, gật gật đầu, chắc chắn khen ngợi hai tiếng, “Cũng không biết Vân Tương có thích người như vậy hay không, trước kia không cảm thấy hắn thích nam nhân, người chuẩn bị làm như thế nào?”

“Nha đầu chết tiệt kia! Ta là bảo người đi thực thi mỹ nhân kế!” Mồ yêu nghiệt sắp

bị Vân Hi bức bạo rồi!

Vân Hi cười ha ha, “Yêu nghiệt chết tiệt, nhìn người còn dám loạn ra suu chủ ý!”

“Tiểu thư, Vân Tương công tử đến đây.” Nha đầu Tiểu Thảo lại động gào to hô vọt vào, Vân Hi cảm thấy phải dạy tiểu nha đầu này một chút quy củ, mỗi lần đều vào phòng như vậy, tuy rằng nhìn không tới yêu nghiệt bên người nàng, nhưng Vân Hi tổng cảm thấy thực không được tự nhiên, có chút cảm giác bị bắt gian tại giường.

Yêu nghiệt bứt lên khoe miệng cười xấu xa, “Nhìn xem, người ta đều đưa lên cửa!”

Vân Tương thành Tiên, còn có thể trước tiên đến xem nàng, xác thực vẫn là làm cho Vân Hi có chút cảm động, mang theo Tiểu Thảo đi đại sảnh, yêu nghiệt cũng phiêu ở phía sau nàng.

“Này, người cũng đi theo, Vân Tương có thể thấy được người hay không? Hắn hiện tại nhưng là Tiên đầu!” Vân Hi ở trong lòng đối yêu nghiệt nói.

“Hừ, nhỏ nhỏ Tiên một tầng thiên, như thế nào có thể nhìn thấy Bản Tôn?” Yêu nghiệt thực không cho là đúng, “Yên tâm đi, Bản Tôn còn muốn chỉ đạo người thi triển mỹ nhân kế!”

“Người cái tiểu thú!” Vân Hi âm thầm oán thầm, trong óc cả ngày nghĩ đều là mỹ nhân kế.

“Bản Tôn cũng không phải là tiểu thú! Bản Tôn Linh sủng đều là Cửu Chuyển Linh thú, không phải tiểu thú!” Mấy liễu yêu nghiệt đứng chống ngược, dùng sức phe phẩy cây quạt, tay áo phiêu phiêu, nhưng thật ra có một phen phong tình khác.

“Vân Hi muội muội.....” Nhìn thấy Vân Hi xuất hiện, Vân Tương lập tức đi lên đón, Tiểu Thảo thực biết điều lui xuống, yêu nghiệt lại liếm nghiêm mặt đứng ở giữa hai người, Vân Tương không hề phản ứng, xem ra thật sự nhìn không thấy yêu nghiệt.

“Vân Tương ca ca, còn không có chúc mừng người Thuế Phàm thành Tiên!” Vân Hi cho Vân Tương thi lễ, Vân Tương sau khi Thuế Phàm, cả người có vẻ anh tuấn rất nhiều, trên mặt thiếu một chút non nớt, hơn chút kiên nghị. Hắn toàn thân đều bao phủ một tầng thần nhiên vàng sáng, đó là đặc hữu thần huy của Tiên nhân, khí chất phiêu nhiên xuất trần. Nhưng ánh mắt hắn nhìn về phía Vân Hi không có đổi, mang theo sùng nịch, mang theo vui sướng, còn có thần nhiên ngưng ngưng.

“Vạn may thôi.” Vân Tương đến gần Vân Hi, lại không biết biểu đạt thế nào, chân tay luống cuống.

“Nha đầu, chủ động ra chiêu a!” Yêu nghiệt ở một bên thúc giục.

Vân Hi không có quan tâm yêu nghiệt, chỉ là thần nhiên thờ dài, “Ai, hiện tại người ta Tiên phạm có khác, không biết Vân Tương ca ca về sau còn có thể sẽ nhận thức muội muội phạm nhân như ta hay không.”

“Hi Nhi muội muội, không cần lo lắng, ta hôm nay chính là vì cái này đến.” Vân Tương nhất thời dâng lên cảm xúc kích động, “Người xem!”

Vân Tương nâng tay, hiện lên một vòng tử mang, tay hắn hiện lên một đoàn vàng sáng, nhìn kỹ, trung tâm vàng sáng rõ ràng chính là -- Tụ Linh Châu!

“Ta sau khi Thuế Phàm, đã có thể hoàn toàn nắm nó trong tay, thậm chí, ta có thể dụng thần thức cùng nó có nhất định cảm ứng, nó hiện tại có thể cho ta sử dụng, chỉ cần thần thức của ta còn tại, nó sẽ lấy ta làm chủ, cho nên cho dù nó không ở trong Luân Hải của ta cũng không quan hệ. Tối hôm qua tu luyện cả đêm, ta phát hiện, nó có thể hấp thu rất nhiều thiên địa linh khí, người cũng có thể dùng nó tiến hành tu luyện!” Vân Tương hưng phấn nói, “Hi Nhi muội muội, ta nghĩ cho người mượn nó, giúp người Thuế Phàm, như thế nào?”

Vân Hi ngẩng ngẩng cả người, nàng thật sự thật không ngờ, Vân Tương cư nhiên chủ động cho nàng mượn Tụ Linh Châu! Đây là Linh khí nghịch Thiên a!

“Nha đầu ngốc, mau! Biểu hiện ra thần sắc cảm động, nhanh lên! Nước mắt..... Chảy chút nước mắt! Phải phải! Tiến lên từng bước, bắt lấy tay hân..... Chính là như vậy! Ân tình đưa tình nhìn hân! Đừng cho hân cơ hội đổi ý a! Chính là như vậy..... Lại ngượng ngừng chút..... Dục cự còn nghênh.....” Yêu nghiệt vây quanh hai người loạn nhảy lên, trong miệng không ngừng chít chít méo mó, còn cầm cây quạt mảnh phiến, giống như muốn đem hai người kích tỉnh kích động lên, “Nhanh lên! Nha đầu, lại phiền tình chút, làm tiểu tử ngốc kia cảm động đến chết! Phải Phải! Phải rơi nước mắt, nước mắt nữ nhân, là vết thương chí mệnh của nam nhân a!”

Vân Hi thật sự khóc, ở trong lòng mắng: “Người đại gia Ngọc Như Ý! Tỷ là bị người chọc giận mà khóc ! Lăn cho tỷ!”

“Thật sự cho ta mượn?” Vân Hi nhìn Tụ Linh Châu trong tay lóng lánh chúc quang, cảm giác như đang mơ.

“Ta nói rồi, nếu là ta một người thành Tiên, Hi Nhi muội muội người chỉ là phàm nhân, ta tình nguyện không thành Tiên, làm Tiên nhân có cái gì tốt? Ta chỉ muốn làm Vân Hi ca ca!” Vân Tương còn thật sự trả lời.

“Thiết, giấu đầu lòi đuôi lộ ra hết rồi. Nói thật dễ nghe, làm ca ca, là muốn khâm phục ca ca đi?” Yêu nghiệt còn tại một bên huyền não, nước mắt Vân Hi lại rơi xuống, “Yêu nghiệt a yêu nghiệt, người muốn chọc giận chết ta sao?”

“Vân Tương, cảm ơn!” Vân Hi lần đầu tiên phi thường trịnh trọng nhìn Vân Tương, thật sâu cúi đầu, “Vân Hi nhận ân tình này của người, ngày sau chắc chắn báo đáp!”

“Nha đầu! Hành động thực đúng chỗ a! Khinh địch như vậy đã đem Tụ Linh Châu lừa tới tay !” Yêu nghiệt mắt thèm nhìn chăm chăm Tụ Linh Châu trong tay Vân Hi, “Bản Tôn năm đó nếu có Tụ Linh Châu, chắc chắn, tu vi khẳng định sẽ lợi hại

hơn! Không nghĩ tới nhỏ nhỏ Vân gia, còn có thể có thứ tốt như vậy!”

Cuối cùng Vân Tương lòng tràn đầy vui mừng ly khai, Vân Hi muội muội rốt cục cũng có hy vọng Thuế Phàm, hơn nữa Vân Hi muội muội còn bị cảm động thẳng rơi nước mắt đầu! Bất quá..... Vì cái gì Vân Hi muội muội sẽ nắm bắt Tụ Linh Châu một bên lau nước mắt, một bên bảo Tiểu Thảo đến hỏi Vương thẩm có cần bàn chải xoa cái bờ hay không.....

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chuẩn Bị Tiến Giai

“Linh khí của Vân Tương, thật sự để cho ta sử dụng sao?” Vân Hi nhìn đoàn vàng sáng trước mắt di động chìm nổi, Tụ Linh Châu ngay tại trung tâm phun ra nuốt vào hào quang, Linh khí chung quanh bị nó chậm rãi đất, quay ở chung quanh nó, hình thành linh vụ mắt thường đều có thể nhìn thấy.

“Thử phân ra một tia thần thức tiến vào Tụ Linh Châu.” Yêu nghiệt nhanh nhẹn xuất trần đứng ở một bên, “Không cần khống chế nó, nó là vật có chủ, thử cảm ứng nó là được.”

Vân Hi nhìn Tụ Linh Châu, chậm rãi nhắm mắt lại, dần dần tiến vào trạng thái Không Linh, chung quanh hết thấy đều giống như không tồn tại, thiên địa trong lúc đó chỉ còn lại có thanh âm yêu nghiệt cực cụ mỉ hoặc, “Đi cảm ứng nó, nó không phải một vật chết, nó có linh tính, làm cho nó nhận thức người, làm cho nó nguyện ý cho người hấp thu thiên địa linh khí.”

Vân Hi cảm giác được thần thức của nàng biến ảo thành một bàn tay trong suốt, nhẹ nhàng nắm Tụ Linh Châu. Mới đầu, Tụ Linh Châu rung rung một chút, cẩn thận trốn tránh bàn tay thần thức, bàn tay trong suốt ôn nhu trấn an nó, tựa như mẫu thân, ôn nhuận Tụ Linh Châu. Tụ Linh Châu dần dần an tĩnh lại, hướng thụ ôn nhu vuốt ve như vậy, cho bàn tay thần thức bắt nó bao vây lại.

Yêu nghiệt ở một bên nhìn cảnh tượng như vậy, không khỏi mỉm cười gật gật đầu, nha đầu kia ngộ tính thật không sai a, cư nhiên nhanh như vậy phải được Tụ Linh Châu tán thành.

Một tia thần niệm xuyên thấu tiến nhập vàng sáng Tụ Linh Châu, Tụ Linh Châu nhẹ nhàng rung động, bắt đầu xoay tròn, kéo linh khí trong phiến không gian này, chậm rãi tụ tập thành quang chất đường cong, theo tia thần thức, đưa vào mi tâm Vân Hi. Quang chất linh khí đường cong, theo Vân Hi toàn thân kinh mạch du động, ôn dưỡng thân thể của nàng, nếu lúc này có người ở đây, có thể nhìn thấy toàn thân Vân Hi tản mát ra thần nhiên bảo quang, như Thần.

Cuối cùng, quang chất linh khí hợp dòng đến Luân Hải của Vân Hi, dung nhập vào vài giọt linh khí tinh hoa. Vận hành vài cái chu kỳ, Vân Hi rốt cục nhìn đến linh khí tinh hoa lớn mạnh một chút, tuy rằng là bé nhỏ không đáng kể một chút, nhưng là làm cho Vân Hi mừng rỡ như điên! Tụ Linh Châu đối nàng hữu dụng! Cái này ý nghĩa, nàng có hi vọng Thuế Phàm !

Vân Hi từ trạng thái Không Linh tỉnh lại, Tụ Linh Châu rơi xuống trong lòng bàn tay của nàng, vốn oánh bạch nhan sắc, cư nhiên có một tia hồng nhạt, yêu nghiệt nhìn Tụ Linh Châu, trong mắt rất nhanh hiện lên một tia dị sắc, nhưng là Vân Hi không có chú ý tới, nàng hiện tại đều tại trong niềm vui sướng,

“Như Ý, nó đối ta hữu dụng! Oa! Ta rốt cục có thể Thuế Phàm thành Tiên !” Vân Hi ngốc hồ hồ cười.

Trong mắt yêu nghiệt cũng mỉm cười,“Dựa vào linh khí nguoi vừa mới hấp thu, cũng đủ người bình thường Thuế Phàm , nhưng nguoi chính là linh khí tinh hoa trong Luân Hải lớn mạnh một chút, thật sự là rất nghịch thiên !”

“Cái gì? Ta vừa mới hấp thu nhiều linh khí như vậy sao? Ta bất quá mới vận chuyển vài cái chu kỳ mà thôi a!” Vân Hi không tin nhìn yêu nghiệt.

“Nguoi mở cửa sổ ra nhìn xem!” Yêu nghiệt lấy cây quạt chỉ chỉ cửa sổ.

Vân Hi nửa tin nửa ngờ đẩy ra cửa sổ, nhất thời cả kính cảm sắp rớt xuống

,“Này..... Nhanh như vậy liền..... Ăn mặc theo mùa ?”

Toàn bộ hoa cỏ trong tiểu viện xanh um tươi tốt, tất cả đều héo rũ , phóng nhãn nhìn lại, nhìn không tới một chút màu xanh.

“Phóng chừng toàn bộ Vân gia hiện tại đều nhìn không tới màu xanh, nguoi vẫn là bảo Tiểu Thảo đi thông báo Vân Tương, khiến cho hắn nói là hắn tu luyện tạo thành, không thể để cho người khác biết Tụ Linh Châu ở trong tay nguoi!” Yêu nghiệt phân phó .

Vân Hi gật gật đầu, thất phu vô tội hoài bích có tội, nếu tất cả mọi người đều biết Tụ Linh Châu của Vân Tương có thể giúp người khác tu luyện, như vậy Vân Tương chỉ sợ gặp phiền phức.

“Chuẩn bị tiến vào cảnh giới Thuế Phàm đại viên mãn đi! Nha đầu, Bản Tôn còn trông cậy vào nguoi vì Bản Tôn tìm được Thần dược Bất tử! Đến lúc đó Như Ý Thần Vương trọng lâm thế gian, bề nghề thiên hạ, không ai là địch thủ của Bản Tôn!”

Yêu nghiệt khó được thực đứng đắn nhìn Vân Hi, phát ra khí thế lồi lạc du nhiên.

Chẳng lẽ yêu nghiệt thật là cái gì Thần Vương? Thần Vương là cảnh giới gì? Ở trong miệng Vân Tương, Tiên Tôn đã muốn là tu sĩ cường đại nhất, Thần Vương lại là như thế nào? Ngọc Như Ý a, Thần Vương một vạn năm trước, linh trong cổ ngọc, nguoi đến tột cùng có bao nhiêu bí mật?

Nhìn Vân Hi xem xét hắn đến gần người, yêu nghiệt lại khôi phục bộ dáng tiểu thú, xinh đẹp nằm ở trên giường Vân Hi, nhược nhược đến một câu,“Làm sao vậy? Lại bị tuyệt thế phong thái của Bản Tôn mê hoặc? Ha ha.....” Một trận tiếng cười khê như chuông bạc, cây quạt trong tay bán che tuần nhan,“Đừng mê luyện Bản Tôn, Bản Tôn chính là cái truyền thuyết..... Bất quá chờ Bản Tôn khôi phục chân thân, có thể lo lắng cho nguoi làm vị hồng nhan tri kỷ thứ tám mươi một của Bản Tôn nga!” Dứt lời ném qua một cái mị nhãn.

“Ngọc Như Ý, nguoi đại gia !” Vân Hi một bên khóc, một bên phun.

Mấy ngày sau, Vân Hi rốt cục thành công thoát khỏi Tiểu Thảo truy tung cùng nhân mã Vân gia nhìn trộm, trà trộn vào trong núi cách Vân gia hơn trăm dặm.

“Như Ý, chúng ta phải chạy xa như vậy để tiến giai sao?” Vân Hi trào đèo lội suối, mệt một hồn xuất khiếu, hai hồn thăng thiên.

Yêu nghiệt nhũu mày nói,“Mới xa thế này nguoi liền chịu không nổi , chúng ta phải tìm một nơi linh khí dư thừa, mới có thể cam đoan nguoi một lần tiến giai thành công!”

Nhìn yêu nghiệt bên cạnh chân không chạm đất, Vân Hi thầm nghĩ nói, ngài là bay đi đường, không chê chân đau a!

Lại bay qua hai cái đỉnh núi, đi vào một sơn cốc, xuất hiện ở trước mắt một người một linh, quả thực giống như tiên cảnh, trong cốc vẫn che vù nhiều, một dòng thác nước theo vách núi đổ xuống, phía dưới có một hồ sâu, cỏ mọc che trời, khắp nơi có chi và cỏ lan, hương thơm phác mũi.

“Oa, phụ cận Vân gia còn có địa phương tốt như vậy!” Vân Hi không khỏi thờ dài.

Yêu nghiệt cũng gật gật đầu,“Nơi này có một linh mạch, linh khí so với bên ngoài đầy đủ rất nhiều, nguoi có thể ở chỗ này tiến giai !”

Vân Hi gật gật đầu, khoan chân ngồi trên cự thạch ở bên cạnh hồ sâu, lòng bàn tay nâng lên Tụ Linh Châu, Tụ Linh Châu chậm rãi huyền phù đến đỉnh đầu Vân Hi, bắt đầu tự chủ hấp thu linh khí.

“Lần này nguoi phải dùng toàn bộ thần thức đi dắt Tụ Linh Châu hấp thu linh khí, lần này không thể so lần trước, không có tiến vào cảnh giới đại viên mãn sẽ không dừng lại! Biết không?” Yêu nghiệt dặn dò nói.

“Ân!” Vân Hi theo lời, Tụ Linh Châu bị toàn bộ thần thức của nàng dẫn dắt, rất nhanh xoay tròn lên, cây cỏ hoa cỏ chung quanh thậm chí là đất đá, chậm rãi hiện ra nhiều quang cầu, quang cầu tụ tập cùng một chỗ, biến thành lớn hơn nữa quang đoàn, quang đoàn hội tụ cùng một chỗ, biến thành một

cái quang mang, vờn quanh Tụ Linh Châu, sau đó chậm rãi chảy về phía thân thể Vân Hi, mà thân thể Vân Hi giống như là hắc động, không ngừng cắn nuốt tới tinh thuần thiên địa linh khí này.

Lấy Vân Hi làm tâm, cây cối hoa cỏ chung quanh nàng dùng mắt thường thấy rõ ràng rất nhanh héo rũ, ngay cả linh thạch cũng biến thành bột mịn.

Phạm vi chậm rãi mở rộng, dần dần toàn bộ sơn cốc đều trở nên khô vàng, tuy là yêu nghiệt, nhưng những năm qua, đây là bao nhiêu tinh thuần thiên địa linh khí a? Hơn nữa xem nha đầu kia còn không có chút dấu hiệu tiến giai.

Yêu nghiệt không dám quấy rầy Vân Hi, để nàng tiếp tục nuốt trôi linh khí, Tụ Linh Châu ở đỉnh đầu của nàng, màu hồng nhạt bên trong càng phát ra nồng đậm.

Khô vàng mở rộng ra sơn cốc, vài cái đỉnh núi chung quanh đều thay đổi sắc, thân thể Vân Hi bắt đầu nổi lên một vòng vàng sáng, yêu nghiệt thở dài nhẹ nhõm một hơi, rốt cục muốn tiến giai.

Đúng lúc này, thiên địa biến sắc, vốn bầu trời trong xanh, đột nhiên mây đen áp đỉnh, này..... Là tình huống gì? Yêu nghiệt mở to hai mắt, chẳng lẽ là Thiên kiếp? Không phải đâu? Chính là tiến giai cảnh giới Thuê Phạm đại viên mãn mà thôi, vì cái gì sẽ có Thiên kiếp?

Nhìn Vân Hi còn hồn nhiên không biết mà tiếp tục luyện hóa linh khí, yêu nghiệt một trận tâm nhanh, xong rồi! Nha đầu kia sẽ bị sét đánh!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tốc Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Cắn Nuốt Lôi Kiếp

Một vòng vàng sáng vờn quanh ở trên người Vân Hi, khi vàng sáng bao vây Vân Hi lại, tia thiên lôi thứ nhất rốt cục giáng xuống --

“Dừng!”

Một tia điện quang rắn chắc thật mạnh bổ lên trên người Vân Hi.

“Phốc xuy!” Vân Hi phun ra một ngụm máu tươi.

Lúc trước Vân Tương độ kiếp, bên người có trưởng lão Vân gia hộ pháp, linh khí các trưởng lão đều lấy ra giúp Vân Tương chống cự thiên lôi. Hơn nữa, Vân Tương còn có linh khí của hắc -- Tụ Linh Châu, có thể giúp hắc chống đỡ một bộ phận thiên lôi, nhưng Vân Hi cái gì cũng đều không có, không ai giúp nàng hộ pháp, Tụ Linh Châu chỉ có thể giúp nàng hấp thu linh khí, không thể giúp nàng chống cự thiên lôi!

“Như Ý!” Vân Hi mở mắt ra, kinh ngạc nhìn yêu nghiệt, “Vì sao sẽ có thiên kiếp?”

Nhìn khoe miệng Vân Hi tinh hồng, đáy lòng yêu nghiệt một trận co rút đau đớn, “Nha đầu! Trấn định! Ta không có dự đoán được ngươi tiến vào đại viên mãn cũng sẽ có Thiên kiếp, hiện tại phong ấn của Ngọc Như Ý còn không có cởi bỏ, không thể giúp ngươi độ kiếp, ngươi phải dựa vào bản thân!”

Vân Hi nhìn thiên thượng đông nghìn nghịt kiếp vân, trong mắt toát ra một tia hận ý, “Thiên muốn ta chết?”

“Không! Nha đầu! Sẽ không! Tin tưởng ta! Ngươi có thể vượt qua!” Yêu nghiệt kiên định nhìn Vân Hi, cắn chặt môi, “Nha đầu! Không thể buông tha!”

Vân Hi kiên quyết nở nụ cười, từ trên tảng đá đứng lên, hai tay nắm chặt, phản phất gió thổi lay động quần áo, đầu đầy tóc đen bay lên, cả người sinh ra vô hạn cuồng ngạo, ngửa mặt lên trời hét dài, “Ngươi cho là có thể gạt bỏ ta sao? Ta nói rồi, cho dù thiên ý như thế, ta cũng muốn nghịch thiên mà đi! Thiên kiếp! Đến đây đi!”

“Dừng!”

Lại một tia điện quang lên tiếng trả lời, bổ lên thân thể tiêm gầy của Vân Hi, Vân Hi bị phách một cái lão đảo, búi tóc tán loạn, nhưng nàng lại lập tức ngừng đầu lên, ngang nhiên không sợ nhìn kiếp vân, nơi đó giống như có đôi mắt đang nhìn Vân Hi, “Ta sẽ không hướng ngươi cúi đầu!”

Một tia lại một tia điện quang tiếp tục bổ xuống trên người Vân Hi, miệng Vân Hi một lần lại một lần phun máu tươi, bị phách ngã lên khỏi cự thạch, nhưng nàng như cũ gầy dựa đứng lên, trên mặt thủy chung lộ vẻ mỉm cười, trong mắt vĩnh viễn là bất khuất.

Một bên yêu nghiệt nhìn Vân Hi một lần lại một lần ngã xuống rồi lại cố gắng đứng lên, trong ánh mắt dần dần nổi lên vụ sắc, miệng thì thảo nhợt nhạt, “Nha đầu a.....”

Nha đầu a, trong thân hình nho nhỏ, thế nhưng có một linh hồn quật cường bất khuất như vậy, ai có thể đánh bại ngươi? Thiên cũng không thể! Không thể! Nha đầu của ta a, một vạn năm phong ấn, có phải hay không vì đôi lấy kiếp này gặp lại, có phải hay không vì linh hồn quật cường này.....

Bảy bảy bốn mươi chín tia thiên lôi, một tia một tia đánh lên người Vân Hi, đánh vào trong lòng yêu nghiệt, nha đầu, phải kiên trì!

Ở sau tia thiên lôi thứ ba mươi đánh xuống, Vân Hi không thể lại đứng lên.

“Nha đầu! Nha đầu!”

Yêu nghiệt không nhận được kêu gọi Vân Hi, nhưng Vân Hi không có phản ứng, nàng đã không thể lại vận chuyển thần lực đi chống cự thiên kiếp.

Nhớ tới Vân Hi từng hay nói giỡn qua, nàng mấy lượng thịt này sẽ bị sét đánh thành tro, yêu nghiệt đột nhiên sinh ra một cảm giác vô lực chưa bao giờ có, cho dù lúc trước thân thể hần hóa thành tro bụi, chỉ còn lại có một tia thần thức đào thoát, hần cũng không có khó chịu giống như bây giờ.

Thân là Thần Vương, hần đã sớm tính ra bản thân sẽ có một kiếp, rất khả năng hồi phi diệt yên, nhưng hần không có tuyệt vọng, nghịch thiên sửa mệnh, sớm vì bản thân ở trong tử kiếp tìm một đường sinh cơ, phong ấn bản thân một vạn năm, hết thấy như hần tính định, một vạn năm sau, hần hồi tỉnh, người kia cùng hần hữu duyên.

Chuyện một vạn năm trước có thể tính định nhưng cho dù hần bản lĩnh thông thiên, cũng không có biện pháp tính ra chuyện sau khi hần tỉnh lại, chẳng lẽ đây là số mệnh? Một vạn năm sau, cũng khó tránh được số mệnh?

Hần đã không còn thần lực để phong ấn bản thân một vạn năm, cũng không nghĩ lại đi chờ đợi người hữu duyên kế tiếp.....

“Nha đầu a..... Ngươi nếu ngã xuống như vậy, Như Ý cũng cùng ngươi, cho dù là thiên ý như thế, Như Ý không nên cùng trời tranh mệnh, là Như Ý làm phiền hà ngươi.....” Yêu nghiệt suy sụp nhìn Vân Hi, nàng nhỏ nhỏ thân hình, có lẽ sẽ ở ngay sau đó liền hóa thành bụi phấn, như vậy hần cũng lập tức tán đi một tia thần thức này, hoàn toàn trở về thiên địa.

“Dừng!”

Tia thiên kiếp thứ ba mươi một đánh xuống, yêu nghiệt tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, không muốn thấy Vân Hi bị đánh đến hồn phi phách tán.

“Tê.....”

Không có thanh âm bạo liệt như trong dự đoán, chính là một tiếng tê vang rất nhỏ.

Sao lại thế này?

Yêu nghiệt lập tức mở to mắt, cảnh tượng trước mắt làm cho hần giật mình há to miệng, ngay cả hần, cũng không có gặp qua kỳ cảnh như vậy!

Lôi kiếp cư nhiên nhập vào trong cơ thể Vân Hi!

Chẳng lẽ..... Thân thể nha đầu kia..... Cấn nuốt..... Lôi kiếp?!

Cho dù yêu nghiệt biết Linh Tê thánh thể bất phạm, nhưng không biết thánh thể có khả năng cấn nuốt lôi kiếp a!

Tại sao có thể như vậy?

Yêu nghiệt tròn to mắt, nhìn lôi kiếp nhập vào trong cơ thể Vân Hi, hóa thành năng lượng thuần túy, trong nháy mắt liền khuếch tán đến toàn thân Vân Hi, rót vào kinh mạch, kinh mạch được một lần lại một lần cọ rửa. Nguyên bản kinh mạch giống từng dòng suối nhỏ, thực hẹp, thiên địa linh khí ở bên trong hình thành thông qua là có hạn, nhưng trải qua năng lượng kịch liệt như vậy một lần lại một lần cọ rửa, ở sau cọ rửa, kinh mạch biến càng rộng, càng thêm cứng cỏi!

Nếu nói trước kia kinh mạch Vân Hi giống dòng suối nhỏ, như vậy lần lượt cọ rửa, kinh mạch của nàng chậm rãi mở rộng thành sông nhỏ, yêu nghiệt cả kinh miệng mở lớn rồi cuộc họp không lại được.

Còn có chuyện khủng bố hơn, năng lượng này đồng dạng xông vào cốt cách Vân Hi, giống như một lần lại một lần rèn luyện cốt cách của nàng, cốt cách Vân Hi ở trong mắt yêu nghiệt, trở nên trong suốt như ngọc, này không phải phương pháp rèn luyện thần khí sao?

Trời ạ! Yêu nghiệt bị cảnh tượng trước mắt sợ ngây người, hần biết, tu sĩ đạt tới cảnh giới Thần Vương, có thể dẫn động năng lượng tối tinh thuần rèn luyện thần khí trong Luân Hải, bởi vậy thần khí mới bất phạm như thế, nhưng hôm nay hần nhìn thấy cái gì? Cảnh tượng trước mắt hần, dùng năng lượng tối tinh thuần trong thiên địa rèn luyện một kiện “Thần khí”! Mà “Thần khí” này chính là thân thể Vân Hi!

Khó trách Linh Tê thánh thể sau khi tu luyện đại thành, có thể nghịch thiên như vậy! Bởi vì bọn họ vốn chính là thiên địa sùng nãi a!

Thiên kiếp đối với từng tu sĩ mà nói đều là “Kiếp nạn”, cho dù tu vi nghịch thiên, cũng khả năng ở trong quá trình độ kiếp hồi phi diệt yên, nhưng Linh Tê thánh thể không giống vậy, thiên kiếp đối với bọn họ mà nói, không phải kiếp nạn, mà là trên trời ban ân! Thiên lôi là năng lượng tối tinh thuần trong thiên địa! Nhưng là có ai có thể hóa thiên lôi cho mình dùng? Chỉ có Linh Tê thánh thể a!

Có thể tưởng tượng, thân thể Vân Hi trải qua thiên lôi rèn luyện qua, sẽ có bao

hiệu cường hần a!

Từng tia thiên lôi hạ xuống, thân thể Vân Hi trở nên gần như trong suốt, có thể rõ

ràng nhìn đến cốt cách cùng kinh mạch trong thân thể nàng dần biến hóa, kinh mạch biến rộng lớn kiên cường dẻo dai, có thể làm cho thời điểm nàng tu luyện tụ tập luyện hóa càng nhiều linh khí, rèn luyện cốt cách, làm cho thân thể của nàng sẽ càng ngày càng tiếp cận linh khí! Nếu về sau mỗi lần tiến giai đều có thiên lôi rèn luyện như vậy, như vậy thân thể Vân Hi vô cùng có khả năng có thể so với thần khí a!

Yêu nghiệt trước kia vẫn không rõ, vì cái gì Linh Tê thánh thể có thể làm được cùng giai vô địch, vì cái gì thân thể Linh Tê thánh thể có thể cường hãn đến biến thái, nguyên lai là như vậy! Nguyên lai là như vậy!

“Ha ha! Nha đầu! Ngươi sẽ không chết! Bản Tôn cũng không chết! Chúng ta đều hảo hảo sống sót! Linh Tê thánh thể, cho Bản Tôn chứng kiến một cái Linh Tê thánh thể trưởng thành đi! Đây tuyệt đối lại là một cái truyền kỳ!” Tiếng sấm âm vang cùng tia chớp chói mắt, tay áo nam tử trích tiên phiêu phiêu, ngửa mặt lên trời cười dài, vô cùng thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Giết Người Đoạt Bảo

Bảy bảy bốn mươi chín tia lôi kiếp rất nhanh đi qua, thiên địa nhảy mắt thanh minh lại, mây đen tán đi, nhẹ nhàng từng đợt từng đợt dương quang thấu bản xuống, chiếu vào trên người Vân Hi.

Bởi vì cuối cùng hơn mười tia Thiên kiếp rất hung mãnh đều bị thân thể Vân Hi cắn nuốt, cho nên sơn cốc này không có bị thiên lôi phá hủy, nhưng là mấy chục tia lôi kiếp ban đầu vẫn là phá vỡ sơn cốc này thành hoàn toàn thay đổi.

Hảo hảo là nơi linh mạch, đầu tiên là bị Vân Hi dùng Tụ Linh Châu thu thập linh khí, biến thành khắp nơi khô vàng, sau là bị lôi kiếp đánh cỏ cây hoa đá hóa thành bột mịn. Sơn cốc mặc dù vẫn còn, nhưng đã không hề như chỗ tiên cảnh.

Tu sĩ độ kiếp, bình thường đều đã lựa chọn sử dụng địa phương hoang tàn vắng vẻ, bởi vì nếu là tu sĩ cảnh giới cao một chút độ kiếp, thiên kiếp sẽ phi thường khủng bố, đối với người bình thường mà nói, chỉ sợ cũng là một hồi họa kiếp!

Giống lần trước Vân Tương ở trong mật thất Vân gia độ kiếp, cùng lần này Vân Hi tại trong sơn cốc độ kiếp, đều là bởi vì độ kiếp đến quá đột nhiên, căn bản không có chuẩn bị, may mắn Vân Tương thiên kiếp chỉ là Thiên kiếp cảnh giới Thuế Phàm, lại có rất nhiều trưởng lão hộ pháp cùng linh khí hộ thể, cho nên không có tạo thành ảnh hưởng rất lớn, nếu là đối làm một tu sĩ cảnh giới Thiên Tiên ở trong thế giới nhân loại độ kiếp, có lẽ sẽ hủy diệt một thành trì, thậm chí sẽ tạo thành tai nạn lớn hơn nữa.

Bốn mươi chín tia lôi kiếp đánh xuống, tuy rằng động tĩnh cũng không phải phi thường lớn, nhưng là cách Vân gia khá gần, vẫn là kinh động một ít người.

“Nha đầu, mau tỉnh lại a! Có người đến!” Yêu nghiệt ở bên người Vân Hi, lo âu nhìn vài bóng người xa xa, Vân Hi còn mềm mê man ở trên tảng đá lớn.

Mấy người kia lập tức hướng bên này đi tới, yêu nghiệt nhìn qua, phát hiện là vài cái đệ tử Vân gia.

“Vân Vận ca, người nói sơn cốc phía trước rốt cuộc là loại người nào ở độ Thiên kiếp a? Nhào ra động tĩnh lớn như vậy, so với động tĩnh Vân Tương ca độ Thiên kiếp còn lớn hơn, sẽ không là Tiên nhân ở độ kiếp a?” Một thiếu niên trong đội đối người đi tuốt đằng trước nói. Người kia rõ ràng chính là một trong các đệ tử kiệt xuất nhất của Vân gia -- Vân Vận.

“Hừ, Tiên nhân độ kiếp, như thế nào sẽ chọn độ kiếp ở địa bàn Vân gia chúng ta? Hơn nữa theo số lượng lôi kiếp đánh xuống mà nói, hẳn cũng là Thiên kiếp Thuế Phàm, nói không chừng là tán tu ở chỗ nào, xông lăm vào địa bàn Vân gia chúng ta, trùng hợp ở chỗ này độ kiếp. Chúng ta đi xem luôn là đúng, nếu có thể mời chào tán tu như vậy làm môn khách, kia nhưng là một kiện công lớn nhất đâu!” Vân Vận nói, tư chất của hắn so cùng Vân Liễu, Vân Khinh, hơi chút thiếu chút, nhưng so với Vân Tương tốc độ tu luyện mau hơn, từ hơn một năm trước liền tiến nhập cảnh giới Thuế Phàm đại viên mãn.

Nhưng tiểu tử Vân Tương kia vận khí tốt, chiếm được Linh khí “Tụ Linh Châu”, cư nhiên thành người trước hết Thuế Phàm trong bốn người, điều này làm cho ba người Vân Liễu, Vân Khinh, Vân Vận đều có chút chướng mắt, đặc biệt Vân Vận, làm cho hắn rất là bất bình. Vì vẫn như cũ được các trưởng lão trong gia tộc coi trọng, hắn không thể không mang theo đệ tử trong tộc vào núi tìm linh dược, nếu có thể tìm vài cọng linh dược vạn năm, có thể cho hắn tranh chút mặt mũi. Lại còn mấy tháng, gia tộc sẽ chọn lựa đệ tử ưu tú nhất đưa vào Tê Hà Thánh địa tu luyện tiên thuật, hắn vẫn là hy vọng của nhất phòng bọn hắn, nếu ở thời điểm cuối cùng bị so không bằng, như vậy địa vị nhất phòng bọn họ sẽ giảm xuống thật lớn!

Bất quá hiện tại có lẽ có một công lao rất tốt có thể làm cho hắn củng cố địa vị, thì phải là tán tu Thuế Phàm trước mắt kia! Một người ở trong sơn linh Thuế Phàm, xem ra sau lưng cũng không có thể lực lớn mời chào, dựa vào địa vị gia tộc Vân thị ở Đông Ly quốc, cũng không khó mời chào được tán tu này.

Tu luyện cũng là cần lượng lớn linh dược, bình thường tán tu chỗ nào có tài lực cung cấp cho bản thân tu luyện đâu? Cũng phải tìm chỗ dựa vào, chuyện

hai bên cùng có lợi như vậy, cố tình làm cho Vân Vận đứng phải, Vân Vận lúc này trong lòng vui đến nở hoa, nếu thành công mời chào được tán tu có tiềm lực vô hạn vừa mới Thuế Phàm, như vậy đối Vân gia mà nói, lại tăng cường vài phần thực lực a!

Đối chính hần mà nói, lại là một kiện công lớn!

Mọi người đều đồng ý, nhảy nhót lên, chuyện tốt như vậy bị bọn họ đứng tới, xác thực xem như chàng đại vận .

Rất nhanh , đoàn người đi vào sơn cốc, rất xa nhìn thấy một người nằm ở trên một khối cự thạch trong sơn cốc, chẳng lẽ là người độ kiếp? Xem thân hình rất giống một nữ tử a.

“Vân ca, người nọ..... Nhìn thật quen mắt a!”

“Đúng vậy! Nhìn thật quen mắt a, có chút giống đại tiểu thư!.....”

“Nói vậy, như thế nào có thể là đại tiểu thư? Đại tiểu thư như thế nào sẽ ở chỗ này?”

Tuy rằng mọi người cảm thấy người trên cự thạch, rất giống Vân gia phế tài đại tiểu thư Vân Hi, nhưng không có một người tin tưởng kia là Vân Hi! Mọi người đều biết Vân đại tiểu thư bất quá là tu sĩ Thuế Phàm trung kỳ, ngay cả cảnh giới đại viên mãn cũng chưa từng đột phá, như thế nào sẽ ở đây độ kiếp?

Rốt cục, đoàn người đi đến trước mặt cự thạch, cho dù không tin hai mắt của mình, cũng không có biện pháp nói phục bản thân phủ nhận nữ tử trên cự thạch không phải Vân Hi.

Nhìn Vân Hi mê man ở trên cự thạch, mọi người nhất thời không có chú ý, đại tiểu thư đây là làm sao vậy? Chẳng lẽ là thật là nàng vừa mới độ Thiên kiếp? Đây tuyệt đối là không có khả năng a!

Trên mặt Vân Vận âm tình bất định, gương mặt xem tình hình sơn cốc, có vài phần nhìn quen mắt a! Đúng rồi! Tiểu tử Vân Tương kia không lâu mới dùng Tụ Linh Châu đem Vân gia ép buộc thành cái dạng này, chẳng lẽ..... Cảnh tượng trước mắt cũng là Tụ Linh Châu tạo thành? Nói như vậy, Tụ Linh Châu chẳng những có thể giúp chủ nhân nó Thuế Phàm, còn có thể.....

Nghĩ đến đây khả năng, Vân Vận đột nhiên cảm giác cả người giật mình, nhiệt huyết đều bắt đầu sôi trào lên! Thân thể không tự chủ được có chút run run! Tụ Linh Châu thần kỳ như vậy sao? Ngay cả tiểu thư phế tài đều có thể mượn dùng nó Thuế Phàm? Nếu là ta cũng có được bảo bối nghịch thiên như vậy, vậy còn không cần phải sầu não khi nào Thuế Phàm sao?

“Đại tiểu thư! Vân Hi tiểu thư?” Thiếu niên vừa rồi trắng lá gan tiến lên kêu.

Yêu nghiệt cảnh giác nhìn nhóm người này, bọn họ tuy rằng đều là đệ tử Vân gia, nhưng lúc này Vân Hi, căn bản là không có chút năng lực tự bảo vệ, mà hần, đồng dạng cũng không có biện pháp hiện thân, bọn họ nếu là đối Tụ Linh Châu nổi lên tham niệm, hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi a!

Vân Hi vẫn như cũ không hề động đậy, thiếu niên kia đối với những người khác nói, “Đại tiểu thư ở chỗ này sợ sẽ có nguy hiểm, chúng ta vẫn là trước đưa đại tiểu thư về gia tộc thôi!”

Có người phụ họa, cho dù là người xa lạ, cũng không thể mặc kệ a! Huống chi vẫn là đường đường đại tiểu thư! Tuy rằng đại tiểu thư này một chút cũng không đáng yêu, còn có chút ý thể hiếp người.

“Đợi đã!” Vân Vận vẫy tay một cái, “Ta nhìn xem trước.”

Tuy rằng mọi người không rõ Vân Vận thiếu gia muốn xem cái gì, nhưng vẫn thực tự giác tránh ra một con đường, Vân Vận đến bên cự thạch, ngồi xổm bên người Vân Hi, cẩn thận lật xem Tụ Linh Châu, Tụ Linh Châu không phải Linh khí của Vân Hi, nàng không thể thu nó vào trong cơ thể, như vậy nhất định còn ở bên người nàng!

“Vân ca! Người như thế nào có thể đối đại tiểu thư vô lễ?” Phía dưới có người bất mãn , mỹ mạo Vân Hi cùng phế tài của nàng giống nhau ở Vân gia là nổi danh nhất, tuy rằng vài cái công tử lập chí thành tiên cũng không có đem Vân Hi đại tiểu thư để vào mắt, nhưng cũng không gây trở ngại những người khác âm thầm y y xinh đẹp đại tiểu thư a! Nhìn Vân Vận “Khinh bạc” Đại tiểu thư, tự nhiên có người nhìn không được ! Cho dù Vân Vận là một thế hệ tinh anh Vân gia, cũng không thể như vậy đi?

Vân Vận hừ lạnh một tiếng, tà phiêu liếc mắt người vừa mới phát ra tiếng, “Bản công tử như thế nào sẽ vô lễ đại tiểu thư? Người không thấy được dị tượng trong sơn cốc này sao? Nếu không phải bởi vì Thuế Phàm tạo thành , kia khẳng định là có linh vật quấy phá! Vạn nhất đại tiểu thư bị linh vật chiếm được, chúng ta không ai có thể đi ra sơn cốc này! Bản công tử là vì an nguy mọi người mới phạm hiểm tự mình đi lên xem xét, người cư nhiên dám nói bản công tử vô lễ đại tiểu thư!”

Người nọ không dám hé răng , mọi người từ lâu phát hiện dị tượng trong sơn cốc, nếu không phải Thuế Phàm tạo thành, kia thật đúng là giải thích không thông a! Nếu vạn nhất thật sự là linh vật quấy phá có thể.....

“Tiểu tử chết tiệt này, rõ ràng chính là mơ ước Tụ Linh Châu, còn dám nói được đường hoàng như vậy! Rất không biết xấu hổ !” Yêu nghiệt cảm giận mắng.

Vân Vận chuyển qua cánh tay Vân Hi, bàn tay Vân Hi vô ý thức mở ra, Tụ Linh Châu trong tay liền mang theo quang hoa chậm rãi huyền phù lên.

“Quả nhiên là Tụ Linh Châu!” Vân Vận kích động hô ra, người chung quanh cũng thấy được, đều kinh hô: “Xem! Là Tụ Linh Châu! Là Tụ Linh Châu của Vân Tương công tử!”

“Tụ Linh Châu của Vân Tương công tử như thế nào ở chỗ này?”

Vân Vận thân thủ đoạt lấy Tụ Linh Châu, Tụ Linh Châu lại như có người nắm lại, chợt lóe, thoát ra bàn tay Vân Vận.

Yêu nghiệt trong mắt lóe ra một tia hàn quang, Vân Vận! Lá gan thật lớn!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Lòng Muông Dạ Thú

“Vân ca! Ngươi làm cái gì vậy?”

“Vân công tử, ngươi muốn làm cái gì?” Người ngốc cũng nhìn ra ý đồ Vân Vận, trong đó có hai người quát bảo ngưng lại.

“Hừ! Ta bắt quả là muốn thay Vân Tương ca thu hồi linh khí của hắn mà thôi, các ngươi ngạc nhiên cái gì!” Vân Vận nói sạo, tiếp tục đi đoạt Tụ Linh Châu, nhưng Tụ Linh Châu phi thường linh hoạt vây quanh hắn chuyển, chính là không cho hắn bắt lấy.

Linh khí đều cũng có linh tính, lúc trước Vân Tương bắt nó giao cho Vân Hi, là có chứa ý nguyện Vân Tương, hơn nữa sau lại Vân Hi cũng phải được Tụ Linh Châu tán thành, thế này mới tài cán cho Vân Hi sử dụng, mà Vân Vận xuất thủ cướp đoạt, nó sẽ xuất từ bản năng phản cảm.

“Ta xem, Tụ Linh Châu này hẳn là Tương công tử cho đại tiểu thư mượn, vẫn là chờ đại tiểu thư tình lại, để đại tiểu thư tự mình thu đi!” Trong đám người một đệ tử Vân gia lớn tuổi một chút nói.

Trên người Vân Vận nhất thời tản mát ra một cỗ hơi thở lãnh liệt, “Ta làm việc, cần đến ngươi tới xen mồm sao?”

“Vân công tử, ngươi muốn cướp đoạt linh khí của Tương công tử sao?”

“Vân ca, ngươi như vậy không tốt đi? Nếu để gia chủ biết, khẳng định hội trách phạt ngươi!”

“Vân công tử, thỉnh cân nhắc!”

Trong đoàn người này, cũng không phải tất cả đều là đệ tử bộ tộc Vân Vận, tuy rằng người bộ tộc Vân Vận không nói thêm gì, nhưng cũng hiểu được Vân Vận làm có chút quá phận, linh khí là căn bản của một tu sĩ, hơn nữa bảo bối nghịch thiên giống Tụ Linh Châu như vậy, so với linh khí bình thường là trân quý hơn!

“Các ngươi đối bản công tử bất mãn sao?” Vân Vận đứng lên, cảm thấy trước phải hảo hảo cùng nhóm người này “Nói chuyện”, hôm nay cho dù thật sự chiếm được Tụ Linh Châu, cũng tuyệt đối không thể để cho người khác biết!

“Không dám! Vân Vận công tử, hôm nay cho dù ngươi chiếm được Tụ Linh Châu, há có thể bịt miệng chúng ta? Đừng nói để gia chủ biết, chính là Vân Tương công tử nếu biết, cũng sẽ triệu hồi Tụ Linh Châu, ngại cần gì phải làm như vậy a?” Trong đám người có người khuyên nói.

“Ha ha ha! Các ngươi nhắc nhở ta như thế! Như thế nào có thể cho người ta biết Tụ Linh Châu ở trong tay ta đâu? Huống chi Tụ Linh Châu còn có chủ nhân là Vân Tương, xem ra ta phải hảo hảo mưu tính một chút!” Vân Vận cười to vài tiếng, trong tay hồng mang chợt lóe, linh khí Kim Cương Xử của hắn rõ ràng nắm ở trong tay.

“Vân công tử! Đây là ý gì?”

“Vân ca! Chúng ta là đồng tộc a!”

“Vân công tử, ngươi đây là muốn làm cái gì?”

Vân Vận lấy ra vũ khí, tất cả mọi người hoảng, hắn có thể nói là người mạnh nhất trong nhóm người này, đã là tu sĩ cảnh giới Thuê Phàm đại viên mãn, mà trong nhóm người này, đại bộ phận đều còn dừng lại ở Thuê Phàm sơ giai hoặc là trung giai, cảnh giới kém quá xa!

“Các ngươi không nói, không phải không có người biết? Nếu Vân Tương chết, Tụ Linh Châu chẳng phải chính là vật vô chủ?” Vân Vận không che dấu, nhảy xuống cự thạch, từng bước một hướng mọi người đi đến, một đám người bị hắn bức từng bước lui về phía sau.

“Vân Vận! Ngươi nếu đối chúng ta bất lợi, như thế nào báo cáo cùng gia chủ? Ngươi cũng không nên vọng động! Nếu ngươi hiện tại thu tay lại, mọi

người coi như chuyện này không có phát sinh qua!” Có người đề khí cố gắng lại khuyên nhủ.

“Tụ Linh Châu, bản công tử là tình thế bất buộc phải có! Nếu có người ngăn trở, bản công tử đành phải dùng Kim Cương Xử cùng hấn nói chuyện!” Vân Vận cười lạnh nói.

“Vân Vận! Ngươi không cần quá kiêu ngạo! Nếu gia chủ biết ngươi đối đại tiểu thư bất lợi, còn cùng đệ tử tương tàn, nhất định sẽ không bỏ qua ngươi!” Thiều niên vừa mới kêu Vân Vận “Vận ca”, đã sớm giận không thể nhịn, vốn mấy người Vân Vận, đều là thần tượng của một thế hệ tuổi trẻ trong gia tộc, nhưng biểu hiện hiện tại của Vân Vận, đã làm cho hình tượng thần tượng trong lòng hấn phá thành mảnh nhỏ, này vẫn là tình anh Vân gia sao? So với cường đạo còn không bằng!

“Vân là trước lo lắng bản thân các ngươi đi!” Vân Vận giờ lên Kim Cương Xử, vận chuyển linh lực, Kim Cương Xử nhất thời phát ra kim quang mãnh liệt, tản mát ra hơi thở khiếp người.

“Vận ca! Chúng ta đều là người nhất phòng a!” Có người nhìn thấy Vân Vận thật sự muốn động thủ, nhịn không được kinh hô lên, “Chẳng lẽ ngươi thật sự nhẫn tâm như vậy?”

“Chờ bản công tử sau khi thành tiên, sẽ hảo hảo chiếu cố người nhà các ngươi.” Vân Vận không hề dài dòng, Kim Cương Xử bỏ về phía đám người kia, một đạo kim quang như nước lưu động, thoáng chốc liền đánh tới trên thân đám người, đám người kia căn bản không kịp làm ra chống cự, hơn nữa, chống cự ở dưới uy lực của linh khí, căn bản không có hiệu quả!

“A!” “A!”

“Vân Vận! Ngươi thật ngoan độc!”

Tiếng kêu thảm thiết nhất thời liên tiếp vang lên, nhiều người như vậy, cư nhiên không chịu nổi một kích của Vân Vận, đều tê liệt ngã xuống, miệng phun máu tươi.

Vân Vận tựa hồ còn có chút không hài lòng, nhíu nhíu mày đầu, tiếc nuối nói, “Không có lợi hại như trong tưởng tượng của bản công tử a! Nguyên bản nghĩ đến, sau một kích, hấn là không có người sống .....”

Mọi người nghe được hấn nói ra lời nói lãnh huyết đến như vậy, đều mắng lên.

“Vân Vận! Ngươi thật sự là lòng muông dạ thú!”

“Vân Vận, ngươi giết hại đồng tộc, heo chó không bằng!”

“Vân Vận! Ngươi chính là súc sinh!”

“.....”

Đổi mặt ngày thường thì thân như huynh đệ, giờ nhục mạ hấn như vậy, Vân Vận một chút cũng không có vẻ giận dữ, cười nhạt nói: “Bản công tử không cùng người phải chết như các ngươi so đo!”

Từng bước một tới gần đám người còn đang thống khổ giãy dụa, Vân Vận giờ phút này nhìn qua, tựa như một Tu La đi ra từ địa ngục, căn bản không có chút cảm tình.

“Ồn chết! Các ngươi đang làm cái gì a?”

Một thanh âm thanh thúy thực lồi thoi vang lên, Vân Hi ngồi dậy từ trên cự thạch, xoa đầu, than thở nói.

“Đại tiểu thư!”

“Đại tiểu thư tỉnh!”

“Đại tiểu thư mau cứu chúng ta!”

Người ở thời điểm rơi xuống nước, cho dù là một cây cỏ cũng sẽ theo bản năng bắt lấy nó, trước mắt những người này cũng vậy, hồn nhiên quên, đại tiểu thư bọn họ chính là một cái phế tài, có lẽ cũng không hơn bọn hấn bao nhiêu, nhưng bọn họ vẫn như cũ lớn tiếng kêu cứu.

Vân Hi mơ mơ màng màng, còn không có hiểu được là chuyện gì xảy ra, nơi này như thế nào đột nhiên có nhiều người như vậy? Nhìn yêu nghiệt bên cạnh vẻ mặt mỉm cười, Vân Hi phiên cái xem thường “Xem ra cái đồ bỏ Thiên kiếp kia cũng không có gì rất giỏi, bốn tiểu thư vẫn hoàn hảo ở chỗ này, không có bị chém thành bụi!”

“Không phải Thiên kiếp không được! Là thân thể ngươi rất nghịch thiên!” Yêu nghiệt tức giận bất bình nói, nhớ ngày đó, hấn lần đầu tiên độ Thiên kiếp, dùng thân thể cứng rắn kháng cự, thiếu chút nữa không còn mạng, tiểu nha đầu này khen ngược, dám nói Thiên kiếp không có gì rất giỏi!

“Di, Vân Vận, ngươi làm gì trừng mắt bốn tiểu thư như vậy a? Ta lại không chọc ngươi gì! Lại trừng! Lại trừng ta đánh ngươi a!” Vân Hi hậu tri hậu giác rốt cục cảm giác được trên người Vân Vận phát ra sát khí, có điểm cảnh giác, đừng không có bị sét đánh chết, ngược lại chết trong tay cái tiểu nhân này,

vậy có chút oan uổng a.

“Như Ý, đây là tình huống như thế nào?” Vân Hi ở trong lòng hỏi yêu nghiệt.

“Còn có thể tình huống như thế nào? Là loại kịch giết người đoạt bảo! Đây đều

nhìn không ra?” Yêu nghiệt thật sâu khách sáo Vân Hi một chút.

“Ngạch, rừng núi hoang vắng, vì cái gì không phải mơ ước mỹ mạo bốn tiểu thư đâu? Chẳng lẽ bộ dạng bốn tiểu thư khó coi? Hay là thẩm mỹ Vân Vận hẳn có vấn đề?” Vân Hi giờ phút này phi thường rối rắm.

Yêu nghiệt không nói gì hỏi thượng thiên, rốt cục đã biết lúc trước vì cái gì sẽ có nhiều người như vậy khắp thiên hạ đuổi giết hắn.

“Vân Vận, ngươi muốn làm cái gì?” Vân Hi ngẩng đầu, nhìn Vân Vận, trong mắt tất cả đều là thiên chân vô hại cả người lẫn vật, cười khê cái miệng nhỏ nhắn chu,

rất là chọc người yêu thương.

Người trên mặt đất giãy dụa, đều “Phác!” lại quăng ngã trở về, yên lặng rơi lệ, đã sớm biết hẳn là không trông cậy vào đại tiểu thư này, quả thế a!

Vân Vận cũng nhìn không được khoe miệng rút trườ, tựa tiểu phi tiểu nói, “Muốn mượn Tụ Linh Châu của đại tiểu thư!”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Thánh Thể Phát Uy

“Vậy là sao?” Vân Hi mở ra bàn tay, Tụ Linh Châu thần quang lưu chuyển, mang theo vầng sáng, rơi xuống trong lòng bàn tay Vân Hi, còn có nhảy nhót, cùng Vân Hi biểu tình thân thiết, giống tiểu tinh linh nghịch ngợm.

Vân Vận có chút kinh ngạc, vì sao Tụ Linh Châu tuyệt không kháng cự Vân Hi. Bất quá hắn cũng không quan tâm nhiều, ở chỗ này, hắn là người mạnh nhất, không cần phải sợ ai.

“Ngươi đã muốn, liền nói cho ta biết, ngươi không nói ta như thế nào biết ngươi muốn đâu? Nặc, ngươi không nói, ta cũng không thể cứng rắn đưa cho ngươi phải không? Ngươi như vậy hung ba ba rất không tốt, nếu tiểu bằng hữu nhìn thấy sẽ bị dọa phá hư, còn giờ đại cây gậy của ngươi, vui đập hoa hoa thảo thảo, chính là tội lỗi a.....” Vân Hi nói xong liền miên cần nhẫn, ánh mắt lại ở chung quanh đánh giá, đoạn lời kịch kinh điển, nàng nhắm mắt lại cũng có thể nói ra.

“Đủ!” Vân Vận rống to một tiếng, “Đại tiểu thư, ta khuyên ngươi đừng đùa giỡn hoa chiêu, ở chỗ này, cũng không ai có thể che chở ngươi, ngoan ngoãn giao ra Tụ Linh Châu, ta còn có thể thả ngươi một con đường sống!”

“Vân Vận công tử, trăm thảo không trừ tận gốc, xuân phong thổi lại sinh, ngươi có thể thả cho chúng ta một con đường sống?” Vân Hi cười lạnh một tiếng, “Quý cũng không tin, đúng không?” Nàng hướng về phía yêu nghiệt nói.

“Bản Tôn không phải quý!” Yêu nghiệt tức giận nói.

“Lại nói, ta thật nghĩ không ra biện pháp chạy trốn a!” Vân Hi sàu mi khổ kiểm nhìn yêu nghiệt, ở trong mắt mọi người trở thành đại tiểu thư lại thất tâm phong rồi.

“Hừ, cần phải trốn sao? Ngươi một cái nhấc chân là đè bẹp hắn!” Yêu nghiệt kiêu ngạo nói, chỉ có hắn biết, thân thể Vân Hi lúc này đến tột cùng có bao nhiêu cường hãn.

“Ngươi xác định?” Vân Hi cẩn thận trừng mắt yêu nghiệt, “Cho dù ta không bị sét đánh chết, may mắn tiến giai đến cảnh giới đại viên mãn, nhưng hẳn có linh khí có thể dùng, ta không có a! Ta lấy cái gì cùng hắn đấu?”

“Ngươi không tin lời nói Bản Tôn sao? Ngươi một cái tát là có thể đánh bay hắn, một cái nhấc chân là đè bẹp hắn, không tin liền thử xem!” Yêu nghiệt chẳng hề để ý nói.

Nhìn Vân Hi ở đằng kia kỳ quái lắm bầm lầu bầu, ngay cả Vân Vận đều mất đi kiên nhẫn, “Đại tiểu thư, giao ra Tụ Linh Châu, xem ở phân lượng đồng tông, ta lưu ngươi toàn thân!”

Vân Hi không quan tâm hắn, nhìn đôi chân mảnh khảnh của nàng, lại xem xét Vân Vận, như thế nào cũng tượng tượng không được, một đôi chân bó như vậy, thật sự có thể đè bẹp cái tên đáng giận kia?

Vân Vân giận dữ, giơ lên Kim Cương Xử, một bước xa nhảy lên cự thạch, vận chuyển thần lực, húc đầu hướng Vân Hi ném tới.

Vân Vân đã ý thức được Vân Hi tiến giai vào cảnh giới đại viên mãn, cũng không dám khinh thị, nhưng hấn tự cao cho rằng có linh khí nơi tay, nhất định có thể thắng Vân Hi một bậc, cho nên tiên phát chế nhân, lần này nếu là bị đánh trúng, Vân Hi tất nhiên hương tiêu ngọc vẫn.

Mọi người tuyệt vọng nhắm lại hai mắt, không đành lòng nhìn, không nghĩ tới đại tiểu thư duy nhất của Vân gia, sẽ ngã xuống trong cốc của một núi nhỏ như vậy!

“Nha đầu, ngăn trở hấn!” Yêu nghiệt ở một bên rất lạnh tình chỉ huy.

Vân Hi không kịp nghĩ nhiều, vận chuyển linh lực trong cơ thể, giơ lên cánh tay che ở trên đầu, trong lòng phát ngoan, người nha lần này muốn giết ta, ta liều mạng cũng muốn cắn xuống một miếng thịt trên người ngươi!

Chỉ thấy cánh tay Vân Hi thần hoa chợt lóe, cùng Kim Cương Xử của Vân Vân va chạm cùng nhau, vốn đã làm tốt chuẩn bị bị đánh, nhưng ngay tại trong nháy mắt cùng Kim Cương Xử tiếp xúc, Vân Hi cảm giác được trong cơ thể nàng có một cỗ lực lượng cường hãn, dọc theo cánh tay mãnh liệt kích phát ra.

“Phanh!” một tiếng nổ.

Không có đau đớn trong dự đoán!

Vân Hi mờ to mắt, chỉ thấy Vân Vân nằm ngửa ở ngoài hơn mười thước, miệng phun máu tươi, Kim Cương Xử trong tay đều rơi xuống một bên! Đang dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn nàng.

“Ha ha!” Vân Hi cao hứng nhảy dựng lên, “Nhu Ý a! Hấn bị ta bắn bay!”

Yêu nghiệt sùng nịch nhìn Vân Hi vui đến miệng mau liệt đến bên tai, đánh bay một cái như Vân Vân đã làm cho nàng cao hứng như vậy sao? Thật sự là chưa thấy qua a!

“Bản Tôn khi nào đã lừa gạt ngươi? Bản Tôn nói ngươi có thể, ngươi liền nhất định có thể!” Trong tay yêu nghiệt cây quạt, quạt a quạt, như liễu đón gió đong đưa, rất là mê người.

Tất cả mọi người sợ ngây người, vừa rồi còn ngông cuồng Vân Vân đại công tử, cư nhiên bị đại tiểu thư phế tài một kích đánh bay! Đây là tình huống gì a? Rất rung động a!

“Vân Vân a, ngươi còn muốn Tụ Linh Châu không a?” Tay Vân Hi cầm Tụ Linh Châu, chậm rãi hướng Vân Vân đi đến, vẻ mặt âm áp mỉm cười, ngay cả ánh mắt trời đều sáng lạn vài phần, nhưng là ở trong mắt Vân Vân, lại hết sức dữ tợn a!

“Đại..... Đại tiểu thư..... Thủ hạ lưu tình a!” Vân Vân co rúm, một kích vừa rồi

rất quý dị, làm cho hấn lập tức mất đi tư tưởng chống cự.

“Ân, xem ở phân lượng đồng tông, bốn tiểu thư sẽ..... Nhẹ nhàng đánh ngươi vài cái, ngươi cần phải chịu đựng a! Ta chỉ khoa chân múa tay, sẽ không đánh đau ngươi, yên tâm!” Vân Hi nói xong, chạy tới bên người Vân Vân, nàng cầm áo Vân Vân, dương tay một cái tát đánh vào trên mặt Vân Vân, Vân Vân liền theo chuồng lực của nàng bay ra ngoài, không trung một chuỗi huyết hoa, còn có vài cái sáng choang gì đó bay ra, hấn là răng nanh của Vân Vân đi?

Vân Hi phe phẩy đầu, thở dài, “Rất huyết tinh! Rất bạo lực! Vân Vân, ngươi như thế nào có thể không đánh, người ta sẽ cho rằng bốn tiểu thư bất nghĩa đó?”

Miệng mũi Vân Vân phun huyết, hoảng sợ nhìn Vân Hi, trong miệng mơ hồ không rõ cầu xin tha thứ, giây dựa ý đồ đứng lên, nửa bên mặt đã muốn nhìn không ra hình dạng.

Vân Hi xem xét tay nhỏ bé trắng nõn của nàng, chắc chắn thâm oán, “Ngươi như thế nào có thể ngoan như vậy? Như thế nào có thể sử dụng khí lực lớn như vậy đánh Vân Vân?”

Tất cả mọi người đã quên cho đại tiểu thư trầm trọng khen ngợi, trực tiếp hóa đá.

“Lần này đổi chân!” Vân Hi mỉm cười đối Vân Vân nói, Vân Vân nghe nói thế, “Phác!” nằm bẹp xuống đất lộ ra vẻ mặt tuyệt vọng.

Vân Hi bước chậm tiêu sái đi qua, chân thon nhìn như rất nhẹ đạp ở trên người Vân Vân.

“Keng keng ba!”

Liên tiếp thanh âm truyền tiến lỗ tai mọi người, làm cho người ta xương cốt phát lạnh, xương cốt trên người Vân Vân tại dưới một cước, không biết bị chặt đứt bao nhiêu! Cả người cơ hồ đều phải rơi vào trong đất đi.

Trên mặt Vân Hi vẫn là lộ vẻ mỉm cười vô hại cả người lẫn vật, mọi người thấy ánh mắt của nàng, hơn một phần kính sợ! Có người còn nhớ mang máng, đại tiểu thư từng nói qua, “Người nếu phạm ta, ta sẽ hoàn trả lại gấp mười lần”, lúc ấy còn có người cho rằng những lời này là một truyện cười, nơi nơi lan truyền, nhưng là xem cảnh tượng hôm nay, đâu chỉ gấp mười? Chỉ sợ là đòi lại gấp trăm lần ngàn lần a!

Chân Vân Hi đặt trên người Vân Vận, trong ý nghĩ không khỏi nhớ đến kiếp trước, trước khi gia gia tìm đến nàng, nàng từng ở trong cô nhi viện nghèo qua, từng đã làm đứa trẻ lưu lạc, từng bị người đánh chửi buộc ở trên đường ăn xin! Nàng đã sớm học xong, đối đãi ác nhân, chỉ có thể lấy ác chế ác! Bọn họ không xứng làm cho nàng đối bọn họ thiện lương!

“Nha đầu! Đủ ngoan a!” Yêu nghiệt không biết khi nào thì đã bay tới bên người Vân Hi, nghiêng thân mình, dường như sợ máu tươi dính lên quần áo.

Vân Hi vốn định dùng “Độc nhất lòng nữ nhân” để khen ngợi bản thân, ngẫm lại vẫn là quên đi.

Lúc này Vân Hi đã muốn hết giận, nàng nhìn mọi người, “Mọi người nói, phải xử trí hấn như thế nào?”

Tất cả mọi người nơm nớp lo sợ nhìn tú chân của Vân Hi, không dám nói, chỉ có một người trắng lá gan nói: “Đại tiểu thư cứu mọi người, kẻ ruồng bỏ tổ tông này, xin đại tiểu thư xử trí!”

“Vân Vận ở nhất phòng, nơi đó có hai trưởng lão, đúng không?” Vân Hi đột nhiên nói ra một câu như vậy, nhưng mọi người đã hiểu được ý tứ của nàng, ánh mắt nhìn về phía Vân Vận, đã muốn giống như nhìn chết người.

Nếu lưu lại tánh mạng Vân Vận, chuyện hôm nay, khó có thể che dấu, cho dù Vân Vận sai trước, cũng sẽ được trưởng lão phòng bọn họ che chở, không đến mức chết. Nhưng mà, nếu có ngày Vân Vận Thuê Phạm thành Tiên, cũng khó lấy thiệt tình bảo hộ Vân gia, thậm chí sẽ xem Vân Hi là đại cừu nhân, hậu họa vô cùng a!

“Cho nên, bốn tiểu thư vẫn là đưa người đi gặp liệt tổ liệt tông Vân gia đi!” Trong mắt Vân Hi hiện lên một tia ngoan lệ, một cước đạp trên cổ Vân Vận, Vân Vận chỉ kịp kêu thảm một tiếng, khoe miệng lại phun trào ra một ngụm máu đen, liền không còn động đậy.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22: Đừng Tiến Vào, Tỷ Đang Tắm Rửa

“Các vị, bốn tiểu thư xử trí người ruồng bỏ tổ tông như vậy, mọi người không có ý kiến gì?” Vân Hi đứng dậy, một tu sĩ cảnh giới Thuê Phạm đại viên mãn, khoảng cách đó, lại ở dưới chân nàng đánh mất tánh mạng, trên mặt nàng nhưng không có dao động bao nhiêu, thật sự như chỉ giết chết một con kiến, một đôi phượng mâu, nhìn quét mọi người, bóng dáng thanh tú không giận mà uy.

Mọi người còn dám nói cái gì? Điều phụ họa, Vân Vận ác tặc, giết hại đồng tông, chết chưa hết tội!

“Sai! Vân Vận công tử, vì thu thập linh dược, trượt chân ngã xuống vách núi, là điển hình của một thế hệ trẻ tuổi Vân gia, cao thấp Vân gia, đều hấn là nhờ kỹ công đức của Vân Vận công tử, bài vị của hấn, sẽ đặt trong từ đường ở gia tộc, nhận Vân gia hương khói cung phụng.” Vân Hi thu hồi tú chân, chậm rãi đi đến trước mặt mọi người, mỉm cười hỏi, “Mọi người nói, như vậy được không?”

Mọi người đầu tiên là sửng sốt, sau đó đều hiểu được ý tứ của Vân Hi, gật đầu nói phải.

Chuyện Vân Vận bị nàng giết, tuyệt đối không thể cho người trong gia tộc biết, bằng không, chẳng những bí mật Tụ Linh Châu khó có thể giữ, hơn nữa, còn có thể có vô cùng phiền toái! Vân Vận chết cũng muốn chết hợp tình hợp lý!

“Việc hôm nay, còn thỉnh các vị giúp Vân Hi miệng kín như bình! Vân Hi làm hết thầy, đều là vì Vân gia, kính nhờ!” Vân Hi dứt lời, hướng mọi người thi lễ.

“Hảo nha đầu, ân uy cũng thi, ngư nhân có cách a! Thực nhìn không ra a!” Yêu nghiệt âm thầm tán thưởng.

Mọi người đều thề, quyết không nói ra chuyện hôm nay. Vân Hi không có nói thêm gì, nàng không làm cho những người này đều lưu ở nơi này được, như vậy liền thuận theo tự nhiên, nếu là chuyện này có một ngày sẽ bị người biết, nàng cũng tin tưởng nàng có thể thông dong ứng đối.

Vân Hi bảo người ta tìm đi phương bí ẩn vui lấp thì thể Vân Vận, sau đó mang theo đoàn người chạy về gia tộc Vân thị.

Ngay tại bọn họ rời đi không lâu, trong sơn cốc yên tĩnh hoang vắng đột nhiên xuất hiện một bóng người, nhìn không ra hấn là từ chỗ nào đến, hấn liền như vậy đột ngột xuất hiện ở trong sơn cốc, rất là quý dị. Người này tiên phong đạo cốt, sau lưng mang một thanh trường kiếm, tóc dùng một cây mộc trâm cột định.

“Tới chậm một bước!” Đạo sĩ lầm bầm lầu bầu, “Đây là hơi thở của Tụ Linh Châu!”

Đạo sĩ ở trong sơn cốc tùy ý đi vài bước, mỗi bước, liền đột ngột xuất hiện ở một chỗ, không giống đi đường, càng như là thuận đi.

“Quả nhiên!” Đạo sĩ loát loát chòm râu, trên mặt lộ ra mỉm cười, lẩm bẩm, “Xa ở ngàn dặm, liền cảm ứng được nơi đây có linh bảo hiện thế, nguyên lai là Tụ Linh Châu. Tuy rằng thất chi giao tí, nhưng xem tình hình này, hẳn là có người dùng bảo bối này độ kiếp, người độ kiếp, hẳn là ngay tại phụ cận, ha ha, Tụ Linh Châu, Bản đạo gia thực thích!”

Vân Hi mạnh mẽ đánh cái hất xì, lầu bầu một câu, “Là ai đang nhớ thương bản tiểu thư?”

Yêu nghiệt chạy nhanh vươn mặt đẹp, lấy lòng cười, “Là Bản Tôn!”

“Lăn!” Vân Hi quơ quơ ngọc trầm, “Mau đi vào, đừng ở trước mặt ta lắc lư!”

Yêu nghiệt méo máo, “Thúc!” chui vào ngọc trầm.

Mọi người đối với đại tiểu thư thường thường lẩm bẩm lầu bầu đã thành thói quen, trực tiếp không nhìn.

Đoàn người trước sau vào đại môn Vân gia, Vân Hi vụng trộm trở lại phòng, Tiểu Thảo đã gấp đến độ thượng xuyên hạ nhảy.

“Tiểu thư! Người đã trở lại! Hai ngày nay ngài đi đâu vậy? Ngài nếu còn không trở về, Tiểu Thảo sẽ đi tìm lão gia cho người đi tìm người!” Tiểu Thảo nhìn Vân Hi, ánh mắt đỏ lên, khóc ra, nàng nếu đánh mất tiểu thư, lấy cái gì bồi a!

“Mau chuẩn bị nước tắm cho bản tiểu thư!” Vân Hi nhu nhu tóc lộn xộn, bị lời phách nạng thật không dám tưởng tượng bộ dáng bản thân giờ phút này.

Bình phong mở ra, khuê môn đóng chặt, Vân Hi cởi quần áo “Rách tung toé”,

“Bùm” Một tiếng nhảy vào trong dục dừng, tuy rằng Tiểu Thảo cực lực muốn ở một bên hầu hạ, nhưng Vân Hi thật sự không thói quen bị người nhìn lúc tắm rửa, bảo nàng đi cửa ngõ.

Vân Hi từ trong nước chui ra, lau một phen bọt nước trên mặt, đột nhiên phát hiện làn da của nàng thể nhưng ẩn ẩn tản mát ra ánh sáng quang huy, trắng nõn lại có vẻ trong suốt trong sáng, đây là có chuyện gì? Đang chuẩn bị kêu yêu nghiệt đi ra hỏi một chút, đột nhiên nhớ tới “Bộ dáng” hiện tại, ngạch..... Vẫn là đội một lát đi.

“Thùng thùng!” Ngoài khuê môn vang lên thanh âm gõ cửa, hẳn là không phải Tiểu Thảo, nha đầu kia căn bản không biết cái gì tên là gõ cửa.

Vân Hi một cái giật mình, nha đầu Tiểu Thảo chết tiệt kia! Không phải kêu nàng trông cửa sao? Người nào đến vậy?

Nhân sinh chuyện thống khổ nhất là ở lúc WC cùng tắm rửa có người gõ cửa! Vân Hi hé ra mặt cười thoáng chốc đen.

“Vân Hi muội muội, người ở đâu?” Là thanh âm Vân Tương!

Tụ Linh Châu cảm ứng được hơi thở Vân Tương, không đợi Vân Tương triệu hồi, trực tiếp bay ra ngoài, cửa “Chi nha” Một tiếng liền mở. Không đợi Vân Hi ra tiếng, Vân Tương liền tiến vào.

Vân Hi cố nén không có kêu ra, trong lòng nguyên rủa, Tiểu Thảo! Ta muốn lột da của người ra! Cái cô nàng chết đảm kia!

Vân Tương một bên nhìn xung quanh, một bên đi vào.

Xong rồi, xong rồi! Vân Hi giờ phút này cảm thấy nàng lên tiếng cũng không được, không ra tiếng cũng không xong, dù sao đều là xấu hổ a! Gấp xoay quanh, thật đúng là danh phù kỳ thực con kiến bò trên chảo nóng a!

Tụ Linh Châu vô cùng thân thiết ở bên cạnh Vân Tương bính đến bính đi, dắt Vân Tương đi vào.

“Vân Tương ca, người trước đừng tiến vào!” Vân Hi rốt cục nhìn không được.

“Vân Hi muội muội, làm sao vậy?” Vân Tương còn nhìn xung quanh.

Không đợi Vân Hi nói chuyện, chợt nghe thấy một tiếng thét chói tai --

“A!-- Vân Tương công tử! Người như thế nào đi vào? Tiểu thư đang ở bên trong tắm rửa!” Tiểu Thảo liêu lĩnh kêu sợ hãi, thanh âm vang tận mây xanh.....

Vân Tương khó xử ở đương trường, Vân Hi ô mặt khóc rống, đại gia! Ta như thế nào có một cái nha đầu như vậy a?

Theo tiếng thét chói tai của Tiểu Thảo, chuyện xấu của Vân Tương cùng Vân Hi, nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Vân gia.

Hai người sửa sang lại xong, thời điểm ngồi ở trong phòng, đều cảm giác không lời nào để nói. Yêu nghiệt khiêu chân, ngồi ở trên bàn, hé ra mặt, xem xét hai người.

“Vân Tương ca, cảm ơn Tụ Linh Châu của ngươi, ta đã đột phá đến cảnh giới đại viên mãn.” Vân Hi đầu tiên đánh vỡ xấu hổ.

Tiểu Thảo sợ hãi bùng lên hai ly trà, Vân Hi trừng mắt, tiểu nha đầu sợ tới mức thiếu chút nữa đánh đổ ly trà, ủy khuất biên miệng, “Tiểu thư, người ta đi đổ nước ấm cho ngươi thôi, ai ngờ đến mới rồi đi trong chốc lát, Tương công tử đã tới rồi.....”

Vừa nghe tiểu nha đầu giải thích, lửa giận trong lòng Vân Hi giảm hơn phân nửa, dù sao tiểu nha đầu vẫn là thực tận tâm hết sức chiều cổ nàng, ai kêu chuyện này liền xảy ra như vậy? Vân Tương không nghĩ tới Vân Hi sẽ ban ngày ban mặt tắm rửa, ngày thường tùy ý đến đây, cũng liền như vậy đi vào.

“Hi nhi muội muội..... Chuyện hôm nay, là Vân Tương mạo phạm ..... Không trách Tiểu Thảo, ngươi yên tâm, Vân Tương sẽ phụ trách !” Khuôn mặt tuần tú của Vân Tương đỏ bừng nói, thậm chí đều xem nhẹ chuyện Vân Hi tiền giai.

“Vân Tương ca ca, ngươi trăm ngàn đừng để trong lòng!” Vân Hi chạy nhanh nhảy dựng lên, “Này căn bản không có việc! Không cần phụ cái gì trách a!”

Vân Tương hơi hơi có chút biến sắc, khuôn mặt tuần tú vừa rồi còn đỏ rực, bắt đầu trắng bệch, “Vân Tương biết, không xứng với Hi Nhi muội muội.....”

Yêu nghiệt gật gật đầu, ở một bên đến gần, “Tiểu tử ngươi còn biết tự mình hiểu lấy.”

“Không phải ý tứ này.....” Vân Hi đỏ mồm hỏi, tiểu tử ngốc này, muốn ta nói như thế nào a?

“Vân Tương sẽ không khó xử Hi Nhi muội muội, cho dù không xứng với Hi Nhi muội muội, Vân Tương cũng sẽ vẫn thủ hộ ngươi.” Vân Tương nói xong, đứng dậy muốn rời khỏi.

“Tiểu tử chết tiệt! Ngươi không cần để tâm vào chuyện vụn vặt như vậy được không?” Vân Hi bắt đắc dĩ, “Chúng ta còn nhỏ, không nên gấp gáp đàm việc này!”

Trong mắt Vân Tương chậm rãi dâng lên một tia mong đợi, xả ra tươi cười, gật gật đầu, “Ta sẽ chờ ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Tê Hà Thánh Địa

“Nha đầu! Ngươi đây là đang dụ dỗ tiểu hài tử!” Yêu nghiệt nhìn Vân Tương dùng ánh mắt si ngốc xem Vân Hi, phi thường bất mãn hừ hừ .

Vân Hi nhìn Vân Tương thu Tụ Linh Châu vào trong cơ thể, thể này mới yên tâm

, “Vân Tương ca, lần này ta có thể tiến giai, ít nhiều là nhờ Tụ Linh Châu của ngươi, đại ân không lời nào cảm tạ hết được!”

Vân Tương cười cười, “Đại sự như vậy, Vân Hi muội muội, ngươi vẫn là sớm nói cho gia chủ biết! Nhiều năm như vậy, hấn hao không ít tâm vì ngươi đâu! Hơn nữa, ngươi có thể ở trong thời gian ngắn liền tiến vào cảnh giới đại viên mãn, nói không chừng, cũng có thể rất nhanh Thuế Phàm ! Đến lúc đó, chúng ta có thể cùng đi Tê Hà Thánh Địa .”

Vân Hi gật gật đầu, nên cho phụ thân biết tin tức tốt này! Về phần Tê Hà Thánh Địa trong miệng Vân Tương, nàng thật không có nghĩ nhiều.

Vân Tương đi rồi, Vân Hi oản ngắc đầu lên, đối yêu nghiệt bên cạnh nói, “Ta muốn đi gặp phụ thân ta, ngươi đi cùng không?”

Yêu nghiệt do dự một chút, “Ta vẫn là ở trong ngọc trâm ngốc đi, phụ thân ngươi là cảnh giới Thượng Tiên, tuy rằng không đến mức nhìn thấy Bản Tôn, nhưng có khả năng bắt giữ hơi thở của Bản Tôn. Bây giờ, Bản Tôn còn không nghĩ để người khác biết đến sự tồn tại của ta.”

Vân Hi gật gật đầu, yêu nghiệt chột lóc, liền nhập vào ngọc trâm trên đầu Vân Hi.

Trên đường đến thư phòng, Vân Hi đột nhiên nhớ tới, vì sao nàng có thể dễ dàng đánh bại Vân Vận? Liền ở trong lòng kêu gọi yêu nghiệt, “Nhu Ý, vì cái gì ta tiến vào cảnh giới đại viên mãn, sẽ mạnh như vậy? Ngay cả Linh Khí của Vân Vận cũng có thể ngăn trở?”

“Hừ hừ, nha đầu, hiện tại mới nhớ hỏi Bản Tôn a? Sao ngươi không hỏi xem ngươi là như thế nào vượt qua Thiên Kiếp ?”

“Là ngươi giúp ta vượt qua Thiên Kiếp ?”

“Ngạch..... Không phải, là bản thân ngươi! Là thể chất Linh Tê thánh thể cứu ngươi! Thân thể của ngươi sở dĩ cường hãn như vậy, là vì nó có thể cắn nuốt lôi kiếp để rèn luyện thân thể!”

“Cái gì? Cơ thể của ta có thể cắn nuốt lôi kiếp?”

“Phải! Hiện tại thân thể của ngươi, đã trải qua thiên lôi lần đầu tiên rèn luyện, càng hơn xa cái Linh Khí rách nát kia của Vân Vận, cho nên mới có thể ngăn công kích của hắn!”

Vân Hi kinh ngạc sờ sờ cánh tay của mình, trời ạ! Còn hơn Linh Khí? Linh Tê thánh thể cư nhiên biến thái như vậy a?

“Đúng rồi, ta bắt quá là tiến vào cảnh giới Thuế Phàm đại viên mãn mà thôi, vì cái gì sẽ có Thiên Kiếp? Có phải ngươi âm ta hay không?”

“Thiên, nha đầu, này thực cùng ta không quan hệ, Bản Tôn cũng không biết là chuyện gì xảy ra, nếu Bản Tôn sớm biết rằng ngươi sẽ độ kiếp, như thế nào sẽ để ngươi một mình mạo hiểm? Ngươi nếu ngã xuống, Bản Tôn cũng chỉ có thể cùng ngươi! Tốt lắm, không nói, nhanh đến thư phòng.” Yêu nghiệt nói xong liền không còn tiếng động.

Vân Hi vừa tới trước cửa thư phòng Vân Thiên Dương, cửa thư phòng liền tự mở ra, bên trong truyền đến thanh âm Vân Thiên Dương kích động: “Hi Nhi, ngươi tiến vào cảnh giới đại viên mãn?”

Trong lòng Vân Hi nổi lên vui sướng, cảm giác được người quan tâm, để ý thật tốt, đặc biệt, người này vẫn là thân nhân của bản thân.

“Đúng vậy, phụ thân!” Vân Hi đáp, đi vào thư phòng Vân Thiên Dương.

Vân Thiên Dương đã đi ra đón, vẻ mặt kinh hỉ, nhìn Vân Hi từ trên xuống dưới, dụng thần thức chính mình cảm ứng linh lực trên người Vân Hi.

“Quả nhiên là cảnh giới đại viên mãn!” Vân Thiên Dương cao hứng còn vỗ tay hoan nghênh, “Hi Nhi, vì sao ngươi có thể nhanh như vậy đã đạt tới cảnh giới đại viên mãn a? Phải biết rằng, Vân gia dùng hơn mười năm, tiêu phí rất nhiều linh dược, mới miễn cưỡng cho ngươi tiến vào Thuế Phàm hậu kỳ a!”

Vân Hi nhìn trái nhìn phải thấy không người khác, liền mỉm cười đối Vân Thiên

Dương thì thầm: “Là vì Tụ Linh Châu của Vân Tương ca ca!”

“Cái gì?! Ngươi có thể sử dụng Tụ Linh Châu?” Vân Thiên Dương càng kinh dị, bình thường, Linh Khí chỉ có thể đủ cung cấp cho chủ nhân sử dụng, một khi nhận chủ, trừ phi chủ nhân ngã xuống, Linh Khí không có khả năng bị những người khác sử dụng, Tụ Linh Châu chẳng lẽ không giống như vậy?

“Chưa nói tới sử dụng, chính là, ta có thể mượn dùng Tụ Linh Châu, hấp thu thiên địa linh khí mà thôi.” Vân Hi giải thích nói.

Vân Thiên Dương thở dài, “Tụ Linh Châu quả nhiên là bảo bối nghịch thiên a! Hi Nhi a, đây coi như là đại cơ duyên của ngươi a! Cũng may là đứa nhỏ Vân Tương kia, nếu là người khác, khẳng định sẽ không cho ngươi mượn Tụ Linh Châu!”

“Àn, ít nhiều nhờ Vân Tương ca ca.” Vân Hi cũng gật đầu nói.

“Hi Nhi, ngươi đã tiến vào cảnh giới đại viên mãn, sau này cũng có thể lại mượn dùng Tụ Linh Châu để Thuế Phàm, như vậy các trưởng lão trong gia tộc cũng không thể nói gì nữa, phụ thân quyết định một tháng sau, sẽ đưa mấy người các ngươi đi Tê Hà Thánh Địa, bái nhập Thánh Môn, tu tập tiên pháp càng thêm huyền ảo, các ngươi cũng có thể tiến bộ nhanh một chút.” Vân Thiên Dương vui mừng nói.

Vân Hi đã không phải lần đầu tiên nghe được tên Tê Hà Thánh Địa, này rốt cuộc là cái địa phương nào a?

“Phụ thân, vì cái gì chúng ta không thể tu luyện ngay trong gia tộc? Còn muốn đi cái gì Tê Hà Thánh Địa?”

“Ha ha, Hi Nhi, ngươi cái này không rõ! Vân gia mặc dù có pháp môn tu luyện, cũng có chút kỹ năng nhập môn, nhưng như thế nào có thể cùng so với Thánh Địa? Thánh Địa truyền thừa ít nhất mấy vạn năm, có vô số người kiệt xuất lưu lại cổ kinh, bí pháp! Nếu có thể bái nhập Tê Hà Thánh Địa, trở thành đệ tử nội môn, nói không chừng có thể có được truyền thừa lợi hại! Đệ tử Cổ Thánh Địa, cho dù là cảnh giới Tiên, cũng lợi hại như tán tu bình thường cảnh giới Thiên Tiên a!” Về mặt Vân Thiên Dương hướng về Vân Hi nói, “Vân gia ở Đông Ly quốc xem như thế gia tu luyện số một, bởi vì Vân gia có mười vị trưởng lão ở cảnh giới Tiên, nhưng Vân gia ở toàn bộ Đông Hoang, đó là thế gia tu luyện ở tầng dưới chót nhưng Đông Hoang chúng ta cũng chỉ có ba cái Cổ Thánh Địa! Tê Hà Thánh Địa chính là đứng thứ nhất!”

“Lợi hại như vậy?” Vân Hi không nghĩ tới cái gọi là Tê Hà Thánh Địa lợi hại như vậy.

“Lúc trước phụ thân chính là được gia tộc tiến cử đi Tê Hà Thánh Địa, bắt quá thực đáng tiếc, thiên phú hữu hạn, chỉ có thể trở thành đệ tử ngoại môn của Tê Hà Thánh Địa, nhưng là đột phá cảnh giới Thượng Tiên! Xem như đứng đầu Vân gia.”

Ý tứ Vân Thiên Dương thật không tốt nói.

Vân Hi đồ trừu một ngụm lạnh khí, Vân Thiên Dương trở thành người có thiên phú tu luyện cao trong năm trăm năm qua của Vân gia, cư nhiên ở Tê Hà Thánh Địa còn chưa đủ xem..... Chỉ là cái đệ tử ngoại môn!

“Thế gia tu luyện giống chúng ta như vậy, hàng năm đều hướng Tê Hà Thánh Địa kính hiến đại lượng linh dược, tài năng mới có cơ hội ở trong một thế hệ trẻ tuổi, lựa chọn đệ tử có tiềm lực đưa vào Tê Hà Thánh Địa, đương nhiên, Thánh Địa cũng không nhất định sẽ đều thu những đệ tử đó vào môn hạ, trên cơ bản xem như trong một trăm mới tìm được một đi!” Vân Thiên Dương lại thở dài.

“Chọn lựa hà khắc như vậy, tuyển ra tất nhiên là nhân trung long phượng a! Nghĩ không tu luyện có thành quả, đều khó a!” Vân Hi nói thầm.

“Vân gia những năm gần đây, hướng Thánh Địa kính hiến vô số linh dược, người trong suốt bốn đời, cũng chỉ có ta cùng Cửu trưởng lão được tuyển nhập ngoại môn đệ tử..... Cho nên a, Hi Nhi, trong mấy người các người, nếu có thể có một người được Thánh Địa lựa chọn, Vân gia chúng ta liền lại đảm bảo có trăm năm hưng thịnh!” Vân Thiên Dương đầy cõi lòng mong đợi nhìn Vân Hi.

Trong lòng Vân Hi bồn chồn, thực không thói quen bị người đầy cõi lòng hy vọng nhìn như vậy.

“Hi Nhi nhất định sẽ cố gắng.”

Vân Thiên Dương vừa lòng gật gật đầu, trong lòng bàn tay hồng quang chợt lóe,

một cái Tử Kim Liên khéo léo linh lung liền xuất hiện ở trong tay hắn.

“Đi! Đây là cái gì?” Vân Hi tò mò nhìn chằm chằm Tử Kim Liên lưu quang tràn đầy màu sắc, có điểm giống ngoạn ý dưới chân Quan Âm Bồ Tát a!

Vân Thiên Dương mỉm cười, mang theo tự hào, “Đây là truyền gia chi bảo của Vân gia ta! Thất Thái Tử Kim Liên!”

“Truyền gia chi bảo?” Vừa nghe đến từ này, trong mắt Vân Hi liền phấp phồng tinh, tác tặc khí a! Không phải ai đều có cơ hội cho tới truyền gia chi bảo đâu!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tốc Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Thất Thái Tử Kim Liên

“Nay Hi Nhi có hi vọng Thuê Phàm, không lâu sau lại muốn đi Tê Hà Thánh Địa, vi phụ quyết định trước tiên truyền Thất Thái Tử Kim Liên cho người!” Vân Thiên Dương tay cầm Thất Thái Tử Kim Liên, ở trong mắt Vân Hi, cực kỳ giống Thác Tháp Lý Thiên Vương (*)a! Soái ngậy người!

(*) Lý Tịnh - Li Jing (李靖, bính âm: Lǐ Jìng), còn gọi là Thác Tháp Lý Thiên Vương (托塔李天王) là một nhân vật thần thoại dân gian và là một vị thần tiên trong Đạo Giáo. Lý Tịnh còn là nhân vật trong tác phẩm Phong thần diễn nghĩa và Tây Du Ký - nguyên là quan Tổng trấn ải Trần Đường dưới thời vua Trụ Vương nhà Thương. Vốn là đệ tử theo học đạo với ông Độ Ách ở núi Côn Lôn, do còn nặng nợ trần gian nên bị đuổi về. Lý Tịnh lấy Ân Thị sinh ra được 3 người con trai là: Kim Tra, Mộc Tra, Na Tra. Cả 3 người con trai của Lý Tịnh đều theo Xiển Giáo học đạo.

“Đây là Linh Khí?” Nước miếng Vân Hi đều nhanh chảy xuống, yêu nghiệt động kinh Ngọc Như Ý còn bị phong ấn, căn bản không thể dùng, nếu còn có thể thu vào một kiện Linh Khí, kia thật tốt a!

“Không, nó không phải Linh Khí, ân, đến tột cùng nó thuộc loại phẩm giai gì..... Kỳ thật vi phụ cũng không quá rõ ràng, chỉ biết là Tử Kim Liên này phi thường thần kỳ, là vật truyền thừa của lịch đại gia chủ Vân gia, vi phụ cân nhắc nhiều năm như vậy, khụ khụ, cũng không có phát hiện nó có tác dụng đặc thù gì, bất quá, nó có một chỗ tốt, có thể đến giúp Hi Nhi, có nó, Hi Nhi rời nhà ở bên ngoài, cũng sẽ làm cho vi phụ yên tâm rất nhiều.” Nói xong Vân Thiên Dương liền giải trừ huyết mạch tương liên cùng Tử Kim Liên.

“Nó có chỗ tốt gì?” Vân Hi rất ngạc nhiên nhìn Tử Kim Liên nho nhỏ trong tay Vân Thiên Dương, như thế nào ta gặp được bảo bối đều không thể dựa vào như vậy? Ngọc Như Ý cũng liền thôi, ấn theo lời yêu nghiệt, sẽ có lúc giải trừ phong ấn cho ta sử dụng, nhưng truyền gia chi bảo Tử Kim Liên này..... Ngay cả lão cha cân nhắc lâu như vậy, cũng không nghĩ ra nó có chỗ trọng dụng nào, cái này làm cho người ta có chút bí thức.

Vân Thiên Dương không đáp, trước cho Vân Hi lấy máu nhận chủ, Vân Hi lấy máu sau, lập tức cảm ứng được sự tồn tại của Tử Kim Liên, giống như là một bộ phận của thân thể nàng, có một loại cảm giác tâm linh tương thông, để ý có lúc, Tử Kim Liên liền có thể theo tâm ý của nàng di động! Đây là cảm giác nắm Linh Khí trong tay? Khó trách nhiều người đều muốn có được Linh Khí như vậy a! Loại cảm giác này thật không sai!

“Nó có thể được lịch đại gia chủ thu vào Luân Hải, cho nên phẩm giai của nó, ít nhất cũng là cực phẩm Linh Khí! Nhưng có một vị tổ tiên nói qua, Thất Thái Tử Kim Liên, cũng không phải Linh Khí!” Vân Thiên Dương có chút cảm thán nhìn bảo bối làm bạn với hắn vài thập niên, trịnh trọng đối nữ nhi nói, “Từ nay về sau, Tử Kim Liên liền giao cho người, người tốt hảo bảo quản! Vật gia truyền, không thể đánh mất!”

“Nhưng là..... Nó đối ta có tác dụng gì?” Vân Hi bắt tay vào xem xét Tử Kim Liên, ngoạn ý nhỏ như vậy, cũng không thể trang cái gì, sờ sờ thấy cứng rắn, sẽ không chỉ dùng để ném vào đầu người ta đi?

“Người thử nắm nó trong tay làm cho nó biến lớn một chút.” Vân Thiên Dương ở một bên mỉm cười nêu lên.

Vân Hi ở trong lòng mặc niệm, “Lớn một chút.....”

Quả nhiên, Tử Kim Liên bay ra ngoài, ở không trung quay tròn, trong nháy mắt liền trở nên lớn bằng chậu rửa mặt.

“Oa, lão cha, ngoạn ý này thật đúng là thần kỳ, nói thành lớn liền thành lớn, giống

như Kim Cô Bồng của hầu tử a!” Vân Hi vui, cho dù ngoạn ý này biến lớn bằng chậu rửa mặt, cũng không thể cho rằng là chậu rửa mặt a!

Vân Thiên Dương cười lắc đầu, “Người đưa nhỏ này, khi nào thì trở nên bướng bỉnh như vậy? Kim Cô Bồng là cái gì? Người lại làm cho nó lớn chút nữa!”

“Lại lớn chút! Lớn lên! Lớn lên!” Vân Hi cảm giác nàng lúc này thật giống cái hầu tử không hay ho kia.

Từ Kim Liên tiếp tục quay tròn, theo “Mệnh lệnh” Vân Hi một vòng một vòng lớn lên, trong nháy mắt liền biến thành một vòng tròn lớn như cái bàn, lưu quang tràn đầy màu, phi thường dễ nhìn.

Vân Thiên Dương đứng lên trên, thân thủ cũng đem Vân Hi mò đi lên, Từ Kim Liên “Xoát!” bay lên trời, Vân Hi chỉ cảm thấy hoa mắt, chính là một trận mê muội, chỉ kịp quát to một tiếng: “A!-- lão cha! Ta có chứng sợ độ cao a!”

Bên tai một trận gió thổi, giây lát sau, chờ đến lúc Vân Hi mở mắt ra, bọn họ đã đáp Từ Kim Liên phiêu phù ở trên không trung của Vân gia.

Vân Hi không tự chủ được run run, nung liệt! Bồn tiểu thư có phi cơ, nhưng là cái này có an toàn không a! Cần mua bảo hiểm kếp xù..... Lão cha, ngoạn ý này, liền đứng ở trên như vậy, thực huyền a!

“Phụ thân..... Phụ thân, ta sẽ sẽ không ngã xuống a?” Vân Hi túm góc áo Vân Thiên Dương, khẩn trương hề hề hỏi.

“Ha ha!” Vân Thiên Dương cười ha hả, “Người thử từng bước đi ra ngoài!”

Vân Hi nửa tin nửa ngờ, túm góc áo Vân Thiên Dương không buông tay, thật cẩn thận vuron một chân, vừa mới tiếp xúc đến bên cạnh Từ Kim Liên, đài sen hồng quang chợt lóe, “Hô lap” Một chút liền thành lớn một vòng!

“Oa!” Vân Hi sợ ngây người, thế giới này thật làm cho người ta kinh hi , cư nhiên còn có bảo bối như vậy! Tiếp theo nàng lại thử thăm dò bước ra vài bước, Từ Kim Liên theo bộ pháp của nàng mà mở rộng, làm cho nàng vô luận đi như thế nào, đều như giẫm trên đất bằng!

“Phụ thân! Đây thật là bảo bối tốt a!” Vân Hi kinh hi kêu lên.

Vân Thiên Dương cười gât gât đầu, “Tu sĩ tới cảnh giới Thiên Tiên mới có thể thi triển tiên thuật phi hành, nhưng Từ Kim Liên này, tốc độ không hề thua tu sĩ cảnh giới Thiên Tiên, nếu thêm vào một ít linh lực, tốc độ của nó còn có thể nhanh hơn! Vì phụ đề nó ở lại bên cạnh người, sẽ yên tâm hơn!”

Vân Hi thế này mới hiểu được làm phụ thân khổ tâm, cái mũi nhất thời ề ảm, lão cha là cho nàng bảo bối bảo mệnh a! Cho dù gặp được cường địch, đánh không lại, liền cười Từ Kim Liên chạy, “Oạch!” Một tiếng là có thể chạy trời chết, cho dù Thiên Tiên cũng đuổi không kịp nàng a!

“Phụ thân!” hóc mắt Vân Hi đỏ lên, cũng không biết nên nói cái gì.

Vân Thiên Dương sùng sục nhìn sò sò tiểu đầu Vân Hi, “Hài tử ngọc, chúng ta đi xuống đi, về sau không có việc gì, luyện tập Từ Kim Liên nhiều hơn, phụ thân muốn người bình an !”

“Ân!” Vân Hi rung rung, ở trong lòng mặc niệm, “Trở về.”

Lại là một trận mãnh liệt không trọng, Từ Kim Liên đã trong nháy mắt trở xuống đại viện Vân gia, trong lòng Vân Hi bồn chồn, tốc độ quá nhanh ! May mắn không có bệnh tim a! Đây nha rất mãnh! Sẽ không có thể rút xuống sao? Tuy rằng không đến mức bị ngã xuống đài sen, nhưng chợt cao chợt thấp như vậy, ai chịu được a! Xem ra về sau phải hảo hảo dạy dỗ nó!

Phụ - nữ (phụ thân, nữ nhi) trở lại thư phòng, Vân Hi đã thu Từ Kim Liên vào Luân Hải, Từ Kim Liên thật đáng yêu a! Từ nay về sau, trèo đèo lội suối sẽ không cần lo nữa!

Nhớ tới Tụ Linh Châu nghịch ngợm kia, Vân Hi đột nhiên có cái nghi vấn, “Phụ thân, Tụ Linh Châu của Vân Tương ca ca, thời điểm ta dùng nó tụ tập linh khí, cảm thấy nó cư nhiên có tính tình, thậm chí, ta cảm thấy nó còn có bản thân -- linh hồn! Nó giống như là tinh linh, có phải từng Linh Khí đều là như vậy hay không?”

Mặt Vân Thiên Dương chậm rãi biến nghiêm túc, “Linh Khí có linh tính không giả, nhưng chỉ giới hạn cùng chủ nhân huyết mạch tương liên, có thể nghe theo chủ nhân triệu hồi! Nhưng Linh Khí không có khả năng sinh ra ‘Hồn’ ! Có thể sinh ra ‘Hồn’ , tuyệt đối là Linh Mẫn Bảo! Mà không phải là Linh Khí đơn giản!”

Đúng vậy, có ý thức tự chủ, đó không phải là có “Linh hồn” sao?

Vân Hi đột nhiên có chút kinh hãi, nàng nhớ tới yêu nghiệt đã nói, “Linh Khí không thể sinh ra ‘Hồn’, vậy Tiên Khí hoặc là Thần Khí trong truyền thuyết thì sao?”

Vân Thiên Dương lắc đầu, “Nếu Tụ Linh Châu thật sự theo như lời người nói, có ‘Hồn’, như vậy thực khả năng viên Tụ Linh Châu này đã là Linh Mẫn Bảo, tụ tập thiên địa linh khí, trải qua hơn vạn năm hoặc là hơn mười vạn năm diễn hóa, cuối cùng sinh ra linh thức, nhưng này cũng không phải ‘Linh hồn’, cùng thần thức con người là bất đồng . Có lẽ chỉ có đơn giản nhất hi vọng ái ố. Về phần Tiên Khí hoặc là Thần Khí trong truyền thuyết, kia cũng là nhóm tu sĩ ở trong Luân Hải tế luyện ra, lại càng sẽ không sinh ra ‘Hồn’, có thể tự chủ sinh ra ‘Hồn’ , tất nhiên là linh vật trong thiên địa tự nhiên sinh

thành, tựa như Tụ Linh Châu người nói.”

Vân Hi thở dài nhẹ nhõm một hơi, hoàn hảo, xem ra Như Ý cũng không có lừa nàng, nếu hấn căn bản không phải cái gì Thần Vương vạn năm trước, mà chính là do Ngọc Như Ý sinh ra một cái “Hồn”, vậy hết thảy những gì hấn nói, cũng rất có thể là lừa nàng.

Theo tình cảm, yêu nghiệt cũng cùng nàng ở chung lâu như vậy, dần dần cũng thói quen hấn tại bên người phe phẩy cây quạt tiếng huyền ảo, nàng thật sự không hy vọng hấn sẽ lừa chính mình.

“Cái này tốt.” Vân Hi vui sướng như lấy được vật yêu thích.

“Làm sao vậy? Hi Nhi, chẳng lẽ người gặp cái gì?” Vân Thiên Dương xem thần sắc Vân Hi, truy vấn nói.

“Không có! Không có!” Vân Hi chạy nhanh phủ nhận.

Đúng lúc này, có người đến báo, thời điểm Vân Vận công tử dẫn dắt đệ tử Vân gia ra ngoài tìm linh dược, bắt hạnh rơi xuống vách núi!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tốc Giận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Thế Giới Của Ta Chỉ Có Người

Edit: Thiên Mạn

Vân Hi vừa nghe tin tức này, thực hợp thời làm ra biểu tình bi thương, hai mắt rung rung, lưng lay sắp đổ.

Vài vị trưởng lão cũng chạy tới thư phòng gặp Vân Thiên Dương, Vân Vận dù sao cũng là nhân vật trẻ tuổi kiệt xuất Vân gia, đột nhiên ngã xuống như vậy, làm cho cả gia tộc đều lâm vào khiếp sợ.

Trước mặt các trưởng lão, Vân Hi bi bi thiết thiết đau hô một tiếng “Vân Vận ca ca, như thế nào người lại đi a? Vân gia mất đi người, chẳng phải là đau thất anh tài?”

Các trưởng lão nghe được Vân Hi “Kêu rên”, cũng lộ ra một tia bi ai, dù sao cũng là nhìn hấn lớn lên, lại là dốc lòng bồi dưỡng, hái chút linh dược liền ngã xuống, rất khiến người ta ngoài ý muốn.

Vân Thiên Dương cau mày, bảo Vân Hi tạm thời rời đi, kêu những người tham gia hái thuốc đến thư phòng, phỏng chừng là muốn hỏi rõ ràng.

Vân Hi vừa ra thư phòng, liền lộ ra một tia mỉm cười, đừng trách đại tiểu thư chúng ta không che giấu sự sung sướng, thật là có được bảo bối như Từ Kim Liên, rất khiến người ta vui mừng!

Hơn nữa vừa rồi, vài vị các trưởng lão cũng cảm giác được nàng tiến giai, đều dụng thần thức thử một chút, nhìn đáy mắt nhóm lão đầu nhi hiện kinh ngạc, Vân Hi đại tiểu thư không có biện pháp bức bản thân giả thâm trầm, cô hống hự xích nở nụ cười.

Về chuyện Vân Vận, nàng không đi quản nhiều như vậy, đều có lão cha xử lý, cho dù Vân Vận là thiên tài, lúc này cũng là một người chết, cái gì gọi là chết không đối chứng? Ai sẽ tin Vân Vận công tử chết, cùng tiểu thư phế tài vừa mới tiến vào cảnh giới đại viên mãn có liên quan?

Vân Hi lần đầu tiên cảm thấy, làm tiểu thư phế tài cũng không tệ a!

Trở lại phòng, ngọc trầm hồng quang hiện lên, yêu nghiệt hoa hoa lệ lệ xuất hiện, bất quá lần này hấn không có vừa ra tới là dùng cặp mắt hoa đào hồn xiêu phách lạc tiến lên a dua, mà là đưa lưng về phía Vân Hi, trên quần áo màu lam lưu vân hoa văn, đều mang theo một tia trong trẻo nhưng lạnh lùng.

“Di, Như Ý? Làm sao vậy?” Đây là ..... Sinh khí sao? Vân Hi cho tới bây giờ cũng không phát hiện qua, nguyên lai yêu nghiệt cũng sẽ sinh khí a? Cho dù Vân Hi uy hiếp hấn, muốn dùng Ngọc Như Ý đi xoát cái bỏ, hấn cũng chỉ là mếu máo. Khi nào thì yêu nghiệt cũng trở nên có tính cách như vậy?

“Hừ!” Yêu nghiệt vẫn là không xoay người lại, trong lỗ mũi phát ra một tiếng hừ lạnh, còn thực cá tính lắc đầu tóc.

Tâm tình Vân Hi tốt nên đi qua, đối diện mặt yêu nghiệt, phát hiện yêu nghiệt thật sự sinh khí, khuôn mặt nhỏ nhắn đen đen như đáy nồi, trong đôi mắt hoa đào chứa uy khuất.

“Làm sao vậy? Như Ý? Ta hôm nay được cái ngoạn ý mới mẻ, muốn ta cho người ngoạn hay không?” Vân Hi lấy lòng nói.

“Nha đầu! Người không tín nhiệm ta!” Yêu nghiệt khó được không có xưng hô

“Bản Tôn”, mà là nói “Ta”, thanh âm mát lạnh, lông mi thật dài nhất khai nhất hợp, quay người lại, đi đến giường Vân Hi nằm xuống, vẫn như cũ đưa lưng

về phía Vân Hi.

Vân Hi nhắm nạy, ngồi vào bên giường, vốn định nhặt lên một lọn tóc đen của yêu nghiệt thường thức, nhưng rốt cuộc chạm không đến hấn, chỉ phải từ bỏ.

“Sao nói lời ấy a? Trên thế giới này, ngươi là bằng hữu thân mật nhất của ta a!”

Những lời này của Vân Hi không phải giả, nàng cảm giác mình cùng yêu nghiệt căn bản không có chuyện riêng tư, mặc kệ là ăn cơm, ngủ, hấn nói ra liền đi ra, cũng không quản thời gian địa điểm, hoặc là quen thuộc quải trên người Vân Hi, hoặc là nằm bên người Vân Hi, dùng cùng người ta nói cái gì nam nữ thụ thụ bất thân, người ta chính mình đều nói, “Bản Tôn cái dạng này, ngươi có thể trông cậy vào Bản Tôn làm được cái gì?”

Hơn nữa, lúc hấn không có ở trong Ngọc Như Ý, trong lòng Vân Hi nghĩ gì, hấn đều có thể cảm ứng được, điều này thực làm cho Vân Hi thực không biết nói gì.

Yêu nghiệt néo xoay thân mình, hướng vào trong giường xê dịch, giống như là đang đổi, không cho Vân Hi chạm hấn.

“Ngươi vừa mới hỏi phụ thân ngươi, tiên khí có thể sinh ra thần thức hay không, ngươi là hoài nghi ta sao?” Yêu nghiệt ôm song chưởng, đầu chôn ở khuỷu tay, giống đứa nhỏ ủy khuất, chỗ nào còn có bộ dáng Thần Vương?

Vân Hi thở dài, nguyên lai là hấn nghe lén nàng cùng lão cha đối thoại, khó trách sinh khí như vậy.

“Như Ý, ta nói cho ngươi một bí mật. Ta không phải người thế giới này, theo cách nói của các ngươi, thần thức của ta, không thuộc thế giới này, thân thể này cũng không phải thân thể của ta, ta là mạo danh kỳ diệu đi tới thế giới này, tiếp nhận thân phận này.” Vân Hi tính cùng yêu nghiệt thẳng thắn thành khẩn nói chuyện, tuy rằng hấn thực thân bí, nhưng là, bằng trực giác, nàng cảm thấy yêu nghiệt là người có thể tín nhiệm

Thân mình yêu nghiệt không thể nhận ra giật gật, Vân Hi biết hấn khẳng định là đang vãnh tai nghe.

“Trong thế giới này, không có một người ta nhận thức, ta nghĩ ngươi cũng sẽ có loại cảm giác này đi? Cảm giác vừa tỉnh lại, phát hiện thế giới đều thay đổi hình dáng, một loại cô độc thấu xương, thực làm cho người ta sợ hãi. Tựa như một người cô linh trong bóng đêm”

Yêu nghiệt gật gật đầu. Một vạn năm, trên thế giới này, hấn từ lâu không còn cố nhân, từ trong phong ấn tỉnh lại, có thể nhìn thấy hấn, chỉ có Vân Hi.

“Tại loại thời điểm này, người theo bản năng, sẽ thực ý lại người thân mật bên

người, làm cho bản thân thoát khỏi cô độc, thoát khỏi hơi lạnh thấu xương. Vô luận là ngươi, Vân Tương, Tiểu Thảo, còn có phụ thân hiện tại của ta, đều là người thân mật nhất với ta, đều là người trong lòng ta ý lại nhất, bởi vậy ta sợ nhất chính là mất đi các ngươi, nếu là..... Ngươi thật sự lừa gạt ta, ta sẽ thực thương tâm, thực thương tâm.”

Vân Hi nhìn bóng dáng yêu nghiệt, nhin không được mũi lên men, nàng đã tiếp nhận thân phận mới, cuộc sống mới, có người quan tâm, có người muốn thù hờ, nàng thật sự không nghĩ mất đi một ai!

Yêu nghiệt xoay người lại, ngồi dậy, nhìn Vân Hi, một đôi tình mâu, đen bóng mê người, giống một ao đầm thâm sâu, nhìn không tới đáy.

“Nha đầu, ta hiểu được, nhưng là trong cuộc sống của ngươi, còn có Tiểu Thảo, còn có Vân Tương, còn có phụ thân ngươi, còn có một đồng lớn tộc nhân, nhưng là ta đâu? Ta chỉ có ngươi.” Yêu nghiệt thản nhiên nói, trong mắt nổi lên một tia ưu thương, làm cho người ta đau lòng không thôi.

Bốn chữ “Ta chỉ có ngươi”, làm cho tâm Vân Hi đột ngột nhảy dựng, thân thể không khỏi rung rung một chút, một loại cảm giác nói không nên lời giữa hai người bỗng dưng tràn ra.

Bọn họ đều là lũ nhân cô độc không thuộc thế giới này, có thể ở thế giới này gặp nhau, có thể hiểu biết nội tâm sợ hãi lẫn nhau, càng có thể cho nhau ấm áp, bởi vậy mới có thể càng thêm mặn cảm yếu ớt.

“Yên tâm, Như Ý, ta nhất định sẽ trở nên mạnh hơn, ta sẽ tìm được thần dược bắt từ, giúp ngươi trọng tổ thân thể, cho ngươi chân chính sống lại!” Vân Hi nhìn yêu nghiệt, kiên định nói, tựa như ở ứng thuận lời thề.

Yêu nghiệt không nói gì, chính là nhoen miệng cười, cười khuynh thành, làm cho một phương thiên địa, đều mất đi nhan sắc.

Chuyện Vân Vận, đến tột cùng vẫn là không giải quyết được gì. Phái người đi tìm di thể Vân Vận, lại không có tung tích, nhưng thật ra dưới sự kiên trì của hai phụ - nữ Vân Hi, cho Vân Vận tiến vào từ đường Vân thị, nhận cung phụng, làm cho các trưởng lão thuộc phòng Vân Vận cũng không thể nói gì hơn.

Một hàng đệ tử Vân thị, không ai nói ra tình hình thực tế, bao gồm người phòng Vân Vận, đây cũng là vì, Vân Vận xác thực quá mức tàn bạo, thương tổn đồng tông, làm cho người ta run rẩy; Về phương diện khác, Vân Hi đại tiểu thư sát phạt quả quyết, thật làm kinh sợ rất nhiều người, đại tiểu thư như vậy, khi trưởng thành, tương lai khẳng định sẽ trở thành gia chủ Vân gia, ai muốn đắc tội gia chủ tương lai đâu?

Phong ba từ Vân Vận, không mấy ngày liền bình ổn, trừ bỏ trưởng lão thuộc phòng hấn, không có bao nhiêu người lại đi chú ý một người đã không còn ở thế giới này.

Vân Hi hồi tưởng lúc trước đánh bại Vân Vận, thật là như lời yêu nghiệt, một cái tát đánh bay, một cước đạp bẹp, tất cả là dựa vào thần lực thánh thể cùng thân thể cường hân, không hề có kỹ xảo đáng nói, nhưng nếu gặp gỡ địch nhân mạnh hơn nàng thì sao? Xem ra cần tu luyện một ít kỹ xảo chiến đấu, bằng vào cậy mạnh, là không được .

“Thảo Nhi, Vân gia chúng ta có nơi nào giống tang kinh các, chuyên môn bảo quản võ công bí tịch? Ân?” Vân Hi phi thường không ngại học hỏi kẻ dưới hướng nha đầu Tiểu Thảo hỏi thăm.

Tiểu nha đầu chớp mắt to, “Tiểu thư, cái gì là võ công bí tịch?”

“Ngạch.....” Vân Hi hân đất đất, đúng vậy, thế giới này, hẳn là không thể kêu “Võ công bí tịch”.

“Chính là pháp môn tu luyện.”

“Nga, ngài nói này a, có a, Vân gia chúng ta có ‘Thượng Võ Các’, bên trong , hẳn chính là mấy thứ tiểu thư ngài nói.”

Vân Hi vô cùng thân thiết vỗ vỗ hai má Tiểu Thảo, thật sự là đứa nhỏ làm người thích, cùng “114” (*) Một cái công năng a! Nếu không có tiểu nha đầu này, thật đúng là không được!

(*) 114 số khẩn cấp gọi cứu hỏa

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Lão Nhân Đáng Khinh

Vân Hi từ rất xa đã trông thấy “Thượng Võ Các”, trong lòng cảm thán, Vân gia thực sự có tiền, không phải là thư viện sao? Xây phô trương như vậy! Cho dù nói kiến trúc trước mắt ngôi xanh phi mệnh, điêu lan ngọc thể, cũng không đủ a! So với thư phòng lão cha còn khí phách hơn!

Nhưng là đến gần vừa thấy, “Nhất khang nhiệt huyết” Nháy mắt bị dập tắt.

Một lão nhân khô cứng, gầy gò, ngồi trên tiểu băng ghế ở trước cửa, một bàn tay gãi chân to, một bàn tay cầm một quyển sách ó vàng, trên mặt mang theo tươi cười đáng khinh đang ở phơi nắng.

Vân Hi nghiêm trọng hoài nghi, sách lão nhân cầm trong tay, khẳng định là “Tiên Huyền bản” [kim, bình, mai].....

Lau một phen mồ hôi lạnh, Vân Hi căn cứ tinh thần yêu lão kính lão, tiến lên thi lễ, thật cẩn thận hỏi: “Lão nhân gia, nơi này là ‘Thượng Võ Các’ sao?”

Lão đầu nhi đầu cũng không nâng, không yên lòng “Ân” một tiếng.

Nhất thời Vân Hi có xúc động tương lệ, nơi này chính là địa phương trong truyền thuyết gửi “Võ công bí tịch”? Trong kịch truyền hình không phải đều nói, địa phương như vậy, quan hệ toàn bộ mạch máu gia tộc, nhất định sẽ có cao thủ canh gác sao? Vì cái gì sẽ là một cái tao lão nhân như vậy? Cùng không có người thủ có gì khác nhau đâu?

Lúc trước “Thúc Bảo Các” Không có người gác, là vì có lịch đại cao thủ Vân gia thêm vào phong ấn, mà “Thượng Võ Các” Xem ra, căn bản là không có phong ấn a!

“Lão nhân gia..... Ta có thể vào xem sách sao?” Vân Hi đã muốn khẳng định , nơi này tuyệt đối không có gửi cái gì trọng yếu, bất quá nếu đã đến đây, cũng liền thuận tiện vào xem một lát.

“Ân.” Lão đầu nhi còn đắm chìm ở trong sách.

“Liền như vậy cho ta đi vào?” Vân Hi hoàn toàn hết chỗ nói rồi, cho dù kiếp trước vào thư viện, cũng cần chứng minh thân phận, lão đầu nhi liền khinh địch như vậy cho ta đi vào? Nơi này nói thế nào cũng coi như là trọng địa Vân gia đi? Tiểu Thảo không phải nói, chỉ có con cháu Vân gia mới có thể đi vào sao?

Lão đầu nhi thế này mới nhú nhú mày, ngẩng đầu xem xét Vân Hi, cố gắng nghĩ nghĩ, nhen ra một câu, “Người có thể đi tầng thứ ba, bất quá sách bên trong, không được mang đi, chỉ có thể xem ở chỗ này.” Nói xong hẳn lại tiếp tục vui đầu đọc sách, thỉnh thoảng “Hắc hắc!” Hai tiếng.

Tầng thứ ba..... Được rồi, ta phải đi tầng thứ ba.

Bước vào tầng thứ nhất, bốn vách tường là giá sách, Vân Hi xem sơ qua, đều là một ít tâm pháp tu luyện nhập môn cùng kỹ xảo tu luyện, quả nhiên không thích hợp chính mình. Nơi này sách rất nhiều, hơn nữa rất nhiều sách đều có dấu vết xem nhiều lần, phòng chừng thường xuyên có đệ tử Vân gia lại đây mượn đọc, dù sao Vân gia là thế gia tu luyện, trên cơ bản mỗi người đều phải tu luyện, bất quá tu luyện thuận tiện muốn xem căn cốt mọi người

như thế nào .

Vân Hi lập tức đi lên thang lầu, bước lên tầng thứ hai, tầng thứ hai chỉ có hai giá sách, bộ sách không hề giống tầng thứ nhất, đặt ở bên ngoài, mà là bị sắp đặt ở trong ngăn tủ. Trong đó trên một ngăn tủ điêu khắc vài chữ to phong cách cổ xưa “Vân thị Tẩy Tỳ Kinh”, trên một ngăn tủ khác điêu khắc “Vân thị đầu chiến thánh pháp”.

Đây là trung tâm bí tịch Vân gia đi?

Vân Hi vẫn như cũ không có dừng lại cước bộ, Vân thị Tẩy Tỳ Kinh, khối thân thể này của Vân Hi hẳn là đã luyện qua, nếu không, cũng không khả năng trải qua nhiều năm lĩnh được cọ rửa như vậy.

Lên lầu ba, Vân Hi rõ ràng phát hiện, không gian này cư nhiên giống “Thức Bảo Các”, là bị phong ấn !

“Lão đầu ở cửa bảo ta lên lầu ba, ta đây nhất định có thể tiến vào không gian phong ấn đi?” Vân Hi nghĩ như vậy , thử thăm dò đi vào, quả nhiên, kết giới chỉ là hiện lên một chút hồng quang, cũng không có ngăn ngại ở bên ngoài.

Đi vào không gian phong ấn, Vân Hi cảm thấy như đang ở bên trong hư không, không biết nơi này đến tột cùng lớn bao nhiêu, bất quá ở giữa có một đoàn vật sáng, Vân Hi nhìn chăm chú, thấy nó chậm rãi biến hóa thành ba chữ “Vân Thiên bí quyết”!

“Vân Thiên bí quyết? Hẳn là rất lợi hại đi? Nhưng là..... Đây phải học như thế nào? Chỉ có ba chữ như vậy.....” Vân Hi tâm niệm vừa động, “Vân Thiên bí quyết”

Ba chữ nhảy mắt hóa thành một chùm tia sáng, đánh vào Luân Hải trong thần thức Vân Hi.

Vân Hi nhất thời cảm giác vô hạn biến pháp tắc, khắc ở trong Luân Hải cuộn cuộn, một thanh âm trầm thấp ở trong Luân Hải vang lên, Vân Hi chậm rãi tiến nhập cảnh giới vong ngã--

“Vân Thiên bí quyết, chia làm ‘Loạn Vân bí quyết’, ‘Không Khí Chiến Tranh bí quyết’, ‘Trảm Vân bí quyết’. Mỗi bí quyết ba mươi sáu thức, tùy thần lực của tu luyện giả tăng cường mà phát huy ra uy thế nghịch thiên, chậm rãi hiểu được thâm sâu trong bí quyết..... Phàm là đệ tử kế thừa Vân thị, thế phải khôi phục quang huy Vân thị, uy chấn Tiên Huyền đại lục!”

Thanh âm trầm thấp dần dần biến mất, trong thức hải Vân Hi một bóng dáng đang biểu diễn chiêu thức, Loạn Vân Quyết --

Ba mươi sáu thức, chiêu chiêu chế địch, công, phòng, đàng, na, thủ địch chỉ yếu hại, nhất chiêu nhất thức đều ẩn chứa vô cùng ảo diệu, bóng dáng dần dần biến mau, như nói loạn vân, ở trên bầu trời phi vũ, chiêu thức cuối cùng diễn hóa thành một Vân Long! Rất giống đồ đẳng Thần Long Trung Quốc cổ!

Vân Hi chưa kịp sợ hãi than, ngồi xếp bằng trong hư không, trong ý nghĩ không ngừng diễn luyện chiêu thức bóng dáng vừa rồi tạo thành, đại lượng thiên địa tràn ngập thần thức, làm nằng rất đau đầu, nhưng nằng như cũ kiên trì. Trong hư không, bên ngoài thân thể của nằng, chậm rãi bị một tầng vàng sáng bao vây lấy, hình thành quang chất lưu vân, quay lại gào thét, giống như ẩn chứa lực lượng vạn quân.

Chậm rãi, Vân Hi không ngừng biến hóa bắt tay vào làm thủ ấn, thân thể cũng bắt đầu làm ra một ít chiêu thức kỳ quái, có một chút chiêu thức căn bản đột phá cực hạn nhân thể, cuối cùng quang chất lưu vân theo chiêu thức của nằng gào thét mà ra, mang theo lực lượng vạn quân, cơ hồ muốn xé rách hư không!

Đây là Loạn Vân bí quyết!

Có thể điều động thiên địa linh khí, hình thành một mảnh tuyết sát mây tia, mây tia lướt qua, hết thảy sinh cơ đều bị chém chết!

Vân Hi một lần một lần thôi diễn Loạn Vân bí quyết ba mươi sáu thức, mỗi một lần thôi diễn đều cùng chiêu trước bất đồng, nhưng chính nằng lại hồn nhiên không biết.

Tại trong hư không, thời gian giống như yên lặng, không biết trôi qua bao lâu, cuối cùng Vân Hi mở mắt, trong mắt ánh sao bắn ra bốn phía, cả người thần vận hơn vài phần sắc bén, giờ tay nhắc chân, ẩn ẩn khí trời một tia ngôn vận.

Vân Hi hít một hơi thật sâu, hồi tưởng lời nói từng xuất hiện ở trong Luân Hải, trọng tổ huy hoàng Vân gia, uy chấn Tiên Huyền đại lục! Nhỏ nhỏ Vân gia, xem ra cũng không phải nhìn qua đơn giản như vậy!

Nay chính mình cư nhiên liền khinh địch chiếm được truyền thừa Vân gia, là phúc hay họa? Vân Thiên bí quyết tất nhiên bất phạm, chỉ mới thôi diễn Loạn Vân bí quyết, Không Khí Chiến Tranh bí quyết cùng Trảm Vân bí quyết đều còn bị phong ấn tại Luân Hải, không biết khi nào mới có thể kích hoạt.

Tuy rằng bây giờ còn không biết uy lực Loạn Vân bí quyết, nhưng Vân Hi lúc này chân thật cảm nhận được một loại lực lượng, đủ để cho nằng cảm xúc mãnh mẽ!

Đi ra Thượng Võ Các, tựa hồ thời gian cũng không qua bao lâu, khô cứng lão nhân còn tại không dứt gãi chân, cười đáng khinh, nhưng đối với Vân Hi mà nói, đã có một loại cảm giác bình tĩnh cách một thế hệ.

Vân Hi không thể không nhìn thẳng vào lão đầu nhi không chút nào thu hút trước mắt này.

“Là hấn cho ta đi tầng thứ ba, hấn biết ta có thể tiến vào không gian phong ấn! Như vậy hấn nhất định biết trong không gian phong ấn cái gì! Là hấn chỉ dẫn ta có được truyền thừa Vân gia!” Vân Hi nghĩ như vậy, không tự chủ được đi tới trước mặt lão đầu nhĩ.

“Lão nhân gia.” Vân Hi không dám lại khinh thị lão nhân, quy củ thi lễ.

Lão đầu nhĩ thế này mới tựa tiểu phi tiểu ngẩng đầu lên, đánh giá Vân Hi liếc mắt một cái, trong miệng “Di.....” một tiếng, liền không hề nói cái gì.

Vân Hi lại thật sâu thi lễ, “Đa tạ lão nhân gia.”

Lão đầu nhĩ cười rộ lên, hé ra nét mặt già nua nhăn giống một đóa hoa cúc.

“Cám tạ ta làm chi? Hết thấy bất quá là mọi người cơ duyên thôi.” Dứt lời, lại cúi đầu đọc sách.

Vân Hi biết nhiều lời vô ích, vừa muốn rời đi, đột nhiên nghe được lão đầu nhĩ miệng lầu bầu: “Ai nha, Như Ý Thần Vương, thật sự là bảo điển a!”

Vân Hi giật mình một cái, chạy nhanh đi trở về, giật mình hỏi: “Lão nhân gia, người nói cái gì? Như Ý Thần Vương?”

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tốc Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27: Thần Vương Bí Sử

Edit & beta: Thiên Mạn

“Di, tiểu nữ oa, người cũng cảm thấy hứng thú đối với Như Ý Thần Vương?” Lão đầu nhĩ chớp một đôi mắt nhỏ, cười hắc hắc. Loại giọng điệu này, có cảm giác giống tìm được người đồng đạo.

“Ngạch.....” Vân Hi không biết nên trả lời như thế nào, ngượng ngùng cười nói, “Ta là đối danh hiệu này rất ngạc nhiên, ta chỉ nghe nói qua Tiên Tôn, còn không biết có Thần Vương..... Cho nên.....”

Lão đầu nhĩ dùng ánh mắt “Chúng ta đều biết” quét qua, cười chỉ vào một bức họa đồ trên quyển sách trong tay hấn nói, “Bộ dạng Như Ý Thần Vương này thật là đẹp mặt a! Chỉ sợ nữ tử thấy cũng muốn xấu hổ, ngay cả lão nhân ta nhìn đều có chút tâm động a! Huống chi là tiểu nữ oa các người, cho dù Thần Vương đã mất đi từ vạn năm trước, cũng có rất nhiều tiên tử phương tâm ám hứa, âm thầm than thở, hận sinh không đúng thời, không thể làm bạn quân!”

Vân Hi một hơi không thở nổi, thiếu chút nữa ngất đi, người được vẽ trên sách trong tay lão nhân, cư nhiên thật sự giống Như Ý đến bảy tám phần, tuấn dật phi thường, siêu trần thoát tục, làm cho người ta mơ màng. Lại nhìn kỹ tên quyển sách — “Tiên Huyền anh hùng truyền chi Như Ý Thần Vương tình trường bí sử”.

“Ha ha ha! Như Ý Thần Vương tình trường bí sử?! Cư nhiên còn có loại sách này?”

Vân Hi vừa thấy tên sách, thiếu chút nữa ngã quy, khoe miệng không nhịn được run rẩy, rốt cuộc nhịn không được cười ha hả.

Xem ra vạn năm trôi qua, phần đông nhóm bát quái lớn nhỏ, còn không có quên tên yêu nghiệt kia đâu!

“Chắc chắc sách! Người còn không biết, năm đó Như Ý Thần Vương cùng Tử Hà Tiên tử một đoạn tình cảm sâu triền miên lưu luyến a, thật sự là kinh thiên địa quỷ thần khiếp a!” Lão đầu nhĩ nhất thời nổi lên tính đàm luận, cùng bộ dáng vừa rồi như hai người khác nhau, hoa chân múa tay vui sướng, giống như một lão bát quái!

“Ngạ?” Vân Hi rất hợp thời trừng lớn đôi mắt, làm bộ như tò mò, muốn từ trong miệng lão đầu nhĩ còi xuống chuyện phong lưu của yêu nghiệt năm đó, đây chính là bím tóc thật tốt a!

“Như Ý Thần Vương năm đó, là thiên tài khó lường a! Ở trong bụng mẹ liền Thuế Phàm, bảy tuổi tiến vào Thượng Tiên, mười tuổi là Thiên Tiên, càng khó lường là, khi mười bảy tuổi liền ở trong giới tu luyện bộc lộ tài năng, liên tục đánh bại tu sĩ cấp Thánh Chủ, trở thành Tiên Tôn trẻ tuổi nhất! Rốt cục a..... Ở thời điểm hấn hai mươi lăm tuổi, giận dữ vì hồng nhan, vì cứu ra Thánh Nữ Thanh Thành Thánh Địa — Tử Hà tiên tử bị buộc hôn, cùng Thanh Thành Thánh Chủ quyết đấu, không ngờ lại đúng lúc tiến giai dụng Thiên kiếp Thần Vương hủy diệt toàn bộ Thanh Thành Thánh Địa, thế này mới ôm giai nhân về a! Từ nay về sau, Như Ý Thần Vương danh chấn thiên hạ, trở thành đối tượng vô số khuê nữ tiên tử tương tư ái mộ!”

Lão đầu nhĩ nói tới nước miếng văng khắp nơi, mi phi sắc vũ, rung động tâm can..... Một đồng thoại với nhiều phong cách a! Làm Vân Hi có một loại ảo giác, đây là đang về yêu nghiệt sao? Là yêu nghiệt chỉ biết là phe phẩy cây quạt nhược liễu đón gió sao? “Hướng quan giận dữ” Từ ngữ đó dùng ở trên người hấn, cảm giác tựa như Trương Phi nùng nịu hỏi người, “Ta có trắng không?”

Hắn đất đất.....“Lão nhân gia, người nói Như Ý Thần Vương từ trong bụng mẹ đã Thuế Phàm?” Vân Hi nửa tin nửa ngờ, yêu nghiệt ở trong bụng mẹ đã Thuế Phàm, này có thể so với Na Tra còn ngu hơn a!

Lão đầu nhi thực vênh vào chỉ chỉ cuốn sách ó vàng trong tay nói,“Trong sách viết như vậy!”

“Ta đây hỏi ngài, Thuế Phàm là phải lịch Thiên Kiếp , Thần Vương ở trong bụng mẹ trải qua Thiên Kiếp a? Vậy không phải lôi kiếp lập tức bỏ vào bụng sau đó bỏ cho hắn nhảy ra sao?” Vân Hi phiến cái xem thường.

Lão đầu nhi nhất thời nghẹn lời, nét mặt già nua đỏ lên, cắn giận nói,“Tiểu nha đầu, người biết cái gì? Nếu là Như Ý Thần Vương còn trên đời, người ngay cả góc áo của hắn cũng túm không đâu! Khi đó thế nhưng có tám vị nữ Tiên Tôn thế sống chết tùy tùng Như Ý Thần Vương đâu! Càng đừng nói Tiên tử bình thường!”

Vân Hi lấp bắp kinh hãi, “Vậy không phải có rất nhiều nam Tiên Tôn muốn đánh hắn sao?”

“Cũng không phải sao? Như Ý Thần Vương quả thực biến thành người người oán trách, nhân thần cộng phẫn!” Lão đầu nhi ngưỡng mộ nói,“Lúc trước sau khi hắn đi cứu Từ Hà tiên tử, không biết vì nguyên nhân gì, lại không có cùng Từ Hà tiên tử ở chung một chỗ. Hơn nữa còn đối người trong thiên hạ tuyên bố, nếu là có một ngày, hắn có người trong lòng, sẽ đem Thần Khí Ngọc Như Ý của hắn hóa thành Thanh Liên trăm gài tóc, đưa cho nàng làm tín vật đính ước!” Lão nhân xem xét xem xét Vân Hi,“Thần Vương chính là Thần Vương a! Ngay cả Thần Khí đều có thể đưa cho người trong lòng! Quả nhiên là đại thủ bút a!”

Vân Hi đầu ông ông tác hường, theo bản năng gờ tay sờ sờ ngọc trăm gài tóc cắm trên đầu, nàng nhớ rõ, hình điêu khắc trên trăm gài tóc, giống như chính là — một đóa hoa sen!

“Tiểu nha đầu, người cũng bắt đầu ngưỡng mộ Như Ý Thần Vương đi?” Lão nhân cười trộm,“Đáng tiếc a, nhân vật anh hùng như vậy, lại chết như vậy.....”

Vân Hi phục hồi lại tinh thần, hỏi,“Hắn là chết như thế nào?”

“Lúc trước Thần Vương vì tránh né phản đông tiên tử tùy tùng, hành tung mờ hồ không rõ, làm bị thương rất nhiều trái tim giai nhân, nhóm tiên tử đều thế không phải quân không lấy. Vì thế, rất nhiều nam tu sĩ khắp thiên hạ đều tự phát đoàn kết ngàn dặm đuổi giết Như Ý Thần Vương!” Lão nhân tiếp tục nói.

Vân Hi lau một phen mồ hôi lạnh, làm người làm được tới phân thượng này, thật sự rất hết chỗ nói rồi, khắp thiên hạ đều là tình địch.....

“Nhưng là cường giả bình thường làm sao có thể là đối thủ Như Ý Thần Vương?” Lão nhân vẻ mặt tự hào nói, tựa như Như Ý Thần Vương là thân thích nhà hắn,“Phàm là người đuổi giết Thần Vương , tất cả đều ngã xuống !”

Vân Hi há to miệng ba,“Hắn thật nghịch thiên như vậy?”

Lão nhân gật gật đầu,“Đáng tiếc a, cuối cùng anh hùng khó qua ải mỹ nhân.....”

“Ta liền sầu, thế nào có điểm giống anh hùng?” Vân Hi đối lão đầu há mồm ngậm miệng xưng hô yêu nghiệt là anh hùng phi thường oán thầm.

Ở trong lòng Vân Hi, anh hùng chính là cái loại giờ bao thuốc nổ hô lớn, “Các đồng chí, vì cái gì cái gì, đến a!” Hoặc chính là đầy người nhiệt huyết, đứng ở đỉnh núi, giậm dừ hét:“Hướng ta nã pháo!”

Yêu nghiệt lác lác eo nhỏ, phe phẩy cây quạt, động bất động chính là một cái mị nhãn không có lực sát thương, như vậy cũng là anh hùng?!

Lão nhân một chút cũng không để ý cảm thụ của Vân Hi, tiếp tục thần khảm,“Có mấy Thần Vương cùng nhau bắt đi Từ Hà tiên tử, tuyên bố Như Ý Thần Vương phải tự mình đi cứu người, Thần Vương rõ ràng biết đây là một cái bẫy, vẫn là đạo nghĩa không hề chùn bước tiến đến!”

“Trò chơi bắt cóc thật cũ a, ai, bắt quá đối ngọc mạo mà nói, là trăm lần đều dùng được.” Vân Hi thờ dài, rốt cục đại khái đã rõ ràng Như Ý là chết như thế nào .

Là tình nhân trong mộng của nữ nhân khắp thiên hạ, là tình địch của nam nhân khắp thiên hạ, đến cuối cùng cho dù là mạnh mẽ đến đâu, cũng không thể chạy thoát, nữ hận hắn không thương các nàng, nam hận hắn đem nữ nhân họ yêu đều cướp đi ..... Thật đáng buồn a, thật đáng buồn!

“Trận chiến ấy có thể nói kinh thiên địa , quỷ thần khiếp a! Như Ý Thần Vương bằng thực lực của bản thân, kích tể ba vị Thần Vương, tám vị Tiên Tôn! Bất quá cuối cùng, Như Ý Thần Vương vẫn là ngã xuống, Thần Khí Ngọc Như Ý từ nay về sau tuyệt tích thiên hạ. Từ Hà tiên tử cũng tự tuyệt tự tử, ai, trong thiên hạ liền không còn một nhân vật truyền kỳ như vậy !” Lão nhân khó được ai thán một tiếng.

“Kia Từ Hà tiên tử..... Cũng là là người trọng tình trọng nghĩa a.” Vân Hi sâu sắc cảm giác được, lúc lão nhân nhắc tới Từ Hà tiên tử tự tử, ngọc trăm gài tóc trên đầu hơi hơi đầu động một chút.

Lão nhân dạn dạn quyền sách trên tay, uống thất lưng,“Ai, giai nhân đã không còn, đây đều là chuyện cũ vạn năm trước, cũng không biết là thật là giả, bất quá làm cho hậu nhân cảm khái mà thôi a!”

Vân Hi lẳng lẳng nhìn thoáng qua quyền sách ó vàng trong tay lão nhân, trong lòng có chút trầm trọng, hắn chung quy là đa tình, vẫn là vô tình?

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Túc Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Ta Không Phải Hồ Ly Tinh

Edit & beta: Thiên Mạn

Lão nhân đứng lên, tà híp mắt, “Ai nha, thái dương đều phải lạc tây, lão nhân gia ta cũng nên nghỉ ngơi!”

Dứt lời hần nhặt lên tiểu băng ghế, chậm rãi đi vào “Thượng Vô Các”, cửa “Loảng xoảng” Một tiếng đóng lại, Vân Hi cũng ly khai.

Trên đường trở về nàng không có thử liên hệ yêu nghiệt, loại cảm giác này là lạ, thật giống như hần là đồ sứ dễ vỡ, không dám đụng vào.

Vân đại tiểu thư chỉ sợ bản thân cũng chưa phát hiện, lúc này mặt nàng khổ sở, bộ dáng ủ rũ, phi thường phi thường giống — một oán phụ. Ngay thơ lại hồn nhiên không biết, thân thể của nàng có chút mơ hồ, chột nhanh chột chậm, khi mau, như một luồng hư ảnh lướt qua, khi chậm, như bước chậm giữa sân vắng.

Không biết qua bao lâu, Vân Hi rốt cục về tới trước phòng nàng, nàng có chút thất thần, đẩy cửa ra, kêu Tiểu Thảo, nàng không muốn ở một mình với yêu nghiệt.

Thảo Nhi không thấy, không biết lại đi chỗ nào nghe bát quái. Từ khi Vân Hi đạt tới cảnh giới Thuế Phàm đại viên mãn, đã không còn ai dám nói đại tiểu thư là phế tài, địa vị Tiểu Thảo cũng nước lên thì thuyền lên, khắp nơi nhận người nịnh nọt, kết quả là, nàng liền không biết một bên tẩu đến chỗ các đại bát quái phóng khoáng lạc quan chuyện trò, Vân Hi thường xuyên nhìn không thấy bóng dáng của nàng.

Bất đắc dĩ đi vào trong phòng, rất xa liền nhìn thấy một bóng dáng ngồi xồm trên ghế. Y bào lưu vân như mực, búi tóc đen phân tán ở phía sau, thân mình hơi hơi có chút co rúm lại, tựa như một chú mèo con.

Vân Hi chỉ phải hỏi, “Như Ý, người ngồi chỗ này làm cái gì?”

Thân ảnh kia giật giật, hơi hơi sùnn vòng vo đầu một chút, lại vòng vo trở về, vẫn như cũ ngồi dựa lưng về phía Vân Hi.

“Phốc xuy!”

Vân Hi nhìn không được nở nụ cười, nếu lúc này có lão đầu nhi ở đây, nhìn thấy anh hùng trong lòng hần chính là cái dạng này, chỉ sợ không bao giờ sẽ tin tưởng trên đời này có anh hùng nữa.

“Người cười cái gì?” Yêu nghiệt nhìn không được buồn thanh hờn dỗi nói, ủy khuất như một đứa nhỏ.

“Tốt xấu ngài cũng là Thần Vương a! Bao nhiêu người đời sau kính ngưỡng người a, bộ dáng này, rất tổn hại hình tượng!” Vân Hi khuyên nhủ.

“Bản Tôn từ lúc gặp nha đầu người, cũng không có cái gì hình tượng đáng nói, một hồi lấy Thần Khí Bản Tôn kí thân đi xao hạch đào, trong chốc lát uy hiếp Bản Tôn đi xoát cái bỏ, Bản Tôn vẫn là cái gì Thần vương a?” Trong thanh âm yêu nghiệt đều mang theo một tia khóc nức nở.

Đúng vậy, từ khi Vân Hi uy hiếp yêu nghiệt muốn bắt Ngọc Như Ý bước lên ngựa tông xoát cái bỏ, yêu nghiệt thành thật rất nhiều, không dám cùng Vân Hi già mồm, tùy thời bài ra bộ dáng a dua mê gái, thật là không còn hình tượng.

“Hôm nay lão nhân kia nói là sự thật?” Vân Hi biết yêu nghiệt nhất định ở trong Ngọc Như Ý đưa một tia thần thức ra để tìm hiểu bên ngoài, cảm ứng được lời nói của lão nhân, nếu không như thế nào sẽ ở thời điểm lão nhân nhắc tới Từ Hà tiên tử, Ngọc Như Ý rung động một chút đâu?

“Cái gì?” Yêu nghiệt lại cuộn thân mình trở về.

“Chuyện phong lưu của người a!” Vân Hi che miệng cười nói, lấy chuyện này trêu ghẹo yêu nghiệt.

“Nào có?” Yêu nghiệt tức giận đứng lên, “Bản Tôn là vạn bụi hoa lý quá, phiền hiệp không dính thân! Đến nay mới thôi, vẫn là thân đồng tử!”

“Nha, vạn năm lão xử nam?” Vân Hi cười đến run rẩy hết cả người.

Yêu nghiệt thống khổ “Ngao” một tiếng, nhất đầu tay áo, mông trụ đầu, lại ngồi bàn giác.

Gặp được Vân Hi về sau, hần liền vẫn bị vây ở vị trí bị thúc như vậy.

“Tốt lắm, tốt lắm, ta không cười nhạo người, đứng lên, đứng lên, dù sao chuyện là của người, ta cũng biết thất thất bát bát, mặc kệ có vài phần thiệt giả,

Như Ý a, ta đối với ngươi vẫn là rất kính nể !” Vân Hi thu liễm tươi cười, nằm đổ trên giường, đây là thói quen nàng dưỡng thành từ kiếp trước, có thể ngồi liền tuyệt không đứng, có thể nằm quyết không nằm úp sấp .

Lỗ tai yêu nghiệt giống tai hồ ly dựng thẳng lên nhất chích, vụng trộm phiêu phiêu Vân Hi, xác định nàng không phải ám phúng hấn, thể này mới như gió bay tới bên người Vân Hi, xoay xoay thất lung, hoa lệ nằm xuống.

“Như Ý, ngươi thật là từ trong bụng mẹ liền Thuế Phàm?” Vân Hi tò mò xem xét khuôn mặt tuần tú của yêu nghiệt, chỗ nào có thể nghịch thiên như vậy đâu?

Yêu nghiệt bĩu môi, “Nghe hấn nói bừa!”

“Ta đã nói thôi, như thế nào sẽ có người nghịch thiên như vậy!” Vân Hi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu không thật sự sẽ tự ti chết. “Vậy ngươi là bao nhiêu tuổi thì Thuế Phàm?”

Yêu nghiệt nghĩ nghĩ, hai mắt xinh đẹp chớp chớp, lông mi thật dài như hai cây quạt nhỏ run rẩy .

“Nói như thế nào đây? Nếu là ẩn niên kỷ nhân loại mà nói, ta xác thực xem như ở trong bụng mẹ Thuế Phàm.”

“Có ý gì?” Vân Hi vừa nghe lời này, lấp bắp kinh hãi, “Đằng!” nhảy dựng lên, “Cái gì dựa theo niên kỷ nhân loại? Chẳng lẽ ngươi không phải người?”

Yêu nghiệt kỳ quái nhìn Vân Hi, “Ta có nói qua ta là nhân loại sao?”

“Vậy ngươi là cái gì?” Lập tức toàn thân Vân Hi liền toát ra vô số nổi da gà, nguyên lai này nha không phải người a! Khó trách bộ dạng yêu nghiệt như vậy! Chẳng lẽ là hồ ly tinh? “Ồ ô ~” tiếng quỷ kêu, thoáng chốc trôi qua bên tai Vân Hi.

“Ta nói, ta không phải này nọ!” Yêu nghiệt nổi giận, nhưng nhìn chân Vân Hi nhanh chóng lui đến giường, liền lại nhuyển xuống dưới, lấy lòng nói, “Nha đầu, ngươi đừng sợ hãi, thể giới này có lẽ cùng thể giới trước của ngươi không giống nhau, Tiên Huyền đại lục vạn vật sinh linh chỉ cần có cơ duyên, đều có thể tu luyện , hơn nữa chỉ cần có tiên căn, tu luyện đến cảnh giới nhất định, là có thể lựa chọn biến hóa làm người, biến hóa làm người sau, sẽ dựa theo niên kỷ nhân loại để tính toán tuổi, này đó ta nghĩ là ngươi biết!”

“Cái gì? Tại sao có thể như vậy? Kia không phải trên thể giới này sẽ có rất nhiều yêu tinh sao?” Vân Hi thể này mới phi thường hoài nghi, nàng có phải xuyên qua đến thể giới thần thoại hay không?

Yêu nghiệt mặt nhăn nhu, “Như thế nào có thể kỳ thị sinh linh không phải nhân loại như vậy? Chỉ cần biến hóa làm người , vậy cùng tu sĩ nhân loại không có gì khác biệt a! Bất quá chính là sẽ có nhiều hơn một ít thiên phú thần thông mà thôi.”

“Sinh linh như vậy, chẳng phải là phi thường cường đại?” Vân Hi nói, tu sĩ nhân loại cũng không có thiên phú thần thông gì, hơn nữa nhân loại sống lâu cũng không thể so sánh cùng này đó sinh linh!

“Đúng vậy, bất quá mọi vật là công bình, các sinh linh khác có lẽ phải qua mấy ngàn mấy vạn năm mới đủ đạt tới cảnh giới biến hóa, nhưng nếu lựa chọn biến hóa làm người, sẽ bỏ qua này mấy ngàn mấy vạn năm tu hành, một lần nữa bắt đầu tu luyện, hơn nữa cùng nhân loại giống nhau, trải qua sinh lão bệnh tử, nếu không thể Thuế Phàm thành Tiên, cũng chỉ có thể giống như người thường, có được trăm năm tuổi thọ! Cho nên, đại đa số sinh linh không phải nhân loại, cho dù có tiên căn, cũng sẽ không lựa chọn biến hóa làm người, mà cam nguyện làm một đại yêu cường đại.” Yêu nghiệt thở dài, “Kỳ thật, vạn vật sinh linh đều rất hâm mộ nhân loại.”

“Vậy ngươi là cái gì biến thành? Hồ ly sao? Ngươi là hồ ly tinh sao?” Vân Hi thật cẩn thận na lại gần, tiếp tục nằm xuống, nếu là hồ ly tinh, hẳn là so với các yêu thú biến hóa yêu tinh, tính tình tốt rất nhiều nga, nói tóm lại, ấn tượng Vân Hi đối với hồ ly tinh cũng không tệ lắm, có rất nhiều hồ ly hữu tình có nghĩa!

Yêu nghiệt trừng mắt nhìn Vân Hi, “Bản thể của ta, là một cây Thanh Liên trong ao của Thanh Thành thánh địa! Bởi vì là thiên địa linh căn, cho nên chỉ tu ngàn năm, liền có thể biến hóa làm người, vào ngày biến hóa, thực không khéo đã trải qua Thiên kiếp Thuế Phàm, cho nên, coi như là ở trong bụng mẹ liền lịch kiếp đi!”

Vân Hi miệng trương thành một cái chữ “O” thật to, thể giới này cũng quá thần kỳ đi?

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tốc Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 29: Linh Sủng Thần Bí

Edit & beta: Thiên Mạn

“Thể giới này rất làm cho người ta kinh — tưng ! Nguyên bản nghĩ ngươi là nhất chích linh? Kết quả vẫn là nhất chích yêu linh! Hôm nay mới biết được,

trên thế giới này, thật là có yêu tinh oa! Như thế nào không đưa lão gia từ Bồ Tùng Linh (*) xuyên đến đây?” Vân Hi thở dài.

(*) Bồ Tùng Linh (phồn thể: 蒲松齡, giản thể: 蒲松龄, sinh ngày 5 tháng 6 năm 1640—mất ngày 25 tháng 2 năm 1715), tự là Liêu Tiên và Kiểm Thần, cũng có người gọi ông là Liễu Tuyền cư sĩ, là một văn sĩ người Trung Hoa dưới triều đại nhà Thanh. Ông được biết đến nhiều với tác phẩm Liêu trai chí dị.

“Sau này ngươi còn có thể gặp được rất nhiều sinh linh cường đại không phải nhân loại, không cần ngạc nhiên! Trừ bỏ biến hóa làm người, còn có một loại là ‘Linh Sùng’ bị tu sĩ ký kết huyết khế, về sau ngươi sẽ gặp được!” Yêu nghiệt không cho là đúng nói.

“Linh Sùng? Trước kia cũng nghe người nói, cái gì là Linh Mẫn Sùng?” Vân Hi tò mò đứng dậy, thế giới này quả thực rất thần kỳ !

“Nói như vậy đi, không phải mỗi loại sinh linh đều có thể tu luyện đến cảnh giới biến hóa, muốn biến hóa, nhất định phải có tiên căn, hoặc là hậu duệ thượng cổ thần thú, đương nhiên, loại thiên địa linh căn như ta là ngoại lệ.” Yêu nghiệt thực kiêu ngạo lắc lắc cây quạt, “Cho nên bình thường, sinh linh vừa mở linh trí, sẽ lựa chọn cùng tu sĩ nhân loại hoặc là tu sĩ biến hóa ký kết huyết khế, cộng đồng tu luyện!”

“Như thế nào là cộng đồng tu luyện?” Vân Hi khó hiểu hỏi.

“Ngạch. .... Kỳ thật, nói trắng ra là, chính là làm người hầu cho tu sĩ hoặc là tu sĩ biến hóa, không cần tu luyện. .... Đương nhiên, đồng thời cũng có thể đạt được một ít ưu việt, như là sẽ theo tu sĩ tiền giai mà tăng lên cảnh giới bản thân. ....” Nói đến chỗ này, yêu nghiệt khó được có chút mặt đỏ, rất là thẹn thùng.

“Cảnh giới Linh Sùng phân như thế nào?” Miễn phí tu luyện ôi chào! Vân Hi lại bắt đầu hai mắt tỏa sáng .

“Ngạch, yêu thú vừa mở linh trí được xưng là ‘Thánh Thú’, Thánh Thú sẽ không chủ động cùng tu sĩ nhân loại ký kết huyết khế , chỉ có thể dựa vào bản thân tu sĩ chinh phục Thánh Thú, mạnh mẽ ký kết huyết khế.” Như Ý đáp.

“Vi cái gì?” Vốn đang muốn tìm cái Linh Sùng chơi đùa, ai, cư nhiên còn cần chinh mình đi chinh phục. .... Vân Hi đại tiểu thư đối chinh phục soái oa còn có vài phần tin tưởng, đối yêu thú. .... Khụ khụ, rất khó câu thông a. ....

“Bởi vì Thánh Thú vừa mở linh trí, không ý thức được cùng tu sĩ nhân loại ký kết huyết khế có chỗ tốt!” Yêu nghiệt liếc mắt trừng nữ nhân hai mắt tỏa sáng trước mặt này.

“Nga, kia yêu thú có cảnh giới cao hơn Thánh Thú gọi là gì?”

“Sau cửu chuyển Thánh Thú, có thể tiền giai trở thành ‘Thánh Linh Thú’! ‘Thánh Linh Thú’ tu luyện qua cửu chuyển, như vậy sẽ trở thành tồn tại cao nhất trong yêu thú – ‘Thiên Linh Thú’! Đương nhiên, có rất nhiều yêu thú cường hãn, hoặc là hậu duệ thượng cổ Thần Thú, vừa ra sinh ra có thể là ‘Thánh Linh Thú’ hoặc là ‘Thiên Linh Thú’!” Yêu nghiệt tiếp tục phổ cập khóa giáo dục khoa học cho Vân Hi, miễn cho nha đầu ngốc này nhìn thấy động vật có thể nói sẽ ngạc nhiên thẳng hô yêu tinh, nếu chộc giận yêu thú cường đại, cũng không phải là đùa giỡn !

“Nguyên lai giới tu luyện cũng có kì thị chủng tộc a. .... Huyết thống quý tộc trời sinh chiếm ưu thế!” Một đám quạ đen bay qua đỉnh đầu Vân Hi, “Như Ý, ngươi là yêu thú thuộc cảnh giới gì?”

Yêu nghiệt lại kém điểm rút, “Bản Tôn đã biến hóa làm người ! Đương nhiên là ẩn cảnh giới tu sĩ nhân loại bình định thực lực! Bản Tôn là Thần Vương! Biết? Thần Vương!”

“Được rồi, ta sai lầm rồi, Thần Vương đại nhân, Thánh Linh Thú cùng Thiên Linh Thú chính là tồn tại cấp cao nhất trong yêu thú? Bọn họ có bao nhiêu cường hãn?” Vân Hi thích nhất xem bộ dáng yêu nghiệt kính ngạc.

“Thực lực cụ thể của bọn họ, vẫn là cùng tu sĩ ký kết huyết khế có liên quan , nếu là thực lực giống như ngươi, cho dù là ký kết một cái cửu chuyển Thiên Linh Thú, phòng chừng cũng liền như vậy hồi sự. .... Bất quá nếu nó nguyện ý cùng ngươi ký hôn thú, thực lực của ngươi sẽ tăng cường rất nhiều, cho nên, rất nhiều tu sĩ ký kết huyết khế Linh Sùng, cũng không chỉ có nhất chích yêu thú. Về phần tồn tại cao cấp nhất trong yêu thú. .... Đó là Thần Thú !” Trong mắt yêu nghiệt nhất thời tràn ngập kính ngưỡng, “Bất quá, Bản Tôn chưa từng gặp qua Thần Thú, càng đừng nói là Thần Thú cùng tu sĩ nhân loại ký kết huyết khế. .... Rốt cuộc trên thế giới này còn có Thần Thú hay không, vẫn là không xác định .”

“Vi cái gì không xác định a?” Không có là không có, có là có, sao lại rối rắm như vậy?

“Bởi vì Thần Thú vừa ra sinh, chính là hình người, nếu không bày ra thực lực, căn bản cùng người thường không khác! Nhưng nếu là bày ra thực lực, như vậy cơ hồ có thể hủy thiên diệt địa!”

“Thiên! Nghịch thiên như vậy? Không cần biến hóa? Không cần trải qua Thiên kiếp! Vừa ra sinh ra đã có được thực lực hủy thiên diệt địa?” Vân Hi hoàn toàn bị đã bại, kì thị chủng tộc rất nghiêm trọng a!

Yêu nghiệt cũng không thể không gật đầu thở dài, “Xác thực nghịch thiên! Bất quá trong thiên địa phòng chừng cũng chỉ có ít ỏi mấy chích Thần Thú, sinh linh nghịch thiên như vậy, cũng là tao thiên đồ! Tựa như ta, cho dù hóa thành hình người, bởi vì bản thể là thiên địa linh căn, cũng tất nhiên có một tư kiếp, có thể chạy ra một tia thần thức, đã là vạn hạnh.”

“Như Ý, hai ta ký kết huyết khế như thế nào?” Ánh mắt đại tiểu thư quay tròn chuyển, lại bắt đầu đánh chủ ý lên yêu nghiệt, không có biện pháp, nằng nết đối với “Miễn phí” Hai chữ này phi thường mẫn cảm, phạm là miễn phí, đều hận không thể thu vào trong túi.

Hai mắt to xinh đẹp của yêu nghiệt trùng Vân Hi, “Thân phận Bản Tôn cao quý như vậy! Ân? Trong thiên địa người nào có tư cách cùng Bản Tôn ký kết huyết khế? Lại nói, Bản Tôn là Thần Vương! Không phải yêu thú!”

Nhìn mặt yêu nghiệt đỏ lên, giống như thật sự nổi giận, Vân Hi chỉ phải ngượng ngừng đánh mắt ý niệm này trong đầu, “Nói giỡn thôi, ngươi cho là thật sao a?”

“Hừ!” Yêu nghiệt dỗi quay người lại cho Vân Hi một cái bốp bốp.

“Hắc, ngươi cùng Tử Hà tiên tử thực sự có chuyện như vậy sao? Vì mỹ nhân, đơn độc xông vào thánh địa? Vì cái gì cuối cùng lại không ở cùng người ta a?” Vân Hi lại bắt đầu phát triển thiên tính nữ nhân – tính thần bát quái!

“Cái gì sao lại thế này a? Tình cảm giữa ta cùng Tử Hà, là thực thuần khiết!” Yêu nghiệt khí rống rống kêu lên.

“Là thực thuần khiết quan hệ nam nữ đi?” Bản thân Vân Hi cũng không phát hiện, những lời này mang theo ề ảm.

Yêu nghiệt bất động, cũng không có thanh âm, như là lâm vào trong ký ức, cả người tàn mất ra từng trận u buồn, làm cho Vân Hi đều có thể nhận thấy được.

“Này, thực xin lỗi, ta không đề cập tới còn không được sao?” Yêu nghiệt nhất định nghĩ đến cuối cùng Tử Hà bởi vì hấn chết mà tự tuyệt tự tử, Vân Hi cảm thấy bản thân thật chán ghét, như thế nào cổ tình muốn hướng miệng vết thương người ta sát muối đau?

“Ai.....” Yêu nghiệt rút cục thở dài thật dài, Vân Hi lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra.

“Ta cùng nàng..... Lúc trước ta còn là nhất chích Thanh Liên, ở trong ao Thanh Thành thánh địa tu luyện, nàng cũng chỉ là một thánh đồ nhỏ nhoi bái nhập vào môn hạ Thanh Thành thánh địa, trừ bỏ tu luyện, nàng mỗi ngày còn có thể vội tới ao cho cá ăn.” Yêu nghiệt thật sự lâm vào trong hồi ức.

“Cá trong ao cũng giống ta, có linh trí, tháng ngày tu luyện là cỡ nào cô tịch nhàm chán a, chúng ta đều ngóng trông mỗi ngày, tiểu tiên tử có thể xuất hiện ở linh trì làm bạn, cho đám cá ăn, hoặc là thổi một khúc tiếng địch, nàng thổi địch rất hay, chúng ta đều đã nghe đến nhập thần!”

Trong đầu Vân Hi hiện ra một bức tranh, một tiểu tiên tử xinh đẹp như tinh linh, mỉm cười thổi tiên khúc, con cá quên du động, Thanh Liên âm thầm nở rộ.

“Hơn trăm năm trôi qua, nàng đã Thuế Phàm, trở thành Thiên Tiên, có được dung nhan không già, là nữ đệ tử ưu tú nhất Thanh Thành thánh địa, bởi vậy, trở thành thánh nữ Thanh Thành, ta cũng tu luyện đến cảnh giới có thể biến hóa, chúng ta đã sớm có thể dụng thần thức trao đổi, biết đối phương tồn tại.”

“Sau đó các ngươi liền lưỡng tình tương duyệt? Vì nàng, ngươi mới lựa chọn biến hóa làm người?” Vân Hi nhin không được xen mồm nói.

Yêu nghiệt trừng mắt liếc Vân Hi một cái, mới tiếp tục nói, “Ta biến hóa, cùng Tử Hà có quan hệ, nhưng cũng không hoàn toàn là như thế, ta chỉ là muốn thể nghiệm một chút hi vọng ái ố, thăng trầm khi làm người. Tử Hà thường xuyên nói chuyện về thế giới nhân loại với chúng ta, cho nên, lúc ấy, ta đối thế giới nhân loại là rất ngạc nhiên, thực chờ mong.”

“Như vậy a.....”

“Ngày đó biến hóa, ta không nghĩ tới sẽ bởi vì tính đặc thù của bản thể mình, cư nhiên dẫn động Thiên kiếp, đồng thời Thuế Phàm, Tử Hà khi đó ngay tại bên cạnh ta, nàng vẫn thủ hộ ta trải qua Thiên kiếp, khi ta lịch kiếp thành công, biến hóa thành hiện tại cái dạng này, người đầu tiên nhìn đến chính là nàng.”

“Bốn mắt nhìn nhau, tuấn nam mỹ nữ, cái này xong rồi.....” Vân Hi ở trong lòng thở dài. Nàng có thể tưởng tượng đến, tay áo yêu nghiệt phiêu phiêu, ở dưới đầy trời lôi kiếp, như trích tiên lâm trần xuất hiện ở trước mặt bất kỳ nữ tử nào, chỉ sợ đều là không có biện pháp miễn dịch.

“Nàng là bằng hữu thứ nhất của ta trên đời này, cũng là bằng hữu duy nhất, nàng làm thánh nữ Thanh Thành, phải gả cho thánh tử, nhưng nàng nói nàng không muốn. Nếu nàng không muốn, ta sẽ không để ai làm khó nàng, chẳng sợ cùng thiên hạ là địch!” Trong ánh mắt yêu nghiệt lại dấy lên khí lạnh thấu xương, cái loại khí chất bề ngễ thiên hạ nháy mắt, là vì Tử Hà nói một câu, hấn có thể cùng thiên hạ là địch! Này có bao nhiêu khí phách a?

“Vì thế ngươi liền thật sự một người đối đầu toàn bộ thánh địa?” Vân Hi ngẫm lại đều cảm thấy cảm xúc mênh mông, thánh địa a! Thánh địa là cái gì? Tử Hà cho là cha, cho dù là một cái đệ tử ngoại môn bình thường ở thánh địa, ở trong thế gia tu luyện như Vân thị, đều xem như trụ cột! Hấn cư nhiên muốn đối chọi với toàn bộ thánh địa, yêu nghiệt a, ngươi là ăn gan hùm mật gấu sao?

“Có gì không thể? Bất quá là chết mà thôi!” Yêu nghiệt lại trở nên vân đạm phong khinh, khoe miệng hơi hơi cười nhạo, “Nói đến, ta sinh ra ở linh trì Thanh Thành thánh địa, cuối cùng lại tự tay hủy Thanh Thành thánh địa, này coi như là một phần nghiệp duyên đi? Vốn ta đã có tâm phách chết, ai ngờ sắp tới thời điểm ngã xuống, khám phá sinh tử, thế nhưng đột phá! Trên chín tầng trời, đánh xuống ngập trời lôi kiếp Thần Vương! Vạn năm truyền thừa Thanh Thành thánh địa, liền hủy ở dưới vạn quân lôi kiếp, môn hạ đệ tử chết vô số, Tử Hà cũng bởi vậy áy náy không chịu nổi, thậm chí lúc ấy đã nghĩ tự tuyệt trước phế tích Thanh Thành thánh địa.....”

Vân Hi nhìn thấy yêu nghiệt mặc dù đang cười, nhưng là trong tươi cười tất cả đều là chua xót, nàng có thể cảm nhận được tâm tình yêu nghiệt cùng Tử Hà tiên tử ngay lúc đó, bọn họ chính là muốn vì tự do mà đấu tranh, cũng không có muốn thương tổn nhiều người như vậy, càng không nghĩ qua sẽ làm vạn năm truyền thừa thánh địa hủy hoại chỉ trong chớp lát! Huống chi, Thanh Thành thánh địa cho bọn họ, là có một phần tình cảm đặc thù ở bên trong.

Đối với yêu nghiệt mà nói, nó là nơi sinh ra linh trí, giống như cơ thể mẹ; Đối Từ Hà tiên tử mà nói, là nơi lớn lên từ nhỏ, không khác cổ thổ là bao.

Nhưng bọn họ lại hủy nó.

“Như Ý..... Về sau thế nào?”

“Sau đó ta mang Từ Hà ly khai Đông Hoang, đi khắp Tiên Huyền đại lục, người khác đều cho chúng ta là thần tiên quyến lữ, đối với người biết chuyện mà nói, ta đối với Từ Hà, là tình cảm thân nhân, cũng không có tình yêu nam nữ, nhưng Từ Hà..... Đã xem ta thành điểm tựa duy nhất trong sinh mệnh, ta không đành lòng cô phụ nàng, lại càng không nghĩ cho nàng một phần cảm tình không hoàn chỉnh, cho nên, ta lựa chọn rời đi, cũng đối người trong thiên hạ nói, có một ngày, khi ta gặp được nữ tử ta yêu, sẽ đem thân khí Ngọc Như Ý của ta hóa thành ngọc trăm đóa cho nàng.....”

“Người như thế nào có thể như vậy? Người đi rồi, một mình Từ Hà tiên tử như thế nào đối mặt miệng lưỡi người trong thiên hạ a?” Vân Hi có xúc động muốn chụp chết yêu nghiệt, xử nam nhân này, như thế nào có thể không phụ trách như vậy? Không thương người ta, thì không nên đi trêu chọc người ta!

Yêu nghiệt quay đầu nhìn Vân Hi, con người màu hồ phách, khí trời thần nhiên ôn nhu, như một đầm nước sâu, nhìn không tới đáy.

“Nha đầu, người có thích qua một người hay không?”

Vân Hi nhúc nhích, nghĩ tới bạn trai kiếp trước, nam nhân có chút tính trẻ con, ăn cái gì luôn cùng nàng thưởng, làm việc gì cũng muốn so đo một phen, về chuyện rửa chén, phải dùng trò kéo búa bao đến quyết định. Nhưng là, hắn cũng sẽ dùng một chút tiền, lặng lẽ mua cho nàng vật nàng để ý, cho nàng một kính hi, sẽ ôm nàng, không ngừng xoay quanh..... Nàng thậm chí đều quyết định phải gả cho hắn, cho hắn một gia đình, vì hắn sinh cái béo oa nhi.....

“Thích qua, nếu ta chưa có tới thế giới này, có lẽ sẽ cùng hắn thành thân.” Vân Hi thở dài, chuyện kiếp trước, giống như thực xa xôi thực xa xôi.

“Ta không muốn thú Từ Hà, là vì, ta cảm thấy ta không đủ yêu nàng, nàng hoàn mỹ như vậy, hắn là có được tình yêu hoàn mỹ nhất trong thiên hạ, hơn nữa nàng là thân nhân của ta.....” Yêu nghiệt chậm rãi nhắm lại cặp mắt to yêu mị, lông mi run rẩy, khóe mắt cứ nhiên thẳng ra hai khóa thanh lệ.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Nguyệt Hoa Chi Tinh

Edit & beta: Thiên Mạn

“Như Ý.....” Vân Hi nhẹ nhàng kêu, nhưng yêu nghiệt không có một chút động tĩnh, tựa hồ là đang ngủ, Vân Hi cũng lẳng lặng nằm ở bên cạnh hắn, khép lại hai mắt, giờ phút này âm áp và yên tĩnh, không ai đến quấy rầy.

Vừa tỉnh lại, đã là trăng treo ngọn liễu, Vân Hi nhìn bên cạnh, không có một bóng người, yêu nghiệt đại khái đã tiến vào trong ngọc trăm.

Vân Hi nhỏ xuống ngọc trăm trên đầu, nương ánh trăng, tinh tế đánh giá cây ngọc trăm, hoa sen theo phong cách cổ xưa được điêu khắc trông rất sống động, bản mạng Thanh Liên của yêu nghiệt có phải là bộ dáng này hay không?

Thế nhân đều nói “Hoa sen trong bùn mà không nhiễm bùn, trạc Thanh Liên mà không yêu; Cao vút thánh khiết, chỉ nhìn từ xa mà không thể tiết ngoại.....”

Ngẫm lại yêu nghiệt nhược liễu chi tư, tư thái xinh đẹp, ha ha, thật đúng là không giống hoa sen. Bất quá ngẫu nhiên cũng là có thể nhìn thấy trên người hắn ẩn ẩn phát ra cao thượng.

Ngọc trăm phản xạ ra ánh trăng ôn nhuận, rất là oánh nhuận. Như thế nào hiện tại mới phát hiện nó thật dễ nhìn? Vân Hi yêu quý vuốt ve một chút, lại nhẹ nhàng cảm ngọc trăm lên tóc mây, đứng dậy nhìn giai nhân trong gương đồng, tóc đen quay quanh, một thanh ngọc trăm phụ trợ mỹ nhân như ngọc.

Vân Hi hơi hơi nâng lên khóe miệng, thực tự kỷ thường thức giai nhân trong kính, trong lòng không khỏi hiện lên một tia ý niệm trong đầu, lúc trước Từ Hà tiên tử, có thể có dung mạo như vậy?

“Ta không phải Từ Hà tiên tử!” Vân Hi ở trong lòng đối chính mình giảng, “Nhưng ta cũng như nàng, muốn cùng người yêu cùng một chỗ, chẳng sợ cùng thiên hạ là địch, chẳng sợ tan xương nát thịt, chẳng sợ vì hắn tự tuyệt tự tử!”

Nhẹ nhàng đi vào đình viện, ánh trăng như nước phủ kín toàn bộ sân, Vân Hi vươn tay, thanh huy giống như bị nàng nắm trong tay. Bốn phía một mảnh yên tĩnh, ngẫu nhiên có thể nghe được sâu vi minh.

Hoàng hôn tứ hợp, trong thiên địa chỉ còn lại một vòng minh nguyệt trên không trung. Vân Hi nhắm mắt lại, tinh tế cảm thụ ánh trăng phủ lên người. Giờ

phút này, Vân Hi lâm vào vô hạn thông linh, cả người phiêu phiêu đục tiên, nếu là có người ở nơi này, sẽ kinh ngạc phát hiện, Vân Hi nhắm hai mắt, như bị đất, chậm rãi bay lên trời, song chương triển khai, cả người chậm rãi xoay tròn.....

Vân Hi cũng không thể nhìn đến, trong ánh trắng mờ mờ, cứ nhiên xuất hiện nhiều điểm tiểu ánh sáng, này đó tiểu quang điểm tựa hồ có thể hấp dẫn lẫn nhau, chậm rãi tụ tập thành điểm ánh sáng lớn, tựa như huỳnh hỏa, ở trong ánh trắng phi vũ.

Nếu có yêu thú tu hành ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra được, các quang điểm như huỳnh hỏa phi vũ, rõ ràng chính là — Nguyệt Hoa Chi Tinh!

Trong thiên địa vạn vật nơi phát ra linh khí, đó là tinh hoa Nhật Nguyệt cùng tinh thần lực, Nguyệt Hoa Chi Tinh đó là tinh hoa đến từ chính ánh trắng!

Phàm là tu hành không thuộc nhân loại, thường là dựa vào phun ra nuốt vào Nhật Nguyệt tinh hoa, tụ tập tự thân linh khí, tài năng có thực lực cường hân, nhưng là tu sĩ nhân loại không thể lợi dụng Nhật Hoa Chi Tinh cùng Nguyệt Hoa Chi Tinh ! Bởi vì tu sĩ nhân loại, không thể giống các sinh linh khác, cảm nhận được Nhật Hoa Chi Tinh cùng Nguyệt Hoa Chi Tinh tồn tại!

Giờ phút này, Nguyệt Hoa Chi Tinh bị hấp dẫn đến, trở thành năng lượng tối tinh thuần, bao vây lấy thân thể Vân Hi. Theo tinh khí nồng đậm, Vân Hi tựa như một cái kén tằm, bị bao vây trong đó, nhẹ nhàng từng đợt từng đợt tinh khí dần dần rót vào trong cơ thể Vân Hi, trải qua kinh mạch toàn thân, cuối cùng hội tụ đến Luân Hải, linh khí trong Luân Hải như giọt nước mưa, hãy còn xoay tròn, cứ nhiên có dấu hiệu biến lớn.

Trong phòng Vân Tương, Tụ Linh Châu vốn ở trong cơ thể hần, nhẹ nhàng run run lên, không đợi Vân Tương triệu hồi, liền bay ra khỏi Luân Hải của Vân Tương, lưu động theo Nguyệt Hoa Chi Tinh, đi tới đỉnh đầu Vân Hi, bắt đầu điên cuồng tụ tập thiên địa linh khí cùng Nguyệt Hoa Chi Tinh, trực tiếp quán trọng cái trán Vân Hi.

Màu hồng nhạt bên trong Tụ Linh Châu, càng thêm nồng đậm thâm trầm.

“Ân? Có người đang dẫn động Nguyệt Hoa Chi Tinh?” Ở ngoài trăm dặm Vân gia trong một cái sơn động, một bóng người khoanh chân mà ngồi, nhảy mắt mở mắt, ánh mắt như một lợi nhận, tua nhỏ kia phương hắc ám, “Cứ nhiên còn có hơi thở Tụ Linh Châu! Ha ha! Không uổng công bản gia chờ đợi lâu như vậy, rốt cục lại cảm ứng được hơi thở Tụ Linh Châu! Thật sự là trời cũng giúp ta!”

Núi rừng trung quanh nổi lên một trận cuồng tiểu lâm người ta sợ hãi, làm vô số sơn điều đang nghỉ ngơi cả kinh bay lên.

Thân thể Vân Hi như vật thể trong suốt, cứ nhiên tản mát ra rạng rỡ thần huy, Nguyệt Hoa Chi Tinh thế nhưng cũng có thể rèn luyện thân thể của nàng!

Yêu nghiệt không biết từ khi nào, đã phiêu ở cách Vân Hi không xa, ngưng trọng nhìn Vân Hi.

“Trời à, có thể so với lực lượng lời kiếp – Nguyệt Hoa Chi Tinh, cứ nhiên cũng có thể bị Linh Tê thánh thể dùng để rèn luyện thân thể, đến tột cùng Linh Tê thánh thể có bao nhiêu nghịch thiên a! Nếu là có thể mỗi ngày đều hấp thu Nguyệt Hoa Chi Tinh như vậy, cho dù không cần Tụ Linh Châu, cũng có thể rất nhanh Thuế Phàm, đạt tới cảnh giới Tiên!” Yêu nghiệt phe phẩy cây quạt thờ dài, “Linh Tê thánh thể đến tột cùng còn có bao nhiêu bí mật a? Nguyệt Hoa Chi Tinh, trong truyền thuyết, chỉ có tu sĩ nhân loại trên bậc Tiên Tôn tài năng dẫn vì chính mình dùng, nha đầu ngốc này, cứ nhiên ở trong ngày thơ, liền bắt đến Nguyệt Hoa Chi Tinh!”

”Đó là cái gì?“Yêu nghiệt neho mắt lại, một đoàn sáng lên gì đó treo ở đỉnh đầu Vân Hi, đợi cho yêu nghiệt thấy rõ ràng, nhất thời mở to hai mắt nhìn, ”Như thế nào có khả năng? Nha đầu cũng không phải chủ nhân Tụ Linh Châu, như thế nào có thể triệu hồi Tụ Linh Châu? Chẳng lẽ là Tụ Linh Châu cảm ứng được hơi thở Nguyệt Hoa Chi Tinh, bay qua đến? Chẳng lẽ..... Này Tụ Linh Châu thật sự có ‘Thần thức’?“

Bất quá trong chốc lát, ánh trắng âm đậm xuống, thân thể Vân Hi chậm rãi rơi xuống, Tụ Linh Châu cũng bay trở về Luân Hải của Vân Tương. Ngốc tiểu tử Vân Tương, ngu như tiểu trư, căn bản không biết Linh Khí bản thân đã đi ra ngoài dạo một vòng, ăn no ăn no rồi trở lại.

”Nha đầu..... Nha đầu.....“Yêu nghiệt nhẹ nhàng gọi tinh Vân Hi.

”Di, ta như thế nào sẽ ở nơi này, phát sinh chuyện gì? Cảm giác giống như là đang ngủ.“Vân Hi vuốt đầu, nhìn yêu nghiệt một bên tay áo phiêu phiêu mang theo ánh mắt thân thiết xem xét nàng.

”Nha đầu ngốc, ngươi không biết vừa mới đã xảy ra chuyện gì?“Yêu nghiệt tức giận nói, chính mình là thiên địa linh căn, tu luyện ngàn năm, mới miễn cưỡng Thuế Phàm, nhưng ngươi ta nha đầu ngốc đâu? Hấp thu Nguyệt Hoa Chi Tinh trong chốc lát, chỉ sợ cách Thuế Phàm sẽ không xa đi? Càng khiến hần tức chết là, ngươi ta cứ nhiên được thiên đại chỗ tốt, còn một chút cũng không biết!

”Vừa mới mơ mơ màng màng, ta thật không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy cả người thực ấm áp, thực thoải mái, tựa như..... Tựa như ở trong lòng mẫu thân.“Tuy rằng Vân Hi vô luận kiếp trước, vẫn là kiếp này, đều không có cơ hội rúc vào trong lòng mẫu thân, nhưng là, cái loại cảm giác này, tổng sẽ xuất hiện ở trong mộng của nàng.

”Được rồi, để ta nói cho ngươi đi, nha đầu, ngươi có đại cơ duyên!“Yêu nghiệt thần bí hề hề tiến sát vào Vân Hi nói.

”Thiệt, từ gặp được ngươi, ta liền cảm giác bản thân mỗi ngày cùng đại cơ duyên chạm mặt, không gì ngạc nhiên! Ta ngay cả Thần Khí bị phong ấn từ vạn năm trước đều thu vào trong tay, nếu có thể trở lại nguyên lai thế giới, ta tuyệt đối đi mua mấy trương xổ số, cam đoan trương trương trúng lớn!“Vân Hi cười nói, nàng nghĩ yêu nghiệt đang trêu chọc nàng.

”Nha đầu, là thật, vừa rồi, ngươi không biết như thế nào xúc động Nguyệt Hoa Chi Tinh, cứ nhiên hấp dẫn Tụ Linh Châu, hấp thu rất nhiều Nguyệt Hoa Chi Tinh! Ngươi tự nhìn Luân Hải một chút sẽ tin tưởng ta!“Yêu nghiệt còn thật sự nói.

Vân Hi nhìn Luân Hải, quả nhiên, giọt nước mưa trong Luân Hải, không, không thể kêu nó giọt nước mưa, hẳn là hình thành một cái vũng nước!

”Oa! Luân Hải lớn thật nhiều!“Vân Hi vui sướng kêu lên,” Như Ý, ta là không phải có thể Thuế Phàm?”

”Ân, người hiện tại so với vừa mới tiến vào cảnh giới đại viên mãn mạnh hơn rất nhiều! Nhưng là người tiến vào trạng thái hấp thu Nguyệt Hoa Chi Tinh, cũng là thực ngẫu nhiên mới xảy ra, cho nên khi nào Thuế Phàm, ta thực nói không chính xác, kinh nghiệm tu luyện của ta, đối với người mà nói, cũng không thể hoàn toàn dựa vào, tỷ như Thiên Kiếp lần trước, ta vốn không dự đoán được, cho nên, người vẫn là kiên nhẫn tu luyện, hẳn là cách Thuế Phàm không xa!” Yêu nghiệt cười khanh khách nói.

”Ân! Chỉ có cường đại rồi, tài năng tìm Thần được Bất tử cho người, ta phải rất nhanh biến cường đại!“Vân Hi nắm chặt tiểu quyền đầu,” Bất quá, Thần được Bất tử, đến tốt cùng là cái bộ dáng gì?”

”Ngạch..... Đây khó mà nói..... Nói không rõ.....“Yêu nghiệt lời nói lóe ra.

”Nó bộ dáng thế nào chúng ta cũng không biết, như thế nào đi tìm a?“Vân Hi mở to mắt to,” Uy, người không phải đùa giỡn ta đi?”

”Ân, nha đầu, chờ khi nào người tu luyện đến cảnh giới Tiên Tôn, ta lại nói cho người đi! Được không?“Yêu nghiệt xin tha nói.

Vân Hi nhún nhún vai,” Được rồi, dù sao, không được gạt ta!“Nói xong liền tao nhã cúi đầu chào,” Ta như thế nào cảm thấy có chút mệt mỏi? Vẫn là trở về ngủ tiếp một lát đi.....“

Yêu nghiệt một cái lắc mình, về trong ngọc trâm, Vân Hi đá đập đá đập trở lại trong phòng, một đêm này như bình thường, bất quá lúc này, một cỗ hơi thở cường đại chậm rãi tới gần Vân thị gia tộc.....

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Đạo Nhân Áo Xanh

Edit & beta: Thiên Mạn

Trời còn chưa sáng, người trong Vân gia, đã bị một tiếng huyết gió như là từ phía chân trời truyền đến làm bừng tỉnh:”Có khách tới! Gia chủ Vân gia còn không mau mau đi ra đón khách?”

Rất nhiều người Vân gia đều phẫn nộ, ở Đông Ly quốc, Vân gia làm tu luyện thế gia, căn bản chính là sự tồn tại như một quái vật lớn, ngay cả hoàng thất đều phải lễ nhượng ba phần, người nào dám làm cản hô quát gia chủ Vân gia phải xuất môn đón khách như vậy?

Vân Thiên Dương sớm cảm ứng được hơi thở người tới, không khỏi ngưng trọng nhíu mày. Rất mạnh! Nếu là đối Vân gia bất lợi, chỉ sợ Vân gia lần này sẽ có phiền toái rất lớn!

”Người nào dám làm cản!“Vân gia quả nhiên vẫn có người thiếu kiên nhẫn, dẫn đầu nhảy ra ngoài, là Cửu trưởng lão tính tình táo bạo, người đứng thứ nhất trong Vân gia ngoài gia chủ Vân Thiên Dương.

Các vị trưởng lão Vân gia cùng các đệ tử tinh anh, đều đuổi tới bên ngoài Vân thị sơn trang, sắc mặt mỗi người đều tức giận, đều là thiếu niên chưa từng thấy có người đến khiêu khích Vân gia như vậy!

Vân Hi cũng xen lẫn trong đám người, trường hợp nào nhiệt như vậy, như thế nào có thể thiếu đại tiểu thư yêu nhất xem nào nhiệt đâu? Có đại boss xuất trường a! Phẫn khích không thể bỏ qua nga, nàng hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn như đánh máu gà, hồn nhiên không biết, người khởi xướng trận phiền toái này, chính là nàng!

Chân trời bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, từng bước một như bước trong sân vắng hướng Vân thị sơn trang đi tới, nhưng phi thường quý dị là, hẳn mỗi bước, liền đột ngột xuất hiện ở một địa phương khác nhau!

”Súc địa thành thốn?!” Trong Vân thị gia tộc có trưởng lão kiến thức rộng rãi thờ nhẹ,”Người tới cư nhiên sẽ có tiên thuật như vậy!”

Mặt mày Vân Thiên Dương nhăn càng nhanh, có thể tu luyện ”Súc địa thành thốn“ như vậy tiên thuật, ít nhất cũng là người cấp Thượng Tiên a! Đông Ly quốc khi nào thì xuất hiện cường giả như vậy?

”Súc địa thành thốn?“Vân Hi tự nói, các đệ tử Vân gia chung quanh, cũng nghị luận.

Chỉ vài bước, người đó đã chạy tới trước Vân thị sơn trang, mọi người rất cục thấy rõ ràng bộ dáng người tới, lưng đeo một thanh bảo kiếm, một thân đạo bào áo xanh, ô ti bị một thanh mộc trâm vấn trên đỉnh đầu, dưới hàm một chòm râu son dương.

“Chắc chắc, tiêu chuẩn đạo sĩ, thực không sáng ý!” đôi mắt Vân Hi đại tiểu thư thấy cường giả ăn mặc thực không cho là đúng, làm gì đem bản thân biến thành như dấu hiệu kiến trúc? Một chút cảm giác thần bí đều không có! Đại boss xuất trường, cũng quá không phong cách.

“Ha ha ha! Bàn đạo đường xa mà đến, đây chính là đạo đãi khách của Vân gia?” Đạo sĩ áo xanh một trận cười to, mọi người Vân gia chờ hẩn, hẩn lại không đặt ở trong mắt, thái độ kiêu ngạo, làm cho Vân Hi đều muốn đi qua cho hẩn hai đại tát tai, bất quá đại tiểu thư chính là ở trong lòng yy mà thôi, tiểu tu sĩ chưa Thuế Phàm, ở trong mắt cường giả, tựa như con kiến hôi, căn bản không đủ xem.

Vân Thiên Dương quát bảo Cửu trưởng lão ngừng lại, tiến lên hành lễ, “Không biết ngài giá lâm Vân gia ta, là có việc gì? Nếu là vì khách mà đến, Vân gia ta tự nhiên tận tình lấy lễ khách quý chiêu đãi!”

“Nếu như không phải đâu?” Đạo sĩ áo xanh loát loát chòm râu son dương, ánh mắt lạnh thấu xương, tuy rằng mặt mang mỉm cười, nhưng ngữ khí dày đặc khinh thị, một câu lại kích khởi oán giận của mọi người Vân gia.

“Đạo trưởng là cố ý muốn cùng Vân gia đối địch sao? Không biết Vân gia ta khi nào đắc tội đạo trưởng, nhường đường dài tiến đến khỏi binh vãn tội!” Vân Thiên Dương như cũ chấp tay thi lễ.

“Nho nhỏ Vân gia, ha ha, còn không có tư cách để bàn đạo đích thân tới hỏi tội, nếu là Vân gia không nghĩ cùng bàn đạo đối địch, cũng không phải không được, bất quá bàn đạo chỉ muốn mượn Vân gia nhất kiện này!” Đạo nhân áo xanh căn bản là không có cùng Vân gia ngang hàng đối thoại, tựa như một quân chủ cao cao tại thượng, đang nói chuyện cùng thần dân của mình, mang theo kiêu căng, ngạo khí.

Vân gia từng sống ở Đông Ly quốc cũng mấy trăm năm, chưa từng chịu qua khiêu khích như vậy? Cho dù rõ ràng biết người tới cường hãn, nhưng uy nghiêm Vân gia cũng không phải để người ta tùy ý đập dưới chân!

Vân Thiên Dương cũng nổi giận, làm một vị cường giả cảnh giới Thượng Tiên tam trọng thiên, cho dù đối mặt quân vương một quốc gia, cũng không khom mình hành lễ, huống chi làm gia chủ Vân gia, lại há có thể dễ dàng tha thứ người khác lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích tôn nghiêm Vân gia đâu?

“Chỉ sợ Vân gia ta gia tiểu nghiệp bạc, không có ngài cần gì đó!” Vân Thiên Dương âm thanh lạnh lùng nói, căn bản không hỏi đạo nhân áo xanh đạo muốn Vân gia cái gì, trực tiếp cự tuyệt.

“Gia chủ! Còn cùng cuồng đồ như vậy khách khí làm chi?! Cho ta đi giáo huấn tên cuồng đồ này, cho hẩn biết Vân gia cũng không phải nơi người nào đều có thể tùy tiện giương oai!” Cửu trưởng lão tính tình táo bạo cao giọng nói, cùng lúc lời này là nói cho đạo nhân áo xanh nghe, về phương diện khác cũng là nói cho mọi người trong Vân gia nghe.

Mấy năm gần đây, thanh danh Cửu trưởng lão ngày càng lớn, bởi vì trừ bỏ Vân Thiên Dương hẩn là cao thủ đứng nhất Vân gia, về phương diện khác, vẫn là bởi vì Vân Thiên Dương chỉ có Vân Hi một nữ nhi phế tài, không người nối nghiệp! Một phòng Cửu trưởng lão, người lớn thịnh vượng, Vân Liễu cùng Vân Khinh đều là người một phòng của hẩn, tiền nhân cường hậu nhân cũng cường a!

Bất quá gần nhất Vân Hi đột phá cảnh giới Thuế Phàm đại viên mãn, làm cho tộc nhân đối một phòng Vân Thiên Dương lại tràn ngập hy vọng, điều này làm cho Cửu trưởng lão âm thầm sốt ruột, đang muốn mượn một cơ hội hảo hảo biểu hiện đâu!

“Hừ! Không biết nặng nhẹ!” Vân Hi ở trong lòng cười nhạo, thực nghĩ đến mình là cao thủ sao? Nàng sớm nhận thấy được một tia ưu sắc trong ánh mắt phụ thân, một cường giả cảnh giới Thượng Tiên đều lộ vẻ mặt ưu sắc, có thể thấy được người tới cường hãn, người Cửu trưởng lão một tu sĩ cảnh giới Tiên đại viên mãn, cứng rắn xuất đầu, chẳng phải là không biết nặng nhẹ?!

Vân Thiên Dương cũng không có ngăn cản, hẩn không phải không biết ý đồ Cửu trưởng lão, nhưng hẩn cũng cần phải có người đi thử một chút thực lực hư thật của đạo nhân áo xanh, liền bất động thanh sắc gật gật đầu.

Cửu trưởng lão người nhẹ nhàng tiến lên, mọi người Vân gia một trận hoan hô, trừ bỏ vài vị trưởng lão, tộc nhân Vân thị đều có một loại cảm giác trời sinh về sự ưu việt, tự hào, có một loại cảm giác ta là vô địch. Tất cả đều chờ Cửu trưởng lão tiến lên giáo huấn cuồng đồ dám ở cửa Vân thị son trang kêu gào, hạ uy danh Vân thị gia tộc.

“Ai, cái này kêu là ếch ngồi đáy giếng đi?” Vân Hi xem mọi người hoan hô nhảy nhót, âm thầm lắc đầu, nhưng nàng vẫn là vui vẻ nhìn Cửu trưởng lão kinh ngạc.

“Đạo nhân, nếu ngươi thối lui, Vân gia ta sẽ không truy cứu ngươi hôm nay vô lễ! Nếu như bằng không, thì đừng trách ta không khách khí!” Cửu trưởng lão tiến lên quát, có thể không chiến mà làm người khuất phục lui binh, đương nhiên là cách tốt nhất!

“Ha ha ha!” Đạo nhân áo xanh lại là một trận cười to, trong tiếng cười tràn ngập khinh thường, “Bàn đạo đồ muốn nhìn, ngươi như thế nào không khách khí?”

Cửu trưởng lão một trận tức giận, trên người thần quang hiện lên, hai tay kết ấn, “Hô!” Triệu hồi ra Linh Khí trong Luân Hải — một thanh Linh Kiếm!

Khó trách Cửu trưởng lão ngày thường kiêu ngạo như vậy, nguyên lai Linh Khí của hẩn cư nhiên là một thanh kiếm! Đây chính là Linh Khí có tính công kích, Linh Khí cùng phẩm giai, các tu sĩ đều hy vọng Linh Khí của mình là loại hình công kích, ở trong đối chiến là thực chiếm ưu thế!

“Linh Khí Cửu trưởng lão nhưng là thượng phẩm Linh Khí a! Hơn nữa là một thanh Linh Kiếm, đối phó đạo nhân áo xanh kia, khẳng định không cần tốn nhiều sức!” Trong Vân thị gia tộc, tức khắc có “Nhạc công” Bắt đầu thổi phồng Cửu trưởng lão, điều này làm cho Cửu trưởng lão rất là hường thụ, trên

mặt cũng lộ ra tia đắc ý.

“Lấy ra Linh Khí của ngươi đi!” Cửu trưởng lão kêu ngạo quát, “Ta cũng không nguyện ý người khác nói ta giết một người tay không tác sát!”

“Hãy xưng tên ra! Bản đạo không muốn đánh chết người vô danh!” Áo xanh đạo nhân thân nhiên nói, ánh mắt nhìn về phía Cửu trưởng lão, không có chút gọn sòng, thượng phẩm Linh Khí — Linh Kiếm ở hắn trong mắt, chính là cái chê cười.

“Muốn chết!” Cửu trưởng lão thực tức giận, cư nhiên có người dám khẩu xuất cuồng ngôn, phán định hắn sinh tử!

Linh Kiếm được Cửu trưởng lão thúc dục, lẳng không bỏ về phía đạo nhân áo xanh, đạo nhân áo xanh nhìn cũng không nhìn về phía Linh Kiếm, lù lù bất động đứng ở tại chỗ, tộc nhân Vân thị đều chờ xem Linh Kiếm của Cửu trưởng lão một kiếm đem áo xanh đạo nhân chém thành hai nửa. ....

Bạn đang đọc truyện *Tiên Tôn Phế Tài Quá Tức Giận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.